

URZĄD PATENTOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

MIESIĘCZNIK

Rok I, zeszyt 1. — Maj 1924.

WARSZAWA

Nakładem Urzędu Patentowego Rz. P.

Cena Zł. 2 gr. 50.

PRENUMERATA wynosi: w kraju — półrocznie zł. 12.—, rocznie zł. 24.— (bez kosztów przesyłki); zagranicą—półrocznie zł. 18.—, rocznie zł. 36. KONTO czekowe w P. K. O. № 30.009.
REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Elektoralna 2, III p., telef. 412-65. Godziny przyjęć: 9 — 2 popoł.

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

T R E Ś Ć:

CZĘŚĆ I.

Ustawy, rozporządzenia, komunikaty etc.: 1. Ustawa z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych. — 2. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 kwietnia 1924 r. w przedmiocie ustanowienia klas towarów w zastosowaniu do wzorów zdobniczych. — 3. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 kwietnia 1924 r. w przedmiocie ustanowienia klas towarów w zastosowaniu do znaków towarowych. — 4. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 10 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zatwierdzenia roty przysięgi dla rzeczników patentowych. — 5. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 kwietnia 1924 r. o przyznaniu IV targowi poznańskiemu, mającemu się odbyć w Poznaniu w dniach od 27 kwietnia do 4 maja 1924 r. włącznie, ulg w przedmiocie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych. — 6. Komunikat Urzędu Patentowego Rz. P. — 7. Ruch służbowy w Urzędzie Patentowym Rz. P.

CZĘŚĆ II.

8. Patenty na wynalazki—udzielenie. — 9. Wzory—wydanie; przedłużenie mocy obowiązującej; ustanie mocy obowiązującej świadectw ochronnych. — 10. Znaki towarowe—rejestracja.

1.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa z d. 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

CZĘŚĆ I.

O patentach na wynalazki.

R o z d z i a ł I.

Patent na wynalazek. Powstanie prawa, ograniczenie jego mocy, unieważnienie, wygaśnięcie, umorzenie i wyłączenie.

Art. 1. Prawo wyłącznego korzystania z wynalazku w sposób przemysłowy i han-

dlowy powstaje przez udzielenie patentu. Prawo rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej i trwa przez lat 15 od udzielenia patentu.

Art. 2. Do udzielania patentów powołany jest Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. Patent ważny można uzyskać tylko na wynalazki nowe.

Nie uważa się wynalazku za nowy, jeżeli w czasie zgłoszenia go w Urzędzie Patentowym był już opublikowany, albo na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej stosowany lub na widok publiczny wystawiony w sposób o tyle jasny i jawny, że każ-

dy znawca rzeczy mógł go w przemyśle stosować.

Upřednia publikacja i jawne stosowanie wynalazku nie jest jednak przeszkodą do uzyskania patentu, o ile publikacja lub stosowanie nastąpiły po wystawieniu wynalazku na publicznej wystawie w Polsce lub zagranicą, dla której przyznano tę ulgę rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu, zgłoszenie zaś wynalazku nastąpiło przed upływem 6 miesięcy od daty wystawienia. Pod temi warunkami nie jest przeszkodą do uzyskania patentu i samo wystawienie, jak również inne po dacie wystawienia dokonane w Urzędzie Patentowym zgłoszenie.

Obcokrajowe opisy urzędowe patentów (druk patentowe), opiewające na nazwisko zgłaszającego wynalazek w Polsce lub jego poprzednika albo następcy prawnego, nie stanowią przeszkody do udzielenia patentu w przeciągu 6 miesięcy od daty ich ukazania się. Jednak postanowienie to stosuje się wyłącznie do obywateli państw, które przyznają wzajemność obywatelom polskim.

Art. 4. Nie można uzyskać patentu ważnego o tyle, o ile ten sam wynalazek był już pierwiej na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej zgłoszony do opatentowania lub do rejestracji jako wzór użytkowy, a zgłoszenie doprowadziło do udzielenia patentu lub zarejestrowania wzoru.

Art. 5. Zasady naukowe nie podlegają opatentowaniu.

Wyłącza się od opatentowania:

- 1) wynalazki, których stosowanie byłoby sprzeczne z prawem obowiązującym lub dobrymi obyczajami;
- 2) środki żywności, lekarstwa i wytwory, otrzymywane sposobem chemicznym, co jednak nie wyklucza opatentowania sposobów wytwarzania tych przedmiotów.

Art. 6. Moc patentu, udzielonego na pewien sposób wytwarzania, rozciąga się także na przedmioty, wytworzone bezpośrednio tymże sposobem produkcji.

Art. 7. Z patentu na wynalazek, którego stosowanie wkraczałoby w zakres wynalazku lub wzoru użytkowego, zostającego pod ochroną niniejszej ustawy, można korzystać tylko za zezwoleniem (licencją) właściciela prawa starszego (patent zależny). Po wygaśnięciu starszego prawa patent zależny zamienia się na niezależny.

Art. 8. Właściciel patentu może na podstawie ulepszeń lub uzupełnień opatentowanego wynalazku uzyskać, zamiast patentu samoistnego, patent dodatkowy, który traci moc z patentem głównym. Jednakowoż w razie unieważnienia, wygaśnięcia lub umorzenia patentu głównego przed terminem lat 15, patent dodatkowy może być utrzymany jako samoistny, aż do upływu lat 15 od daty udzielenia patentu głównego (art. 64 i 65).

Art. 9. Patent nie ma mocy przeciw osobom, które przed zgłoszeniem wynalazku w Urzędzie Patentowym stosowały go w dobrej wierze na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej.

Osobom tym służy nadal prawo korzystania z wynalazku (prawo używacza poprzedniego), ale tylko w zakresie przedsiębiorstwa, w którym z niego korzystały. Prawo to jest ściśle związane z przedsiębiorstwem i bez niego nie może być na nikogo przeniesione. Należy je wpisać do rejestru na wnioszek używacza, jeżeli zostało stwierdzone dokumentem publicznym lub prywatnym, w którym oznaczono uprawnione przedsiębiorstwo, a na którym podpis właściciela patentu będzie sądownie lub notarialnie uwierzytelniony.

Art. 10. Pierwszeństwo patentu liczy się od chwili zgłoszenia wynalazku w Urzędzie Patentowym.

Art. 11. Patent będzie unieważniony o tyle, o ile przy udzieleniu jego brakowało warunków prawnych (art. 3, 4 i 5).

Posiadacz każdego patentu nieważnego, który o nieważności wiedział lub musiał wiedzieć, odpowiada za szkodę, innym osobom ze swej winy zrzadzoną.

Posiadacz patentu, nieważnego według art. 4, winien w każdym razie wydać niesłuszne wzbogacenie z trzech lat ostatnich właścicielowi prawa starszego.

W przypadku unieważnienia patentu w myśl art. 4 ci, którzy nabyli pod ważnym tytułem szczególnym i w dobrej wierze prawa do patentu nieważnego lub na patencie nieważnym i wykonywali je przez rok w dobrej wierze, mają prawo do dalszego ich wykonywania w tej rozciągłości, w jakiej je wykonywali w chwili wniesienia skargi o unieważnienie (używacz późniejszy), przyczem płacić winni właścicielowi prawa starszego stosowne należności licencyjne, które w braku porozumienia stron oznaczy sąd według własnego uznania. Prawa tych używaczy związane są

z przedsiębiorstwem, w którym wynalazek wykonywano, i tylko z niem mogą być na inne osoby przeniesione. Wpisywanie tych praw do rejestru podlega przepisom o wpisywaniu licencji (art. 18 i 20).

Art. 12. Patent gaśnie, jeżeli:

- 1) opłata za bieżący rok zalega ponad trzy miesiące;
- 2) właściciel patentu zrzeka się go wobec Urzędu Patentowego za zgodą rzeczowo uprawnionych; nie potrzeba zgody używaczy uprzednich i późniejszych.

Art. 13. Patent będzie umorzony, jeżeli właściciel patentu po latach 3 od udzielenia mu patentu w Polsce nie wykonywa go sam lub przez inne osoby w takiej rozciągłości na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej, jaka pokrywa zużycie wewnętrzne, a nie usprawiedliwi niewykonywania patentu w przepisanej rozciągłości ważnymi przeszkodami. Umorzenie ma być orzeczone z upływem powyższego czasokresu trzechletniego, względnie z terminem późniejszym, odpowiadającym zaprzestaniu wykonywania patentu w przepisanej rozciągłości. Przepisy te nie mają zastosowania do patentów, będących własnością Państwa.

Patent może być wywłaszczony ze względu na dobro publiczne za odszkodowaniem; patent nie umarza się przez wywłaszczenie, które nastąpiło na rzecz Państwa, a nie na korzyść wolności przemysłowej.

Rozdział II.

Prawa do patentu.

Art. 14. Tylko wynalazca lub jego prawny następca ma prawo do uzyskania patentu. W braku dowodu przeciwnego za wynalazcę lub jego następcę prawnego uważa się tego, kto pierwszy zgłosił wynalazek do opatentowania.

Jeżeli osoba nieuprawniona zgłosiła wynalazek do opatentowania lub uzyskała patent, wynalazca lub jego prawny następca może zażądać, by patent został jemu udzielony lub na niego przeniesiony, winien jednak temu, kto zgłosił wynalazek lub patent uzyskał, zwrócić koszty zgłoszenia, względnie uzyskania patentu, jakie sam byłby musiał ponieść. Co do roszczeń o wynagrodzenie szkody, o wydanie wzbożacenia i o utrzymanie praw, nabytych pod tytułem szczególnym i w dobrej wierze — mają zastosowanie przepisy art. 11 ust. 2, 3 i 4 z odpowiednimi zmianami.

Art. 15. Pracownicy, zajęci w przedsiębiorstwach, mają prawo do uzyskania patentów także na podstawie wynalazków, dokonanych przez siebie w tych przedsiębiorstwach, jeżeli w umowach służbowych wyraźnie inaczej nie zastrzeżono. Jednak pracodawca ma prawo do wykonywania patentu na podstawie licencji, która w razie braku zgody właściciela patentu może być uzyskana w drodze przymusowej (art. 18). Tylko gdy pracownicy najęci są do pracy nad wynalazkami, prawo do uzyskania patentu służy pracodawcy, jeżeli inaczej nie zastrzeżono w umowie.

Nieważny jest układ, pozbawiający wynalazcę prawa występowania w charakterze twórcy.

Art. 16. Wspólny wynalazek osób kilku stwarza wspólne ich prawo do patentu. Wspólność ocenia się według przepisów prawa cywilnego, z tem jednak zastrzeżeniem, że każdy z współwłaścicieli patentu ma prawo ściągania naruszeń bez upoważnienia ze strony swych współników, jeżeli inaczej nie ustanowiono w umowie.

Art. 17. Prawo do patentu jest dziedziczne i może przechodzić w całości lub częściowo w drodze spadku albo zapisu testamentowego. Spadkobierca lub zapisobierca powinien nabycie prawa zgłosić do rejestru patentowego.

Prawa te można również w całości lub częściowo przenieść na inną osobę przez darowiznę i wszelką umowę między żyjącymi.

Przeniesienie tych praw wymaga dla swej ważności wobec Urzędu Patentowego i osób trzecich wpisania do rejestru patentowego, które może nastąpić tylko na podstawie dokumentu publicznego albo też prywatnego, na którym podpis prawozbywcy jest notarialnie lub sądowo uwierzytelniony.

Art. 18. Prawo wykonywania w części lub całości obcego wynalazku opatentowanego nabywa się przez umowę (licencja dobrowolna) lub na podstawie orzeczenia Urzędu Patentowego (licencja przymusowa).

Licencja uzasadnia prawo rzeczowe na rzecz licencjanta, jeżeli zostanie wpisana do rejestru patentowego (art. 17); związana jest z przedsiębiorstwem, dla którego została ustanowiona, i tylko razem z niem przejść może na inne osoby.

Art. 19. Do ważności umów, wymienionych w art. 17 i 18, wymaga się formy pisemnej.

Art. 20. Nabywca przedsiębiorstwa, z którym związana jest licencja, nie może dochodzić praw z licencji przeciw osobom trzecim w imieniu własnym, dopóki nie uzyska wpisu przeniesienia licencji do rejestru patentowego. Wpis ten nastąpi na podstawie dokumentu publicznego albo prywatnego, wykazującego tytuł nabycia, na którym podpis prawozbywcy jest uwierzytelniony sądowo lub notarialnie. Dopóki nabywca przedsiębiorstwa nie postawi wniosku o wpis, wszelkie urzędowe zawiadomienia, jego praw dotyczące, będą doręczane ze skutkiem przeciw niemu, jego prawozbywcy lub tegoż dziedzicom.

Te same przepisy stosować należy do przenoszenia innych praw, z przedsiębiorstwem złączonych, a do rejestru wpisanych (art. 11 i 14).

Art. 21. Właściciel patentu zależnego może żądać przymusowej licencji na wykonywanie starszego patentu lub użytkowego wzoru zarejestrowanego, jeżeli jego wynalazek ma dla przemysłu znaczenie doniosłe — ale nie wcześniej, niż w trzy lata po ustanowieniu prawa starszego. Udzielenie takiej licencji przymusowej uprawnia właściciela prawa starszego do żądania licencji na wykonywanie patentu zależnego o tyle, o ile to jest wskazane potrzebą równych warunków obopólnej konkurencji.

Licencja przymusowa gaśnie po roku, jeżeli licencjant nie korzystał z niej do tego terminu, i nie może on jej ponownie żądać.

Art. 22. Skargi o własność patentu, o uznanie zależności patentu, o zastaw, o licencję i inne prawa rzeczowe na patencie (także o prawa używaczy) mają być zaznaczone (zaznaczenie sporu) w rejestrze patentowym na wniosek wykazującego się wniesieniem skargi.

Powyższe zaznaczenia sporu mają ten skutek, że orzeczenia w sporze zapadłe wywierają moc prawną także przeciw osobie, która po zaznaczeniu nabędzie jakieś prawa do patentu lub na patencie.

R o z d z i a ł III.

Ochrona wyłączności patentowej.

Art. 23. Kto w przemyśle lub handlu korzysta z opatentowanego na rzecz innej osoby wynalazku bez zezwolenia uprawnionego, winien zaprzestać naruszenia, wydać niesłuszne wzbogacenie z 3 lat

ostatnich, a nadto, jeżeli działanie jego było wywołane złym zamiarem lub oczywiście niedbalstwem, wynagrodzić wszelką szkodę uprawnionemu i dać mu zadośćuczynienie za wyrządzone krzywdy osobistej natury przez ogłoszenie wyroku, przez odpowiednią deklarację publiczną, w razie naruszenia umyślnego przez zapłatę pokutnego, o ile zadośćuczynienie nie zostało osiągnięte przez skazanie karne. Zamiast wymienionych majątkowych świadczeń pokrzywdzony może żądać ryczałtowej sumy pieniężnej, ale nie ponad 10,000 zł. pol.*), którą to sumę oznaczy sąd według własnego uznania.

Roszczenia z powodu naruszenia praw z patentu ulegają przedawnieniu trzechletniemu, które liczy się co do każdego działania bezprawnego oddzielnie.

Art. 24. Kto popełnia czyn z art. 23 umyślnie, albo kto umyślnie przywłaszcza sobie obce prawa wynalazcze (art. 14), ulega karze grzywny do 50,000 złotych pol. lub aresztu do sześciu miesięcy. Ściganie karne może nastąpić tylko z oskarżenia prywatnego. Do skargi karnej uprawnione są te osoby, którym w danym przypadku służy prawo do skargi cywilnej. Na wniosek pokrzywdzonego sąd może zarządzić ogłoszenie wyroku na koszt skazanego.

Art. 25. Przedmioty, bezprawnie wytworzone, tudzież przyrządy, mogące służyć wyłącznie do ich wytwarzania, należy, stosownie do wniosku pokrzywdzonego, albo przyznać mu na własność po cenie własnych kosztów, albo zniszczyć, względnie uczynić nieprzydatnymi do bezprawnego użytku, na koszt krzywdziciela, albo pozostawić u przedsiębiorcy, który się naruszenia dopuścił, jeżeli tenże daje dostateczne zabezpieczenie, że do lat dwóch po wygaśnięciu patentu nie będzie ich używał, ani pozbywał.

Art. 26. Jeżeli chodzi o wynalazek, dotyczący sposobu wytwarzania nowego przedmiotu, należy, aż do udowodnienia przeciwieństwa, uważać każdy przedmiot o tych samych właściwościach za wytworzony według opatentowanego sposobu.

*) Na zasadzie § 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ust. oju p. eniężnego (Dz. U. R. P. № 34, poz. 351) wyrazy „złoty polski” we wszystkich dotyczących artykułach ustawy niniejszej zastępuje się wyrazem „złoty”.
Red.

R o z d z i a ł IV.

Ochrona wolności przemysłowej i handlowej.

Art. 27. Każdemu wolno wnieść skargę w Urzędzie Patentowym (wydział spraw spornych) z żądaniem ustalenia, że produkcja, którą w przemyśle zamierza stosować lub stosuje, nie jest objęta wyłącznością wskazanego patentu.

Art. 28. Każdemu wolno w Urzędzie Patentowym (wydział spraw spornych) wnieść skargę o unieważnienie lub umorzenie patentu (art. 3, 4, 5, 11 i 13). Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej może w interesie publicznym z inicjatywy ministerstwa właściwego ze względu na interesy, o jakie chodzi w danej sprawie, przyłączyć się do wniosku osoby prywatnej lub wnieść skargę samodzielnie.

Art. 29. Grzywnie do 50,000 zł. pol. albo karze aresztu do sześciu miesięcy, albo obu karom łącznie podlega:

- 1) kto świadomie przedmioty, nie podlegające ochronie patentowej, lub ich opakowanie oznacza napisami, które mają wywołać mylne mniemanie, jakoby przedmioty te były chronione przez patent, lub kto je mimo świadomości o mylnem oznaczeniu wprowadza w handel, lub dla celów handlowych przygotowuje lub przechowuje;
- 2) kto w publicznych ogłoszeniach, okólnikach i t. p. odbitkach podaje wiadomości, mające wywołać mylne mniemanie, jakoby przedmioty, w nich wymienione, korzystały z ochrony patentowej.

Z przedmiotów wymienionych pod 1) i 2), należy usunąć i zniszczyć na koszt skazanego oznaczenia kłamliwe, gdyby zaś usunięcie tych oznaczeń było niemożliwe, pomimo uszkodzania przedmiotów, zniszczyć i same przedmioty (art. 76).

R o z d z i a ł V.

Postępowanie i właściwość władz.**A. Udzielenie patentu przez wydział zgłoszeń.**

Art. 30. Celem uzyskania patentu należy zgłosić pisemnie wynalazek do Urzędu Patentowego (wydział zgłoszeń). Dla każdego wynalazku potrzeba osobnego zgłoszenia; jednak można łączyć kilka wynalazków w jednym zgłoszeniu, jeżeli łączy je jedna myśl przewodnia. Za termin zgłoszenia uważa się chwilę, w której zgłoszenie nadejdzie do Urzędu Patentowego.

Art. 31. Zgłoszenie musi zawierać wniosek o udzielenie patentu na wynalazek, oznaczenie wynalazku, imię i nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego; gdy zgłaszający mieszka zagranicą, winien wyznaczyć adwokata lub rzecznika patentowego, mieszkającego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jako pełnomocnika swego, i upoważnić go co najmniej do odbioru wszelkich pism od władz i od osób zainteresowanych, w szczególności także do odbioru skarg, w ustawie niniejszej przewidzianych.

Do podania należy dołączyć w dwóch egzemplarzach opis wynalazku tak dokładny, żeby każdy znawca według niego mógł stosować wynalazek w przemyśle. Autentyczny opis winien być ułożony w języku polskim; mogą być dołączone opisy w językach obcych. W razie potrzeby należy także przedłożyć rysunki, modele próbki. Na końcu opisu winna być jasno i niewątpliwie sformułowana istota wynalazku, co do której wynalazca rości sobie prawa wyłączności patentowej (zastrzeżenia patentowe).

Ponadto zgłaszający winien przedłożyć kwit kasy skarbowej na opłatę zgłoszenia (art. 64). W razie niezłożenia tegoż w terminie, przez Urząd wyznaczonym, zgłoszenie będzie uważane za niebyłe.

Art. 32. Wydział zgłoszeń bada, czy zgłoszenie odpowiada przepisom, czy w szczególności opis wynalazku jest dostatecznie jasny i zastrzeżenia patentowe w sposób niewątpliwy określone (art. 30 i 31), a nadto, czy przeciw opatentowaniu nie istnieją przeszkody z art. 5.

Wydział wezwie zgłaszającego, aby uchylił w czasokresie oznaczonym usterki, dające się uchylić. Jeżeli zgłaszający dokona zmian istotnych lub innych uzupełnień, uzasadniających zmianę pierwszeństwa, wówczas dla tych zmian i uzupełnień pierwszeństwo liczy się dopiero od chwili, kiedy je zgłoszono.

Art. 33. Wydział zgłoszeń nie ma obowiązku badania nowości wynalazku. Jeżeli jednak już przy badaniu, określonym w art. 32, okaże się, że wynalazek nie jest nowy, wydział, po wypowiedzeniu się zgłaszającego, odmówi udzielenia patentu.

Jeżeli przy badaniu nasuną się wydziałowi zgłoszeń uzasadnione wątpliwości, czy wynalazek zgłoszony nie wkracza w zakres wynalazku, zostającego już pod ochroną niniejszej ustawy, ma zawiadomić o tem

zgłaszającego i może zawiadomić posiadacza prawa starszego. Po oświadczeniu się pierwszego, wydział zgłoszeń udzieli patent, lub odmówi udzielenia patentu w całości lub w części, według stanu sprawy. Udzielenie patentu jako zależnego może nastąpić tylko za zgodą obu stron lub na podstawie orzeczenia wydziału spraw spornych (art. 52 ust. 1 p. 1).

Wydział nie ma prawa odrzucenia podania dlatego, że jego zdaniem wynalazek jest bezwartościowy.

Art. 34. Jeżeli badanie wypadnie pomyślnie, Urząd Patentowy udziela patent; wciąga go do rejestru patentów; wydaje zgłaszającemu dokument, zwany patentem, przy dołączeniu jednego egzemplarza opisu wynalazku; ogłasza drukiem w Wiadomościach Urzędu Patentowego udzielenie patentu, a nadto publikuje „opisy patentowe” wraz z niezbędnymi rysunkami. Datę na dokumencie uważa się za dzień udzielenia patentu.

Koszty druków, opisów i rysunków ponosi właściciel patentu. Cięża one zastawniczo na patencie, z pierwszeństwem przed wszelkimi innymi prawami zastawu. Urząd Patentowy może wstrzymać wydanie patentu właścicielowi do czasu, dopóki nie zapłaci kosztów druku.

W wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, Urząd Patentowy może udzielić zwłoki co do zwrotu kosztów, wymienionych w ustępie 2.

Art. 35. Odmowne załatwienie podania należy umotywować. Przy doręczeniu uchwały zwraca się jeden opis zgłaszającemu, a drugi zachowuje w aktach. Przeciw odmownemu załatwieniu lub odrzuceniu podania, jak i przeciw uchwale, którą zgłaszającego wezwano do usunięcia usterek pod grozą odrzucenia podania, może on wnieść odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu 2 miesięcy (art. 38).

Ograniczenie przedmiotowe patentu do części zgłoszonego wynalazku uważa się za odmowne załatwienie podania w części.

Art. 36. Wynalazki, wchodzące w zakres obrony wojskowej Państwa, winien Urząd Patentowy bezzwłocznie podać Ministerstwu Spraw Wojskowych do wiadomości.

Ministerstwo Spraw Wojskowych może żądać co do wynalazków, przez siebie przed udzieleniem patentu nabytych, by patent udzielono jako „tajemny”.

Patent tajemny należy wciągnąć do osobnego, dla publiczności niedostępnego rejestru. Opisy wynalazku i zastrzeżenia patentowe nie mogą być drukiem ogłoszone, a przechowywać je należy w osobnej registraturze.

Oprócz powyższych przypadków, każdy opis wynalazku jest jasny i dla każdego dostępny już odtąd, odkąd wydział zgłoszeń powziął uchwałę udzielenia patentu.

B. Inne czynności wydziału zgłoszeń Urzędu Patentowego.

Art. 37. Sprawy, należące do zakresu działania Urzędu Patentowego, a nie zastrzeżone wydziałowi spraw spornych lub wydziałowi odwoławczemu, załatwia wydział zgłoszeń.

W szczególności wydział zgłoszeń zarządza wykreślenie patentu z powodu niezapłacenia opłaty rocznej lub z powodu zrzeczenia się patentu przez właściciela, tudzież zarejestrowanie wszelkich zmian, dotyczących własności i innych praw rzeczowych na patencie.

Art. 38. Przeciw uchwałom wydziału zgłoszeń, wydanym na podstawie art. 37, służy odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu 2 miesięcy.

C. Unieważnienie patentu.

Art. 39. Skarga o unieważnienie winna zawierać jasno określone żądanie, zwięzłe przedstawienie sprawy i wymienienie środków dowodowych; dokumenty, w skardze powołane, należy dołączyć w oryginale lub w uwierzytelnionym odpisie.

Do skargi dla Urzędu Patentowego dołącza się tyle jej odpisów i odpisów załączników, ilu jest pozwanych.

Art. 40. Po stwierdzeniu warunków formalnych skargi zarządza Urząd Patentowy doręczenie skargi stronie pozwanej, a zarazem określa jej czasokres najmniej 30-dniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Do obrony pisemnej dla Urzędu Patentowego dołącza się tyle jej odpisów, ilu jest pozwanych.

Art. 41. Po wniesieniu obrony, względnie po bezskutecznym upływie czasokresu do jej wniesienia, Urząd Patentowy wyznacza ustną rozprawę, a zarazem w pierwszym przypadku zarządza doręczenie obrony strony powodowej.

Rozprawa ustna odbywa się jawnie.

Niezjawienie się stron do ustnej rozprawy nie stoi na przeszkodzie przeprowadzenia rozprawy.

Urząd Patentowy może także uwzględnić okoliczności faktyczne, niepowołane przez strony, i dopuścić dowody niezaoferowane przez strony.

Urząd Patentowy może wezwać do rozprawy i przesłuchać także pod przysięgą świadków i znawców, może jednak o przesłuchanie świadków i znawców wezwać sądy.

Z przebiegu rozprawy należy spisać protokół, zawierający treściwe przedstawienie twierdzeń stron i wyniki dowodów.

Orzeczenie, które zawierać winno także postanowienie o kosztach postępowania, wydaje Urząd Patentowy na piśmie.

Art. 42. Na wniosek pozwanej strony nakaże Urząd Patentowy powodowej stronie, mieszkającej lub mającej siedzibę zagranicą, a nie posiadającej w kraju majątku nieruchomego, złożenie kaucji na zabezpieczenie kosztów postępowania—pod rygorem zaniechania postępowania, o ile temu nie stoją na przeszkodzie konwencje międzynarodowe lub wzajemność.

Art. 43. Wniesienie skargi o unieważnienie patentu, jako też orzeczenie, unieważniające patent, należy z urzędu zaznaczyć w rejestrze, a nadto orzeczenie unieważniające ogłosić w Wiadomościach Urzędu Patentowego.

Art. 44. Przeciw orzeczeniu, wydanemu przez wydział spraw spornych, strony (ewentualnie Prokuratorja Generalna) wnieść mogą odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu 2 miesięcy.

Art. 45. Do postępowania odwoławczego stosują się odpowiednio przepisy art. 39—42; w postępowaniu odwoławczym mogą strony przytoczyć nowe fakty i zaoferować nowe dowody.

D. Umorzenie patentu.

Art. 46. Do postępowania, wdrożonego skargą o umorzenie patentu, i do orzeczenia, wydanego skutkiem skargi, stosuje się przepisy, określające postępowanie w sporach o unieważnienie patentu (art. 39 do 45).

Art. 47. Właściciel patentu może — w celu ułatwienia i zapewnienia dowodu — każdego czasu po udzieleniu mu patentu zgłosić wniosek o stwierdzenie na swój koszt przez Urząd Patentowy rozciągłości, w jakiej wykonywa wynalazek w Polsce,

względnie istnienia ważnych przeszkód, dla jakich nie może wykonywać wynalazku (art. 13). W tym celu przedłoży wydziałowi spraw spornych szczegółowe sprawozdanie ze sposobu i rozmiarów, w jakich wykonywa patent, a gdyby patent nie był wykonywany w rozciągłości, odpowiadającej zapotrzebowaniu wewnętrznemu, zda sprawę szczegółowo z przyczyn, dla jakich nie odbywa się wykonanie w przepisanej rozciągłości. Na okoliczności faktyczne, przytoczone w sprawozdaniu, zaoferuje dowody przez powołanie się na świadków lub znawców, przedłoży wyciągi z ksiąg handlowych lub inne środki dowodowe. Można także przedłożyć w odpisie protokoły z sądowych oględzin i przesłuchań świadków i znawców.

Art. 48. Wydział spraw spornych bada te sprawozdania, w razie potrzeby żąda ich uzupełnienia, ewentualnie przesłuchuje świadków i znawców.

Art. 49. Na wniosek właściciela patentu wydział spraw spornych może wysłać swego referenta na miejsce. Referent wydziału bada w razie potrzeby księgi przedsiębiorstwa, korespondencje i przesłuchuje świadków i znawców bez zaprzysięgania.

Art. 50. Z czynności powyższych (art. 48 i 49) spisuje się protokół, który Urząd Patentowy zachowa w swych aktach, a odpisu udzieli na wniosek właścicielowi patentu. W rejestrze patentowym należy zaznaczyć, że badanie wykonywania wynalazku nastąpiło. Protokół w obecności urzędników może przeglądać każda osoba i czynić z niego odpisy. W szczególności służą te prawa także Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 51. W trzy lata po udzieleniu patentu Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej, działając w interesie publicznym, może z inicjatywy ministerstwa właściwego, ze względu na interesy, o które chodzi w danej sprawie, zgłosić wniosek o zbadanie rozciągłości wykonywania wynalazku. Badanie odbywa się z urzędu, a koszty ponosi Skarb Państwa.

E. Inne spory przed Urzędem Patentowym.

Art. 52. Wydział spraw spornych jest właściwy także (art. 39) dla następujących sporów:

- 1) jeżeli właściciel patentu albo zarejestrowanego wzoru użytkowego żąda w drodze skargi, by później

zgłoszony patent uznano jako zależny od jego starszego prawa (art. 7), albo jeżeli właściciel patentu późniejszego żąda w drodze skargi uznania niezależności swego patentu w stosunku do wskazanego prawa starszego;

- 2) jeżeli ktoś żąda w drodze skargi ustalenia, że produkcja, którą zamierza w przemyśle stosować, lub którą już stosuje, nie jest objęta wyłącznością wskazanego patentu (art. 27).

Do postępowania w powyższych sporach stosuje się przepisy, określające postępowanie w sporach o unieważnienie patentu (art. 39 do 45). Jednak do wniesienia skarg, w ust. 1. p. 1 podanych, uprawnione są tylko osoby, w tym punkcie oznaczone. Orzeczenie uznające zależność patentu, ma być do rejestru wpisane z urzędu i ogłoszone w Wiadomościach Urzędu Patentowego.

F. Wywłaszczenie patentu.

Art. 53. Prawa patentowe mogą być w całości lub częściowo wywłaszczone albo ograniczone na rzecz Państwa, bądź na rzecz wolności przemysłowej (art. 13). W obu wypadkach o wywłaszczeniu lub ograniczeniu stanowi Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego ze względu na interes sprawy. Odszkodowanie płaci Skarb Państwa.

Art. 54. W wypadku przewidzianym w art. 53, Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu stara się ustalić wysokość wynagrodzenia przez ugodę z właścicielem patentu, a gdyby ugoda nie doszła do skutku — oznacza sam tymczasowo sumę wynagrodzenia według własnego uznania z uwzględnieniem uprzednich dochodzeń. Tak określoną sumę należy wypłacić właścicielowi patentu, a wówczas złożyć do depozytu sądowego, gdy na patencie ciążyą prawa rzeczowe do rejestru wpisane, a uprawnieni nie godzą się na wypłacenie sumy właścicielowi patentu. W razie wywłaszczenia na rzecz wolności przemysłowej nie uwzględnia się praw użytkownika uprzedniego i użytkowników późniejszych (art. 9, 11 i 14).

Art. 55. Z chwilą wypłacenia właścicieli patentu ostatecznej lub tymczasowej sumy wynagrodzenia, albo złożenia tej sumy do depozytu sądowego, wygasają do-

tychczasowe prawa do patentu i na patencie, i albo patent przechodzi na własność Państwa, albo wynalazek staje się przedmiotem wolności przemysłowej. W pierwszym przypadku Państwo może przejąć ciężary, uwidocznione w rejestrze, przyczem zmniejsza się odpowiednio sumę odszkodowania.

Art. 56. Jeżeli właściciel patentu czuje się pokrzywdzony ustaleniem sumy odszkodowania przez wydział spraw spornych, może żądać do dni 30 ponownego oznaczenia tej sumy przez sąd okręgowy warszawski. Sąd ustala wysokość odszkodowania na podstawie materiału, dostarczonego mu przez Urząd Patentowy, po przesłuchaniu przedstawiciela Ministerstwa Skarbu i właściciela patentu, a w razie potrzeby po zasięgnięciu opinii znawców. Może także wysłuchać opinii osób, mających jakiegokolwiek prawa na patencie. Orzeczenie sądowe zapada w drodze postępowania w sprawach niespornych (art. 77). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwoływać się do wyższych instancji sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

Art. 57. Na żądanie właściciela patentu lub innych osób, rzeczowo uprawnionych i do rejestru wpisanych, sąd oznacza w postępowaniu niespornym (art. 77), jak ma być rozdzielona suma złożona między osoby, które mają prawo do odszkodowania (art. 54). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwoływać się do wyższych instancji sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

Art. 58. Orzeczenie wywłaszczające ma być z urzędu wpisane do rejestru i ogłoszone w Wiadomościach Urzędu Patentowego.

G. Licencja przymusowa.

Art. 59. Na żądanie właściciela patentu zależnego (art. 7 i 52 ust. 1 p. 1) i na ewentualny wniosek właściciela prawa starszego, wydział spraw spornych orzeka po przesłuchaniu stron, a w razie potrzeby i znawców, czy należy ustanowić licencję przymusową na rzecz właściciela patentu zależnego, lub także licencję na rzecz właściciela prawa starszego (art. 18 i 21), a w braku dalszego porozumienia stron oznacza warunki takich licencji.

W ciągu 2 miesięcy strony mogą żądać ponownego oznaczenia wynagrodzenia za licencję przez sąd okręgowy warszaw-

ski. Orzeczenie zapada w drodze postępowania w sprawach niespornych (art. 77). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwoływać się do wyższych instancji sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

Art. 60. Przepisy art. 59 o postępowaniu przy ustanowieniu licencji przymusowej stosuje się także do licencji przymusowej, przewidzianej art. 15 ust. 1.

H. Skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 61. Przeciw orzeczeniom i uchwałom Urzędu Patentowego, o ile podlegają zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w myśl ustawy z dn. 3 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 600), może wnieść skargę także Prokurator Generalna Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach, w których jej współudział w interesie publicznym przewiduje ustawa niniejsza.

Prawo zastępowania stron przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym służy także rzecznikom patentowym.

J. Właściwość sądów.

Art. 62. Spory o roszczenia prywatnoprawne, dotyczące patentów, podpadają orzecznictwu sądów, a zwłaszcza:

- 1) spory o własność patentu (prawo do patentu) i prawa na patencie (art. 14—18); także spory o istnienie lub nieistnienie praw używaczy uprzednich i późniejszych (art. 9, 11 i 14); ale nie spory z art. 52;
- 2) spory o roszczenia majątkowe (wydanie wzbogacenia, odszkodowanie), wynikające z unieważnienia lub umorzenia patentu, albo uznania zależności patentu;
- 3) spory o naruszenie patentu (art. 23);
- 4) sprawy, określone w art. 56, 59 i 60.

Nadto sądy są powołane do orzekania o czynach karygodnych, wymienionych w art. 24 i 29.

Art. 63. Dla sporów o prawa i prywatnoprawne roszczenia, wymienione w art. 62, właściwymi są sądy, które orzekają w sprawach handlowych.

Przy oznaczeniu właściwości miejscowej sądów, zależnej od miejsca zamieszkania pozwanego, należy, jeśli pozwanym jest posiadacz patentu zamieszkały zagranicą, brać za podstawę miejsce zamieszkania w Polsce jego pełnomocnika (art. 31).

O czynach występnych, przewidzianych w ustawie niniejszej (art. 24 i 29), wyrokuja sądy karne. Sprawy te należą do właściwości sądów okręgowych.

R o z d z i a ł VI.

Oplaty.

Art. 64. Opłata przy zgłoszeniu patentu (art. 31) wynosi 15 zł. pol. Opłaty roczne wynoszą:

za rok pierwszy	. 20 zł. pol.
" " drugi	. 30 " "
" " trzeci	. 40 " "
" " czwarty	. 50 " "
" " piąty	. 60 " "
" " szósty	. 80 " "
" " siódmy	. 100 " "
" " ósmy	. 120 " "
" " dziewiąty	. 140 " "
" " dziesiąty	. 160 " "
" " jedenasty	. 200 " "
" " dwunasty	. 240 " "
" " trzynasty	. 280 " "
" " czternasty	. 320 " "
" " piętnasty	. 360 " "

Za udzielenie patentu dodatkowego należy się oprócz opłaty przy zgłoszeniu jednorazowa opłata 20 zł. pol. zamiast opłat rocznych. Odkąd patent stanie się samoistnym, pobiera się od niego zwykle opłaty roczne, przewidziane dla patentu głównego.

Art. 65. Opłaty roczne pierwsze są płatne w pierwszym miesiącu po ogłoszeniu patentu w Wiadomościach Urzędu Patentowego, dalsze co roku, w dniu i miesiącu udzielenia patentu.

Jednakowoż można uiścić opłatę w ciągu trzech miesięcy po terminie płatności, z grzywną w wysokości 5% przy opłacie w pierwszym, 10% w drugim i 15% przy opłacie w miesiącu trzecim.

Wpłacanie opłat może nastąpić także i przed terminem płatności. Jeżeli właściciel zrzeknie się patentu, jeżeli patent zostanie unieważniony lub umorzony, zwraca się opłaty, uskutecznione naprzód. Opłaty za lata ubiegłe i za rok bieżący w żadnym razie nie ulegają zwrotowi.

Kwit z uiszczonej opłaty lub kopia uwierzytelniona tegoż winny być złożone w Urzędzie Patentowym w ciągu 4 miesięcy od daty płatności.

Art. 66. Opłaty za wnioski o wciągnięcie do rejestru zmian, dotyczących praw rzeczowych oraz praw używaczy, wnoszone do wydziału zgłoszeń, po zł. pol. 5;

za odwołania (zażalenia) na uchwały i orzeczenia wydziału zgłoszeń po zł. pol. 15; za wnioski zaś i skargi do wydziału spraw spornych i za zażalenia na uchwały i orzeczenia tegoż do wydziału odwoławczego po zł. pol. 30.

Art. 67. Zgłaszający, który przedstawia dowody ubóstwa, może uzyskać według uznania Urzędu Patentowego zwłokę w uiszczaniu opłat rocznych za pierwsze trzy lata, poczem można zwolnić go od tych opłat, jeżeli patent po upływie trzeciego roku zgaśnie z powodu nieuiszczenia czwartej opłaty.

Art. 68. Sposób uiszczania opłat może ulec zmianom przez rozporządzenie Rady Ministrów.

R o z d z i a ł VII.

Postanowienia przejściowe, międzynarodowe i dzielnicowe.

Art. 69. Prawa ze zgłoszeń wynalazków oraz z patentów, które miały moc prawną w państwach zaborczych w chwili, gdy obszary, od tych państw odłączone, stały się częściami Rzeczypospolitej Polskiej, oraz prawa ze zgłoszeń i patentów, przywrócone lub wznowione w tych państwach traktatami i umowami między państwami—pozostają w mocy na tych do Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonych obszarach pod warunkami, przewidzianymi przez ustawy, na podstawie których istniały, tudzież przez traktaty i umowy między państwami.

Prawa z takich patentów, mające moc na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej (prawa dzielnicowe), nie mogą nigdy w Polsce trwać dłużej, niżby trwać mogły w państwie, w którym powstały.

Unieważnienie i umorzenie patentu w owym państwie, powodują z reguły unieważnienie i zgaśnięcie prawa dzielnicowego w Polsce. Jednak mimo umorzenia lub zgaśnięcia patentu szczepowego utrzymuje się prawo dzielnicowe w Polsce w następujących przypadkach:

- 1) jeżeli patent szczepowy wygaśł skutkiem nie uiszczenia opłat, a właściciel uiścił natomiast opłaty za patent dzielnicowy w Polsce według skali polskiej, a to najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od chwili prawomocnego wygaśnięcia patentu szczepowego; co do patentów rosyjskich—najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie ustawy niniejszej;

- 2) jeżeli właściciel patentu szczepowego zrzekł się go tylko w państwie, w którym patent ten powstał;

- 3) jeżeli patent szczepowy umorzony został z powodu niewykonywania wynalazku, pomimo, że był wykonywany w czasie i rozmiarach, ustawą dla patentu szczepowego przepisanych, w dzielnicy, do Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonej; prawo dzielnicowe utrzymane zostanie w mocy i wtedy, gdy wykonywanie miało miejsce gdziekolwiek indziej w Polsce, ale w rozmiarach, niniejszą ustawą przepisanych (art. 13); na tych podstawach właściciel patentu może żądać w Urzędzie Patentowym (wydział spraw spornych) ustalenia także w drodze sporu, że jego prawo dzielnicowe nie wygaśło; skargę wniesie przeciw Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, jako zastępczyni interesu publicznego, ale w każdym razie ponosi koszty sporu;

- 4) jeżeli patent szczepowy uległ wywłaszczeniu.

Wyjątki utrzymania patentu, przewidziane w przypadkach 2, 3 i 4, mają zastosowanie, jeżeli właściciel patentu w ciągu trzech miesięcy od wygaśnięcia, umorzenia, względnie wywłaszczenia patentu szczepowego oświadczy w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, że prawo dzielnicowe chce nadal utrzymać i uiszczać będzie opłaty według skali polskiej.

Prawo dzielnicowe można w Polsce unieważnić w drodze postępowania, tą ustawą przepisanego, jeżeli zachodzą warunki unieważnienia patentu szczepowego, oparte na ustawie, której patent ten podlega. Prawo dzielnicowe może ulec wywłaszczeniu według przepisów niniejszej ustawy.

Art. 70. Celem stwierdzenia prawa dzielnicowego w wystawionym przez Urząd Patentowy dokumencie, zwanym patentem dzielnicowym, właściciel prawa dzielnicowego zgłosi swe prawa w wydziale zgłoszeń Urzędu Patentowego i przedłoży dowody na istnienie patentu szczepowego. Wydział zgłoszeń po stwierdzeniu, iż istnieją warunki, artykułem poprzednim przepisane, zarejestruje prawo dzielnicowe jako patent dzielnicowy w osobnym rejestrze

patentów dzielnicowych i wyda zgłaszającemu tak zwany patent dzielnicowy. Ogłoszenie drukiem patentu dzielnicowego nastąpi na wyraźne żądanie zgłaszającego i tylko po uprzednim złożeniu lub zabezpieczeniu kosztów druku.

Do orzekania o istnieniu prawa dzielnicowego, na podstawie artykułu poprzedniego, właściwy jest wyłącznie Urząd Patentowy.

Art. 71. Pomimo, że właściciel patentu dzielnicowego uzyskał patent na całą Polskę, patent jego dzielnicowy utrzymuje nadal swoją moc prawną do czasu trwania patentu szczepowego.

Art. 72. Zgłoszenia, dokonane w myśl art. 33 dekretu z dn. 4 lutego 1919 roku, o patentach na wynalazki (Dz. P. P. P. № 13, poz. 137) na podstawie praw dzielnicowych, uważa się za wnioski o udzielenie patentu na całą Rzeczpospolitą Polską (art. 71).

Zgłaszający winien uzupełnić swe podanie w myśl ustawy niniejszej, o ile Urząd Patentowy uzna takie uzupełnienie za potrzebne. Jeżeli zgłaszający nie chce dopełnić warunków, niniejszą ustawą przepisanych, albo wyraźnie zrzeka się roszczenia o udzielenie patentu na całą Rzeczpospolitą Polską, należy uważać zgłoszenie, dokonane w myśl powyżej powołanego art. 33, tylko za zgłoszenie prawa dzielnicowego i postąpić według art. 70.

Art. 73. Przywrócenie lub wznowienie praw ze zgłoszeń i patentów przez traktaty i umowy międzypaństwowe, jakoteż rozszerzenie ochrony na całą Rzeczpospolitą nie uwłacza w żadnym razie prawom osób trzecich, które korzystały z wynalazku w czasie lub miejscu, kiedy lub gdzie patent nie obowiązywał. Prawa te należy oceniać według analogji prawa używacza uprzedniego (art. 9).

Art. 74. Ustawa niniejsza nie uchybia w żadnym kierunku prawom pierwszeństwa, uzasadnionym w traktatach i umowach międzypaństwowych.

Art. 75. Zgłoszenia o patenty, wniesione na podstawie dekretu z d. 4 lutego 1919 r. o patentach na wynalazki (Dz. P. P. P. № 13, poz. 137), załatwić należy według niniejszej ustawy. Urząd Patentowy ma prawo zażądać od zgłaszającego uzupełnień w myśl ustawy niniejszej, ale nie dopłaty do już uiszczonych w czasie mocy obowiązującej powyższego dekretu opłat.

Art. 76. Aż do wydania w Polsce jednolitych przepisów karnych:

- 1) przy skazaniu za przestępstwa z art. 24 i 29 ustawy niniejszej, zamiast aresztu ponad 6 tygodni, należy w b. zaborze pruskim wymierzać kary więzienia;
- 2) nie można wytoczyć postępowania karnego o przestępstwa z art. 24 i 29, jeżeli od ich popełnienia upłynęło lat 3;
- 3) nie można wydać wyroku, skazującego za rzeczzone przestępstwa, jeżeli od ich popełnienia upłynęło lat 6, z potrąceniem atoli okresu, przez który z powodu, w ustawach karnych przewidzianego, nie można było postępowania karnego wytoczyć lub dalej prowadzić;
- 4) nie można wykonać wyroku skazującego, jeżeli od czasu jego uprawomocnienia się upłynęło lat 10, z potrąceniem atoli całego okresu warunkowego, zawieszenia kary lub odroczenia kary;
- 5) nie można wnieść skargi prywatnej o przestępstwo z art. 24 po upływie sześciu miesięcy od czasu, kiedy uprawniony do skargi dowiedział się o popełnieniu przestępstwa i o osobie sprawcy.

Art. 77. Aż do wydania jednolitych przepisów w Polsce o postępowaniu w sprawach niespornych należy w sprawach, przewidzianych w art. 56, 57 i 59, stosować obowiązujący w b. zaborze rosyjskim odpowiedni tryb postępowania (postępowanie incydentalne).

Art. 78. Opłaty, ustanowione w niniejszej ustawie w złotych polskich, winny być wpłacone w markach polskich według kursu, ustalonego przez Ministra Skarbu i obowiązującego w dniu uiszczenia tych opłat*).

CZĘŚĆ II.

O wzorach użytkowych i zdobniczych

R o z d z i a ł I.

Wzór. Powstanie prawa, ograniczenie jego mocy, unieważnienie, wygaśnięcie, umorzenie i wywłaszczenie.

Art. 79. Przez zarejestrowanie wzoru powstaje prawo wyłącznego korzystania

* Postanowienie to straciło moc z dniem wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. № 34, poz. 351). Red.

w sposób przemysłowy i handlowy z nowej postaci przedmiotu, ujawnionej w tym wzorze, a występującej w kształcie, w rysunku, w barwie lub w materiale przedmiotu. Prawo rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej i trwa przez lat 10 od dnia zarządzenia rejestracji wzoru.

Jeżeli nowość postaci ma na celu podniesienie pożytku, wzór nazywa się użytkowym, jeżeli zmierza do celów artystycznych—nazywa się wzorem zdobniczym.

Prawo do wzoru zdobniczego ogranicza się do przedmiotów tego rodzaju, dla których zgłoszenie nastąpiło.

Art. 80. Do rejestrowania wzorów powołany jest Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 81. Kto prawidłowo zgłosił do opatentowania wynalazek, nadający się w myśl niniejszej ustawy i do ochrony, jako wzór użytkowy, może także i po uzyskaniu patentu zrzec się patentu, a równocześnie zgłosić ten sam wynalazek do ochrony jako wzór użytkowy z pierwszeństwem wzoru od daty zgłoszenia patentowego. Czas trwania ochrony wzoru liczy się od udzielenia patentu, jeżeli patent był już udzielony.

Art. 82. Przedmiotem ważnej rejestracji są tylko wzory nowe.

Nie uważa się wzoru za nowy w rozumieniu tej ustawy, jeżeli w czasie zgłoszenia do rejestracji był już w istotnych swych znamionach — przy wzorach zdobniczych w zastosowaniu do przedmiotów tego rodzaju — opublikowany, albo na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej w sposób jawny stosowany, lub na widok publiczny wystawiony.

Przepisy art. 3 ust. 3 i 4 stosować należy i do wzorów ze zmianami odpowiednimi.

Art. 83. Nie można uzyskać prawa do wzoru o tyle, o ile wzór o takich samych istotnych znamionach — przy wzorach zdobniczych w zastosowaniu do przedmiotów tego rodzaju — był na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej wpierw zgłoszony do rejestracji lub opatentowania, a zgłoszenie doprowadziło do rejestracji wzoru albo do udzielenia patentu.

Art. 84. Wyłącza się od rejestracji wzory, które naruszają prawa pewnych osób (np. do wizerunku) lub w ogólności sprzeczne są z obowiązującym prawem albo z dobrymi obyczajami.

Art. 85. Rejestracja wzoru zdobniczego nie pozbawia twórcy dzieła, pozostającego pod ochroną prawa autorskiego, możliwości dochodzenia tego prawa przeciw posiadaczowi wzoru rejestrowanego.

Art. 86. Prawo do nowego wzoru, którego wykonywanie wkraczałoby w zakres wyłączności jeszcze obowiązującego prawa autorskiego lub patentowego, albo pod ochroną wyłączności zostającego wzoru starszego, można wykonywać tylko za zezwoleniem (licencja) właściciela prawa starszego (wzór zależny). Po wygaśnięciu prawa starszego prawo młodsze zamienia się na niezależne.

Art. 87. Przepisy art. 9 do 12 ustawy niniejszej stosować należy ze zmianami odpowiednimi do zarejestrowanych wzorów użytkowych i zdobniczych, a art. 13 ponadto do zarejestrowanych wzorów użytkowych.

R o z d z i a ł II.

Prawa do zarejestrowanego wzoru.

Art. 88. Przepisy art. 14 do 20 i 22 ustawy niniejszej stosować należy ze zmianami odpowiednimi do zarejestrowanych wzorów użytkowych i zdobniczych.

Art. 89. Właściciel zależnego wzoru użytkowego może zażądać przymusowej licencji na wykonywanie starszego prawa patentowego lub starszego prawa do zarejestrowanego wzoru użytkowego, jeżeli jego wzór ma dla przemysłu znaczenie doniosłe — ale nie wcześniej niż w trzy lata po ustanowieniu prawa starszego. Udzielenie takiej licencji przymusowej uprawnia właściciela starszego prawa patentowego lub starszego prawa do wzoru do żądania licencji na wykonywanie prawa zależnego o tyle, o ile to jest wskazane potrzebą równych warunków obopólnej konkurencji.

Licencja przymusowa gaśnie po roku, jeżeli licencjat nie korzysta z niej do tego terminu, i nie może on jej ponownie żądać.

R o z d z i a ł III.

Ochrona wyłączności zarejestrowanego wzoru.

Art. 90. Przepisy art. 23, 24 i 25 ustawy niniejszej stosować należy z odpowiednimi zmianami do naruszenia praw, wynikających z zarejestrowania wzorów, przyczem jednak granica najwyższej kary obniża się o $\frac{1}{3}$ normy, w art. 24 podanej.

R o z d z i a ł IV.

Ochrona wolności przemysłowej i handlowej.

Art. 91. Przepisy art. 27 do 29 niniejszej ustawy stosować należy z odpowiednimi zmianami do wzorów, przyczem jednak granica najwyższej kary obniża się o 1/3 normy, w art. 24. podanej.

R o z d z i a ł V.

Postępowanie i właściwość władz.

Art. 92. Aby uzyskać rejestrację wzoru, należy go zgłosić przez podanie, wniesione do Urzędu Patentowego.

Każdy wzór użytkowy zgłosić się powinno osobno, można jednak jednym zgłoszeniem objąć odmiany, nieodbiegające od istotnych znamion zgłoszonego wzoru. Wzorów zdobniczych zgłosić można w jednym podaniu najwyżej 10, ale tylko dla przedmiotów tego samego rodzaju.

Za termin zgłoszenia uważa się chwilę, w której zgłoszenie nadejdzie do Urzędu Patentowego.

Art. 93. Zgłoszenie musi zawierać wniosek o zarejestrowanie wzoru, oznaczenie przedmiotu, do którego odnosi się zgłoszenie, imię i nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego; gdy zgłaszający mieszka zagranicą, winien wyznaczyć adwokata lub rzecznika patentowego, mieszkającego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jako pełnomocnika swego, i upoważnić go co najmniej do odbioru wszystkich pism od władz tutejszych i od interesowanych osób, w szczególności także do odbioru skarg, w niniejszej ustawie przewidzianych.

Niezbędne jest wymienienie, czy zgłoszenie dotyczy wzoru użytkowego, czy zdobniczego.

Do podania o rejestrację wzoru użytkowego należy dołączyć w dwóch egzemplarzach dokładny opis wzoru w języku polskim. Opis ten zastąpić można powołaniem się w części lub w całości na równocześnie przedłożone rysunki lub modele (w dwóch egzemplarzach), unaoczniające w sposób dostateczny wzór, będący przedmiotem zgłoszenia. W opisie wzoru użytkowego muszą być zawsze wymienione „zastrzeżenia ochronne”, określające w sposób niewątpliwy istotne znamiona, które zgłaszający uważa za nowe.

Do podania o rejestrację wzoru zdobniczego należy dołączyć po dwa egzemplarze wzoru. Opis z reguły nie jest potrzebny.

Ponadto zgłaszający winien przedłożyć kwit kasy skarbowej na opłatę za zgłoszenie (art. 99); w razie niezłożenia tegoż w terminie przez Urząd wyznaczonym, zgłoszenie będzie uważane za niebyłe.

Art. 94. Przepisy art. 32, 33 i 35 należy stosować z odpowiednimi zmianami do wzorów.

Art. 95. Jeżeli badanie wypadnie pomyślnie, Urząd Patentowy wciąga wzór do rejestru wzorów użytkowych lub zdobniczych; wydaje zgłaszającemu dokument, zwany świadectwem ochronnym, przy dołączeniu jednego egzemplarza opisu lub wzoru; ogłasza drukiem w Wiadomościach Urzędu Patentowego rejestrację wzoru. Datę świadectwa ochronnego uważa się za dzień rejestracji i udzielenia prawa wyłączności.

Art. 96. Wzory użytkowe, wchodzące w zakres obrony wojskowej Państwa, Urząd Patentowy winien podać Ministerstwu Spraw Wojskowych bezzwłocznie do wiadomości.

Art. 97. Opisy wzorów zgłoszonych oraz ich załączniki są jawne i dla każdego dostępne już odtąd, odkąd wydział zgłoszeń powziął uchwałę zarejestrowania wzoru.

Jednakże zgłaszający wzory zdobnicze może zastrzec ich tajemnicę do 6 miesięcy po ich rejestracji i w tym celu je opieczętować. W razie takiego zastrzeżenia nie może ścigać sądownie naruszeń w myśl art. 90, dopóki wzory, które Urzędowi przedłożył, nie zostaną ujawnione.

Art. 98. Przepisy art. 37 i 38 ustawy niniejszej o czynnościach wydziału zgłoszeń, art. 39 — 45 o unieważnieniu patentów, art. 46—51 o umorzeniu patentów, art. 52 o sporach przed Urzędem Patentowym, art. 53—58 o wywłaszczeniu, art. 59 i 60 o licencji przymusowej, art. 61 o skargach do Najwyższego Trybunału Administracyjnego i art. 62 i 63 o właściwości sądów należy stosować z odpowiednimi zmianami do wzorów użytkowych i zdobniczych.

R o z d z i a ł VI.

Opłaty.

Art. 99. Opłata za zgłoszenie wzoru użytkowego lub łączne zgłoszenie wzorów zdobniczych do 10 (art. 92) wynosi 5 zł. pol. Opłata za pierwszy okres ochrony (1, 2 i 3 rok) wynosi 10 zł. pol. Opłata za drugi okres ochrony (4, 5 i 6 rok) wynosi 20 zł. pol. Opłata za trzeci okres ochrony (7, 8, 9 i 10 rok) wynosi 50 zł. pol.

Przy zgłoszeniu wzorów zdobniczych, odnoszących się do kilku klas towarowych, które określi Minister Przemysłu i Handlu, należy uiścić opłaty (zgłoszenia i perjodyczne) tyłokrotnie ile klas towarowych objętych jest zgłoszeniem.

Art. 100. Opłaty perjodyczne za pierwszy okres należy uiścić w pierwszym miesiącu po ogłoszeniu o rejestracji wzoru w Wiadomościach Urzędu Patentowego, za okres drugi i trzeci z początkiem tychże, w dniu i miesiącu, oznaczonym w świadectwie ochronnym, jako data świadectwa i rejestracji. Jednakowoż można uiścić zapłatę jeszcze w ciągu trzech miesięcy po terminie płatności (art. 87 i 12), z grzywną w wysokości 5⁰/₀ przy opłacie w pierwszym, 10⁰/₀ w drugim i 15⁰/₀ przy opłacie w miesiącu trzecim.

Wpłacenie opłat może nastąpić także przed terminem płatności. Jeżeli właściciel zrzeknie się prawa, jeżeli ono zostanie unieważnione lub umorzone, zwraca się opłaty, uskutecznione naprzód. Opłaty za okresy ubiegłe i za okres bieżący w żadnym razie nie ulegają zwrotowi.

Kwit z uiszczonych opłat lub kopia uwierzytelniona tegoż winny być złożone w Urzędzie Patentowym w ciągu 4 miesięcy od daty płatności.

Art. 101. Opłaty za wnioski o wciągnięcie do rejestru zmian, dotyczących praw rzeczowych oraz praw użytkownika, wnoszone do wydziału zgłoszeń, wynoszą po zł. pol. 5, za odwołania (zażalenia) na uchwały i orzeczenia wydziału zgłoszeń po zł. pol. 15, za wnioski zaś i skargi, wnoszone do wydziału spraw spornych, tudzież za zażalenia na uchwały i orzeczenia tegoż do wydziału odwoławczego—po zł. pol. 30.

Art. 102. Zgłaszający, który przedstawia dowód ubóstwa, może uzyskać według uznania Urzędu Patentowego zwłokę w uiszczeniu opłaty za pierwszy okres, poczem można zwolnić go od tej opłaty, jeżeli prawo wygaśnie z powodu nieuiszczenia opłaty za drugi okres.

Art. 103. Sposób uiszczania opłat może ulec zmianom przez rozporządzenie Rady Ministrów.

R o z d z i a ł VII.

Postanowienia przejściowe, międzynarodowe i dzielnicowe.

Art. 104. Przepisy art. 69 do 78 ustawy niniejszej stosować należy z odpowiednimi zmianami także w sprawach, dotyczących

wzorów: w przepisie art. 72 należy zastąpić art. 33 dekretu o patentach na wynalazki art. 15 dekretu z dn. 4 lutego 1919 roku o ochronie wzorów rysunkowych i modeli (Dz. P. P. P. № 13 poz. 138); w przepisie art. 75 należy zastąpić dekret o patentach na wynalazki dekretem z dn. 4 lutego 1919 r. o ochronie wzorów rysunkowych i modeli (Dz. P. P. P. № 13 poz. 138).

Art. 105. Termin najdłuższy ochrony, oznaczony dekretem z dn. 4 lutego 1919 r. o ochronie wzorów rysunkowych i modeli (Dz. P. P. P. № 13 poz. 138) na lat 12, utrzymuje się nadal w mocy co do wzorów, jeżeli je prawidłowo zgłoszono w czasie mocy obowiązującej tegoż dekretu i opłacono wówczas zapadłe należności.

Art. 106. O ile opłaty nie zostały zgóry uiszczone przed wejściem w życie tej ustawy, należy je uiszczać według ustawy niniejszej, za czwarty okres zaś w wysokości podwójnej, niż przewidziana za okres trzeci.

CZĘŚĆ III.

O znakach towarowych.

R o z d z i a ł I.

Znak towarowy przedsiębiorstwa. Powstanie prawa, ograniczenie jego mocy, unieważnienie i wygaśnięcie.

Art. 107. Wyłączne prawo oznaczania towarów znakami (rysunkami, obrazkami, słowami, literami, liczbami, formami plastycznymi i t. p.) celem wskazywania odbiorcom, że towary pochodzą z pewnego przedsiębiorstwa, powstaje w zasadzie (art. 113) przez zarejestrowanie znaku. Prawo to rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

Wyłączność prawa ogranicza się do towarów tego rodzaju, dla jakich zgłoszenie nastąpiło, a jakie wchodzi w zakres wymienionego w zgłoszeniu przedsiębiorstwa.

Ochrona prawna rozpoczyna się od dnia zarządzenia rejestracji znaku.

Art. 108. Do rejestrowania znaków towarowych powołany jest Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 109. Minister Przemysłu i Handlu może zarządzić względem pewnych towarów zakaz wprowadzenia ich w obrót w kraju, zanim nie-będą zaopatrzone znakiem towarowym, zarejestrowanym według przepisów ustawy niniejszej.

Art. 110. Nie może powstać prawo wyłącznego używania znaków:

- 1) które nie nadają się do wskazywania odbiorcom, że towar pochodzi z pewnego przedsiębiorstwa, jako to: znaki, nie posiadające dostatecznego charakteru wyróżniającego; znaki, służące do oznaczania rodzaju, właściwości i jakości towarów, ilości, celu lub wartości, pochodzenia z pewnej miejscowości; znaki które z czasem stały się znakami wolnymi, jak np. nazwy wytworów nowych, które stały się nazwami niezbędными w zwyczajnym obrocie;
- 2) które naruszają prawa pewnych osób (do nazwiska, do firmy, do wizerunku), lub w ogólności sprzeczne są z obowiązującym prawem lub z dobrymi obyczajami;
- 3) które wprowadzają w błąd lub oczywiście wprowadzić mogą w błąd odbiorców co do pochodzenia towaru lub jego rodzaju i jakości, albo odznaczeń innych właściwości przedsiębiorstwa.

Nie mogą także stać się przedmiotem wyłączności, z pewnym przedsiębiorstwem związanej, herby państwowe, gminne i innych korporacji publicznych, znaki Czerwonego Krzyża i t. p., choćby nawet przedsiębiorca uzyskał prawo umieszczania ich w swych znakach towarowych (art. 126).

Art. 111. Rejestracja znaku towarowego nie pozbawia twórcy rysunku możliwości dochodzenia swego prawa autorskiego przeciw posiadaczowi prawa do znaku.

Art. 112. Nie może powstać przez rejestrację prawo do znaku, który dla towarów tego samego rodzaju jest już zarejestrowany na rzecz innego przedsiębiorstwa, choćby nie zachodziła przeszkoda z art. 110 p. 3.

Jeżeli znak pewnego przedsiębiorstwa został z rejestru wykreślony, to bez zgody przedsiębiorcy, który miał prawo do znaku, może przez rejestrację powstać na rzecz przedsiębiorstwa, wytwarzającego lub sprzedającego towary tego rodzaju, ważne prawo do takiego samego znaku dopiero po upływie trzech lat od daty wykreślenia znaku dawniejszego z rejestru.

Art. 113. Gdy niezarejestrowany znak znany jest na ziemiach Polski, jako znak pewnego przedsiębiorstwa, a inny przedsiębiorca zgłosił taki sam znak dla swego przedsiębiorstwa, wytwarzającego lub sprzedającego towary tego samego rodzaju, pierwszy przedsiębiorca może przez rok

od obwieszczenia o rejestracji żądać w Urzędzie Patentowym, a w razie sporu w sądzie, żeby prawo do znaku zostało uznane jako jego prawo i przepisane na rzecz jego przedsiębiorstwa. W razie takiego żądania, winien zwrócić temu, kto znak zgłosił do rejestracji, koszty rejestracji, jakie byłby sam musiał ponieść. Co do roszczeń o wzbogacenie i wynagrodzenie szkód stosować należy analogiczne przepisy art. 11, ustępy 2 i 3.

Przepis powyższy nie uchybia możliwości wniesienia skargi o unieważnienie pierwszej rejestracji na podstawie art. 110, p. 3 i art. 112.

Jednak nawet, gdyby po upływie bezskutecznym powyższego czasu, rocznego utrzymał się bez zmiany wpis prawa do znaku zarejestrowanego, prawo z rejestracji nie ma mocy wobec użytkownika uprzedniego w zakresie jego dotychczasowego przedsiębiorstwa.

Prawo użytkownika uprzedniego jest ściśle związane z jego przedsiębiorstwem i bez niego nie może być na nikogo przeniesione. Należy je wpisać do rejestru na wniosek użytkownika, jeżeli zostało stwierdzone dokumentem publicznym lub prywatnym, w którym oznaczono przedsiębiorstwo uprawnione, i na którym podpis właściciela znaku zarejestrowanego będzie uwierzytelniony sądownie lub notarialnie.

Urząd Patentowy może zażądać na wniosek stron interesowanych albo Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, pod grozą zastosowania sankcji art. 117 p. 3 i art. 110 p. 3, aby właściciel znaku zarejestrowanego lub użytkownik uprzedni, albo jeden i drugi uzupełnili swe znaki przez zarejestrowanie takich dodatków, jakieby niewątpliwie wskazywały, że towary pochodzą z różnych przedsiębiorstw.

Art. 114. Za znak taki sam w rozumieniu niniejszej ustawy uważa się także znak, różniący się od dawniejszego tak nieznacznie, że mimo różnic odbiorca towaru może z łatwością przypuszczać, iż towar pochodzi z przedsiębiorstwa, którego znak ma w pamięci. Przepis ten ma znaczenie nawet wtedy, gdy między znakami zachodzą różnice co do środków, którymi działa się na odbiorców, np. znak jeden jest słowny, a drugi obrazowy.

Art. 115. Pierwszeństwo znaku liczy się od chwili zgłoszenia tegoż w Urzędzie Patentowym.

Przepisy art. 3 ustęp 3, dotyczące pierwszeństwa w razie publicznego wystawiania towarów, należy z odpowiednimi zmianami stosować również do znaków towarowych.

Art. 116. Prawo do znaku będzie nieważnione o tyle, o ile nie było warunków prawnych do jego powstania, wymienionych w art. 107, 110, 111, 112 i 114.

Posiadacz prawa do znaku nieważnie zarejestrowanego, który o nieważności wiedział lub musiał wiedzieć, odpowiada za szkodę innym osobom ze swej winy zrzadzającą.

Posiadacz prawa, nieważnego w myśl art. 112, winien w każdym razie wydać niesłuszne wzbogacenie z trzech lat ostatnich właścicielowi prawa starszego.

Art. 117. Prawo wyłącznej używalności znaku wygasa i ma być wykreślone z rejestru:

- 1) jeżeli opłata za znak zalega przez 3 miesiące;
- 2) jeżeli właściciel prawa do znaku zrzeka się go wobec Urzędu Patentowego;
- 3) jeżeli warunki istnienia prawa z czasem odpadły (art. 110) i okoliczność ta została stwierdzona prawomocnym orzeczeniem Urzędu Patentowego.

Rozdział II.

Prawa do znaku.

Art. 118. Znak towarowy jest przedmiotem własności i innych praw rzeczowych jedynie wraz z przedsiębiorstwem, dla którego został zgłoszony, lub dla którego przez używanie znaku powstał (art. 113), i tylko wraz z przedsiębiorstwem przechodzi na inne osoby w drodze następstwa ogólnego lub szczegółowego.

Art. 119. Strony winny zgłosić do rejestru znaków zmiany w prawach rzeczowych, jak zwłaszcza powstanie tych praw, przeniesienie i umorzenie — co do praw używaczy uprzednich o tyle, o ile te prawa są do rejestru wpisane (art. 113 ust. 4) — nadto wszelkie zmiany w oznaczeniu przedsiębiorstwa, zwłaszcza w firmie.

Jeżeli ktoś nabył przedsiębiorstwo, z którym łączy się prawo do znaku, do rejestru wpisane, nie może dochodzić tego prawa przeciw osobom trzecim we własnym imieniu, dopóki nie postara się o wpis aktu przeniesienia do rejestru znaków. Wpis nastąpi na podstawie doku-

mentu publicznego albo prywatnego, wykazującego tytuł nabycia, na którym podpis prawozbywcy jest sądownie lub notarialnie uwierzytelniony. Dopóki nabywca przedsiębiorstwa nie postawi wniosku o wpis, wszelkie urzędowe zawiadomienia, jego praw dotyczące, będą doręczane ze skutkiem prawnym przeciw niemu, jego prawozbywcy lub tegoż dziedzicom.

Art. 120. Skargi o prawa rzeczowe do znaku lub na znaku (także o prawo używacza uprzedniego) będą zaznaczone (zaznaczenie sporu) w rejestrze znaków na wniosek wykazującego się wniesieniem skargi.

Powyższe zaznaczenia (sporu) mają ten skutek, że orzeczenia, w sporze zapadłe, wywierają moc prawną także przeciw osobie, która po zaznaczeniu nabędzie jakieś prawa do znaku lub na znaku.

R o z d z i a ł III.

Ochrona zarejestrowanego znaku towarowego.

Art. 121. Kto w swym przedsiębiorstwie, choćby tylko w okólnikach, na blankietach, środkach reklamy i t. p. ogłoszeniach, bezprawnie używa znaku towarowego, zarejestrowanego dla towarów tego samego rodzaju na rzecz innego przedsiębiorstwa, lub kto w swym przedsiębiorstwie towary oznacza bezprawnie nazwą obcego przedsiębiorstwa — winien zaprzestać naruszenia, wydać niesłuszne wzbogacenie z trzech lat ostatnich, a nadto, jeżeli działanie jego było wywołane złym zamiarem lub oczywiście niedbalstwem, wynagrodzić wszelką szkodę uprawnionemu i dać mu zadośćuczynienie za krzywdy osobistej natury przez ogłoszenie wyroku, przez odpowiednią deklarację publiczną, w razie naruszenia umyślnego przez zapłatę pokutnego, o ile zadośćuczynienie nie zostaje osiągnięte przez skazanie karne. Zamiast wymienionych majątkowych świadczeń, może pokrzywdzony zażądać ryczałtowej sumy pieniężnej, ale nie ponad 10.000 zł. p., którą sąd oznaczy według własnego uznania.

Roszczenia z powodu naruszeń powyższych ulegają przedawnieniu trzechletniemu, które liczy się co do każdego działania bezprawnego oddzielnie.

Art. 122. Kto popełnia czyn z art. 121 umyślnie, ulega karze grzywny do 50.000 zł. pol. lub aresztu do 6 miesięcy. Na wniosek pokrzywdzonego lub oskarżyciela publicznego sąd może zarządzić ogłoszenie wyroku na koszt skazanego.

Art. 123. Przyrzady, które mogą służyć wyłącznie do podrabiania znaku lub do oznaczania towarów, i zapasy gotowe znaków należy zniszczyć na koszt krzywdziciela, jeżeli się ich nie przyzna pokrzywdzonemu za jego zgodą na poczet odszkodowania. Znaki bezprawnie na towarach umieszczone, należy na wniosek pokrzywdzonego lub oskarżyciela publicznego usunąć, choćby się to łączyło ze zniszczeniem towaru.

R o z d z i a ł IV.

Ochrona wolności handlowej.

Art. 124. Każdemu wolno w Urzędzie Patentowym (wydział spraw spornych) wnieść skargę o unieważnienie rejestracji znaku z powodu braku warunków, objętych art. 107 i 110 od początku lub dlatego, że warunki istnienia prawa z art. 110 z czasem odpadły. W szczególności skargę wnieść może w interesie publicznym Prokurator Generalny Rzeczypospolitej Polskiej z inicjatywy ministerstwa właściwego ze względu na interesy, o które chodzi w danej sprawie.

Każdemu wolno w Urzędzie Patentowym (wydział spraw spornych) wnieść skargę z żądaniem ustalenia, że znak towarowy, którego zamierza w swym przedsiębiorstwie używać lub używa, nie jest taki sam (art. 114), jak wskazany znak, zarejestrowany dla przedsiębiorstwa, wytwarzającego lub sprzedającego towary takiego samego rodzaju.

R o z d z i a ł V.

Postępowanie i właściwość władz.

Art. 125. Celem nabycia prawa wyłącznego używania w przedsiębiorstwie znaku towarowego przedsiębiorca wniesie podanie do Urzędu Patentowego. Dla każdego znaku wnieść należy osobne podanie, przyczem zastrzec można nieistotne odmiany. Za termin zgłoszenia uważa się chwilę w której zgłoszenie nadejdzie do Urzędu Patentowego.

Art. 126. Zgłoszenie musi zawierać: wniosek o zarejestrowanie znaku; dokładny rysunek znaku conajmniej w pięciu egzemplarzach; imię i nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego znak, a gdy zgłaszający mieszka zagranicą — również adwokata lub rzecznika patentowego, mieszkającego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jako pełnomocnika swego i upoważnić go conajmniej do odbioru wszelkich pism od władz i osób zainteresowanych, w szczególności także do odbioru skarg, w niniej-

szej ustawie przewidzianych; oznaczenie rodzaju i zakresu działania przedsiębiorstwa, nazwy jego (firmy), wymienienie, czy jest przedsiębiorstwem przemysłowym, czy tylko handlowym, podanie głównej siedziby, tudzież siedziby zakładów ubocznych; wymienienie rodzaju towarów, dla których znak zostaje zgłoszony; po ustanowieniu klas towarów przez Ministra Przemysłu i Handlu — oznaczenie klasy lub klas według rozporządzenia ministerjalnego; kwit kasy skarbowej na uiszczoną opłatę zgłoszenia. W razie niezłożenia kwitu w terminie, przez Urząd wyznaczonym, zgłoszenie będzie uważane za niebyłe. Jeżeli w znaku towarowym znajdują się obce nazwiska, herby lub wizerunki, należy przedłożyć pozwolenie dotyczących osób. W szczególności trzeba wykazać się pozwoleniem korporacji publicznych, jak to: Państwa, powiatu, gminy i t. p., których herby lub inne oznaczenia zamieszczone zostały w znaku towarowym.

Art. 127. Jeżeli znak towarowy ma być zarejestrowany dla przedsiębiorstwa, którego siedziba znajduje się tylko w państwie obcym, zgłaszający znak ma także przedstawić dowód, że znak doznaje ochrony prawnej w temże państwie obcym.

Art. 128. Wydział zgłoszeń bada, czy podanie i znak nie uchybiają przepisom art. 107 i 110 niniejszej ustawy.

Jeżeli stwierdzi taki brak warunków z art. 107 i 110, jaki nie może być usunięty przez zmiany nieistotne przy utrzymaniu tego samego pierwszeństwa, powinien rejestracji odmówić. W przeciwnym razie wezwie zgłaszającego do uchylenia usterek w czasokresie oznaczonym.

Jeżeli wydział przy powyższem badaniu dostrzeże, że taki sam znak jest już zarejestrowany lub zgłoszony, lub był zarejestrowany dla innego przedsiębiorstwa i tego samego rodzaju towarów (art. 112), a nie zachodzą oczywiste podstawy do odmownego załatwienia podania w myśl art. 110 p. 3, zawiadomi o swem spostrzeżeniu przedsiębiorcę, zgłaszającego znak, oraz tego przedsiębiorcę, którego znak jest już zarejestrowany lub zgłoszony, lub był zarejestrowany nie dawniej, niż przed 3 laty. Po przesłuchaniu pierwszego, a drugiego, jeżeli zgłosi się w terminie oznaczonym, zarejestruje znak lub odmówi rejestracji według stanu sprawy.

Art. 129. Jeżeli badanie warunków art. 107 i 110 doprowadzi do uchwały po-

myślnej, wydział zgłoszeń wzywa do złożenia kliszy i opłaty za 10-letnią ochronę oraz za klasy towarów (art. 132 ust. 2), poczem zarządza rejestrację znaku i wydaje świadectwo ochronne.

Przedłożenie kliszy nie jest jednak obowiązujące w wypadku znaku słownego, jeżeli cechą znamioną znaku nie jest również i szczególny charakter napisu.

Na świadectwie należy odbić, nakleić lub do niego dołączyć znak towarowy.

Rejestrację znaku ogłasza się z istotnymi określeniami, a w szczególności z podaniem pierwszeństwa w Wiadomościach Urzędu Patentowego, z odbitką znaku i przy ewentualnem podaniu barw, w jakich znak został zgłoszony.

Datę świadectwa uważa się za dzień rejestracji i udzielenia prawa wyłączności.

Koszty ogłoszenia drukiem znaku ponosi właściciel przedsiębiorstwa. Ciąży one zastawniczo z pierwszeństwem przed innymi prawami zastawu na przedsiębiorstwie wraz z prawem do znaku. Urząd Patentowy może wstrzymać wydanie świadectwa ochronnego właścicielowi do czasu, dopóki nie zapłaci kosztów druku.

Art. 130. Odmowne załatwienie podania należy umotywować.

Przeciw odmownemu załatwieniu i odrzuceniu podania, jak i przeciw uchwale, wzywającej zgłaszającego do usunięcia usterek pod grozą odrzucenia podania, można odwołać się w ciągu 2 miesięcy do wydziału odwoławczego.

Ograniczenie znaku zarejestrowanego do pewnych tylko rodzajów towarów przez wydział zgłoszeń uważa się za odmowne załatwienie podania w części.

Art. 131. Przepisy art. 37 i 38 ustawy niniejszej o czynnościach wydziału zgłoszeń, art. 39 — 45 o unieważnieniu patentów, art. 61 o skargach do Trybunału Administracyjnego i art. 62 i 63 o właściwości sądów należy stosować z odpowiedniami zmianami do spraw, dotyczących znaków towarowych, przyczem przepisy art. 39 — 45 stosują się nie tylko do postępowania w sprawach przed Urzędem Patentowym, dotyczących unieważnienia znaków towarowych, lecz i ustaleń z art. 124 oraz umorzeń z art. 141 ustawy niniejszej.

R o z d z i a ł VI.

Opłaty.

Art. 132. Opłata przy zgłoszeniu znaku towarowego wynosi 10 zł. pol.

Nadto zgłaszający po otrzymaniu za wiadomienia wydziału zgłoszeń, iż znak nadaje się do rejestracji, winien uiścić jako należytość za korzystanie z 10-letniej ochrony każdego znaku 20 zł. pol. i za każdą klasę towaru 5 zł. pol.

Za znaki związkowe (art. 140) wszystkie opłaty obowiązują w podwójnej wysokości.

Art. 133. Opłaty za dalsze korzystanie z ochrony i za klasy towarowe należy uiścić z góry co lat 10, licząc od dnia wystawienia świadectwa.

Jednakże właściciel znaku może jeszcze i później uiścić opłatę w ciągu 3 miesięcy, z grzywną w wysokości 5% przy opłacie w pierwszym, 10% w drugim i 15% przy opłacie w miesiącu trzecim.

Art. 134. Opłaty za wnioski o wciągnięcie do rejestru zmian, dotyczących praw rzeczowych oraz praw użytkownika, wnoszone do wydziału zgłoszeń, wynoszą po zł. pol. 5, za odwołania (zażalenia) na uchwały i orzeczenia wydziału zgłoszeń po zł. pol. 15, za wnioski zaś i skargi, wnoszone do wydziału spraw spornych, tudzież za zażalenia na uchwały i orzeczenia tegoż wydziału odwoławczego — po zł. pol. 30.

Art. 135. Od opłat powyższych (art. 132 — 134) nie można być uwolnionym; nie ulegają też one żadnemu odroczeniu.

Art. 136. Sposób uiszczania opłat może ulec zmianom przez rozporządzenie Rady Ministrów.

R o z d z i a ł VII.

Znaki związkowe.

Art. 137. Związki przedsiębiorców, będące osobami prawnymi w Rzeczypospolitej Polskiej, mogą zgłosić do zarejestrowania znaki związkowe w tym celu, aby członkom związku zapewnić wyłączność oznaczania towarów, pochodzących z ich przedsiębiorstw, znakiem związkowym.

Art. 138. Do znaków związkowych stosuje się z odpowiedniami zmianami postanowienia części III niniejszej ustawy o tyle, o ile z przepisów tego rozdziału VII nie wynika nic przeciwnego.

Art. 139. Właścicielem znaku jest związek; członkowie związku mają prawo używania znaku tylko dopóki są członkami. Związek nie może przenieść prawa do znaku na osoby inne, a z rozwiązaniem związku prawo wygasa.

Do ścigania naruszeń powołany jest tylko związek.

Art. 140. Związek, zgłaszający znak do zarejestrowania w Urzędzie Patentowym, nie wymienia żadnego przedsiębiorstwa, natomiast winien przedłożyć wydziałowi zgłoszeń swój statut i podać osoby, uprawnione do zastępowania związku. Wszelkie zmiany w reprezentacji związku, tudzież w postanowieniach statutowych, należy podawać do wiadomości wydziałowi zgłoszeń.

Znak związkowy ma być zarejestrowany w osobnym rejestrze znaków związkowych.

Art. 141. Każda osoba, a także Prokurator Generalna w interesie publicznym, może w wydziale spraw spornych postawić wnioski w formie skargi o umorzenie prawa do znaku związkowego, jeżeli związek lub jego członkowie dopuszczają się nadużyć, objawiających się zwłaszcza we wprowadzaniu w błąd odbiorców towaru.

Art. 142. Osoby prawne obcokrajowe mogą korzystać z przepisów niniejszych o znakach związkowych tylko o tyle, o ile państwo, do którego należą, zapewnia nawzajem polskim osobom prawnym ochronę znaków związkowych.

R o z d z i a ł VIII.

Przepisy przejściowe, międzynarodowe i dzielnicowe.

Art. 143. Prawa do znaków towarowych, zgłoszonych do rejestracji lub zarejestrowanych w państwach zaborczych w chwili, gdy obszary, od państw tych odłączone, stały się częściami Rzeczypospolitej Polskiej, oraz także prawa, przywrócone lub wznowione traktatami i umowami między państwami — pozostają w mocy na tych do Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonych obszarach przez czas i pod warunkami, przewidzianymi przez ustawy, na podstawie których zostały zgłoszone, tudzież przez traktaty i umowy między państwami.

Prawa takie (dzielnicowe) nie mogą jednak trwać w Polsce dłużej, niżby trwały w państwie, w którym powstały lub odnowione zostały na podstawie opłaty za jeden normalny okres, o ile ta opłata nastąpiła zanim obszar, od państwa zaborczego odłączony, stał się częścią Rzeczypospolitej Polskiej.

Unieważnienie prawa w owym państwie powołuje samo przez się unieważnienie prawa dzielnicowego. Niezależnie od takiego unieważnienia można żądać w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej unieważnienia znaku dzielnicowego na pod-

stawie przepisów ustawy państwa, w którym prawo szczepowe powstało.

Art. 144. Celem stwierdzenia prawa dzielnicowego o wystawionym przez Urząd Patentowy świadectwie ochronnym właściciel prawa dzielnicowego zgłosi swe prawo w wydziale zgłoszeń Urzędu Patentowego i przedłoży dowody na istnienie prawa szczepowego. Wydział zgłoszeń po stwierdzeniu, że istnieją warunki, artykułem poprzednim przewidziane, zarejestruje znak dzielnicowy w osobnym rejestrze znaków dzielnicowych i wyda zgłaszającemu świadectwo ochronne.

Ogłoszenie drukiem znaku dzielnicowego nastąpi na wyraźne żądanie zgłaszającego i tylko po uprzednim złożeniu lub zabezpieczeniu kosztów druku.

Do orzekania o istnieniu prawa dzielnicowego na podstawie artykułu poprzedniego właściwy jest wyłącznie Urząd Patentowy.

Art. 145. Pomimo, że właściciel znaku dzielnicowego uzyska prawo do znaku tego na całą Polskę, prawo jego dzielnicowe utrzymuje swą moc prawną do czasu, określonego (art. 143).

Jeżeli ktoś inny uzyska prawo na całą Polskę do znaku takiego samego, będzie mógł je wykonywać w dzielnicy, w której ma moc prawną znak dzielnicowy, dopiero po wygaśnięciu prawa do znaku dzielnicowego (art. 143).

Art. 146. Jeżeli różni właściciele znaków dzielnicowych takich samych, mających moc prawną w różnych dzielnicach, żądają ochrony na całą Rzeczypospolitą na podstawie swych praw dzielnicowych, natenczas podaniem ich uczyni się zadość, z tem jednak ograniczeniem, że ich prawa będą w stosunkach wzajemnych bezskuteczne.

Ograniczenie to należy wpisać do rejestru.

Urząd patentowy powinien na wniosek stron interesowanych lub Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zniewolić właścicieli pod grozą nawet zupełnego umorzenia prawa, aby swoje znaki uzupełnili przez zarejestrowanie takich dodatków, jakiego niewątpliwie wskazywały, że towary pochodzą z różnych przedsiębiorstw. Wydział zgłoszeń, a w razie odwołania się wydział odwoławczy, orzekają, czy dodatki są dostateczne.

Art. 147. Zgłoszenia, dokonane w myśl art. 23 dekretu z dn. 4 lutego 1919 roku o ochronie znaków towarowych (Dz. P. P. P.

№ 13 poz. 139) na podstawie znaków dzielnicowych, uważać należy za wnioski o przyznanie ochrony tych znaków na całą Rzeczpospolitą i na czas nieograniczony (art. 145).

Jednak na wyraźne żądanie zgłaszającego uważać należy zgłoszenie tylko za wniosek o zarejestrowanie znaku jako dzielnicowego (art. 144 i 145).

Art. 148. Przepisy przejściowe art. 73, 74, 75, 76 i 78 ustawy niniejszej mają zastosowanie z odpowiednimi zmianami i do znaków towarowych.

CZĘŚĆ IV.

Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej
Rzecznicy patentowi. Postanowienia końcowe.

R o z d z i a ł I.

Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 149. Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej podlega bezpośrednio Ministrowi Przemysłu i Handlu. Urząd ma siedzibę w Warszawie, a właściwość jego rozciąga się na całe Państwo. Używa pieczęci z napisem: Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 150. Urząd Patentowy składa się z członków stałych, do których należą: Prezes Urzędu Patentowego, naczelnicy wydziałów i radcowie stali, oraz z członków niestałych, do których należą: radcowie niestali i sędziowie. Radcowie dzielą się nadto na prawnych i technicznych stosownie do swego wykształcenia.

Prezesa Urzędu Patentowego mianuje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu. Naczelników wydziałów i radców stałych mianuje, a radców niestałych powołuje Minister Przemysłu i Handlu na wniosek Prezesa Urzędu.

Urząd Patentowy posiada wydział prezydjalny, wydziały zgłoszeń, wydziały spraw spornych i wydział odwoławczy.

Art. 151. Prezes reprezentuje Urząd Patentowy na zewnątrz, kieruje całą jego działalnością i jest za nią odpowiedzialny. W szczególności przewodniczy w wydziale odwoławczym. W razie nieobecności zastępuje go z kolei najstarszy z nominacji naczelnik wydziału, a w poszczególnych czynnościach w razie potrzeby członkowie stali według jego wyboru.

Naczelnicy wydziałów przewodniczą w zasadzie w wydziałach, do których należą i zarówno, jak radcowie, biorą udział w rozstrzyganiu i prowadzeniu spraw Urzędu. Radcowie niestali i sędziowie biorą udział w rozstrzyganiu wniosków, skarg

i odwołań i pobierają wynagrodzenie za czynność.

Członkami stałymi Urzędu Patentowego mogą być osoby, które posiadają dyplom lub patent z ukończenia uniwersytetu albo szkoły akademickiej technicznej, handlowej, rolnej lub górniczej. Radcami technicznymi mogą być także osoby, które odznaczyły się wybitną działalnością na polu technicznym, bez względu na stopień wykształcenia naukowego.

Art. 152. Uchwały w wydziałach zgłoszeń zapadają za zgodą dwóch radców. W braku zgody rozstrzyga głos naprzód wyznaczonego trzeciego członka Urzędu według tego, do czyjego zdania przystąpi.

Minister Przemysłu i Handlu może upoważniać poszczególnych radców do orzekania w wydziałach zgłoszeń samodzielnie.

Uchwały w wydziałach spraw spornych zapadają większością głosów w kolegiach, złożonych z trzech członków. Jeden z nich musi być sędzią sądu okręgowego.

Uchwały w wydziale odwoławczym zapadają większością głosów w kolegiach, złożonych z pięciu członków pod przewodnictwem Prezesa Urzędu lub jego zastępcy. W tym kolegium musi brać udział jeden sędzia sądu apelacyjnego.

Ci członkowie Urzędu, którzy orzekali w jednym wydziale, nie mogą w tej samej sprawie głosować w innym wydziale.

Skład wydziałów i kolegiów zależy od Prezesa Urzędu. Sędziów okręgowych i apelacyjnych wyznaczają dotyczące sądy.

Orzeczenia i uchwały, wydawane przez wydziały Urzędu, powinny być motywowane.

Art. 153. Przepisy ustawy postępowania cywilnego, obowiązującej w okręgu siedziby Urzędu Patentowego, stosują się z odpowiednimi zmianami przy wyłączeniu członków wydziałów i kolegiów orzekających, przy wzywaniu i badaniu stron, świadków i rzeczoznawców oraz przy utrzymywaniu porządku na jawnych rozprawach w Urzędzie.

Grzywny, w tych wypadkach wymieniane, będą ściągane trybem administracyjnym.

Art. 154. Urząd Patentowy wydaje czasopismo urzędowe pod tyt.: „Wiadomości Urzędu Patentowego” i prowadzi rejestry.

Wpisy do rejestrów można skutecznie wpisać tylko na mocy uchwały wydziału.

Rejestry są księgą publiczną, dostępną dla wszystkich. Osoby interesowane mogą otrzymywać wyciągi z rejestrów.

Art. 155. Terminy i okresy, oznaczone w ustawie niniejszej, których dzień ostatni przypadnie w niedzielę lub święto, przedłużają się do następującego po nich dnia powszedniego.

W czasie corocznych sześciotygodniowych ferii urzędowych, których okres oznaczy Minister Przemysłu i Handlu, Urząd przyjmuje podania, a załatwia tylko sprawy niecierpiące zwłoki.

Art. 156. Przed Urzędem Patentowym występować mogą strony interesowane osobiście lub przez zastępców. Zastępcami stron mogą być tylko adwokaci i rzecznicy patentowi.

Rozdział II.

Rzecznicy patentowi.

Art. 157. Rzeczników patentowych mianuje Minister Przemysłu i Handlu na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego.

Rzeczników, po ich mianowaniu i złożeniu w Urzędzie przysięgi podług rot, zatwierdzonej przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, wpisuje się do urzędowej listy rzeczników patentowych, przez co nadaje się im prawo do wykonywania swych czynności. Wpisanie na listę podlega opłacie 100 zł. pol. i ogłasza się w „Wiadomościach Urzędu Patentowego”.

Art. 158. Rzecznikiem może zostać na przyszłość tylko obywatel polski, pełnoletni, w Polsce stale zamieszkały, korzystający z pełni praw obywatelskich i posiadający odpowiednie wykształcenie.

Odpowiednie wykształcenie, w myśl ustawy, posiada ten, kto ukończył akademicką szkołę techniczną, kto nadto wykazał się może przynajmniej dwuletnią praktyką w sprawach patentowych i znaków towarowych, a wreszcie złoży przed Urzędem Patentowym egzamin z prawa z wynikiem dostatecznym. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu określi bliżej przedmiot egzaminu. Komisję egzaminacyjną wyznacza Prezes Urzędu Patentowego.

W ciągu lat pięciu od wejścia w życie niniejszej ustawy, zamiast dwuletniej praktyki, przewidzianej ust. 2, wymaga się tylko praktyki jednorocznej.

Art. 159. Urząd Patentowy stronie, zgłaszającej wynalazek do opatentowania, lub wzór do zarejestrowania, a wykazują-

cej się ubóstwem, może wyznaczyć rzecznika patentowego, który tymczasowo bezpłatnie obejmie jej zastępstwo.

Rzecznik obowiązany jest objąć zastępstwo zgłaszającego, a ma prawo żądania wynagrodzenia od niego, skoro ustaną przyczyny, które spowodowały zastępstwo bezpłatne.

Art. 160. Rzecznicy patentowi podlegają dyscyplinarnej władzy osobnej „Komisji Dyscyplinarnej przy Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej”. Komisja ta składa się z 5 członków, powołanych przez Prezesa Urzędu Patentowego.

W skład komisji winni wchodzić dwóch z rzeczników patentowych i jeden sędzia sądu okręgowego, przez tenże sąd wyznaczony.

Komisja nakładać może następujące kary:

- 1) upomnienie,
- 2) nagane,
- 3) grzywnę do 1.000 zł. pol.,
- 4) zawieszenie w czynnościach do roku,
- 5) wykreślenie z listy rzeczników.

Od orzeczeń Komisji Dyscyplinarnej służy zasadzonemu prawo odwołania się do Sądu Najwyższego, który orzeka w trybie, przepisany dla postępowania dyscyplinarnego przeciw adwokatom.

W razie zawieszenia rzecznika w czynnościach, wykreślenia z listy lub śmierci rzecznika, Urząd Patentowy ustanawia zastępcę tymczasowego, który powinien o tem niezwłocznie zawiadomić osoby interesowane.

Rozdział III.

Postanowienia końcowe.

Art. 161. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 162. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą dekrety: z dnia 13 grudnia 1918 r. o Urzędzie Patentowym (Dz. P. P. P. № 21, poz. 66), z dnia 4 lutego 1919 r. o patentach na wynalazki, o ochronie wzorów rysunkowych i modeli, o ochronie znaków towarowych (Dz. P. P. P. № 13, poz. 137, 138 i 139) i ustawa z dnia 2 sierpnia 1919 r. w przedmiocie zmian w dekreście Naczelnika Państwa z dnia 13 grudnia 1918 r. o Urzędzie

Patentowym (Dz. U. R. P. № 67, poz. 410)—o ile coś innego nie wynika z niniejszej ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *S. Wojciechowski*,

Prezes Rady Ministrów:

(—) *W. Grabski*,

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Józef Kiedroń*, -

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Wł. Wyganowski*.

(Dz. U. R. P. z dn. 10 IV 1924 r. № 31, poz. 306).

2.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 10 kwietnia 1924 r.

w przedmiocie ustanowienia klas towarów
w zastosowaniu do wzorów zdobniczych.

Na zasadzie art. 99 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. № 31, poz. 306) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się w zastosowaniu do wzorów zdobniczych następujące klasy towarów:

Klasa 1. Wyroby z kamieni naturalnych, soli kamiennej, gipsu, alabastru i innych tego rodzaju minerałów, wyroby z kamieni sztucznych oraz lodu. Cegły i dachówki bez polewy.

Klasa 2. Wyroby ceramiczne (oprócz urządzeń kąpielowych, klozetowych, zlewów i filtrów): z glinki, terakoty, fajansu, porcelany, majolikowe i t. p.; cegły i dachówki polewane (kafle); wyroby ze szkła.

Klasa 3. Wyroby z metali szlachetnych, drogich kamieni i koralu; biżuteria prawdziwa i jej imitacje, wyroby platerowane, przybory kościelne (oprócz ubiorów).

Klasa 4. Maszyny i ich części, dźwigi i windy, tabor kolejowy, parowozy, kotły parowe, zbiorniki i beczki metalowe, narzędzia rolnicze, kasy ogniotrwałe.

Klasa 5. Środki lokomocji oprócz kolejowej (samochody, rowery, wozy, powozy, sanie, aparaty lotnicze, statki wodne i t. p.), ich części (oprócz opon i kół gumowych) i przybory. Wózki dla dzieci i chorych.

Klasa 6. Sprzęty i naczynia domowe i kuchenne (oprócz wyrobów należących do kl. 2, 3 i 10), meble metalowe, wyroby emaljowane, urządzenia wodociągowe, ką-

pielowe i klozetowe, zlewy, filtry i gaśnice, aparaty i przyrządy do wentylacji, oświetlenia, gotowania, ogrzewania, chłodzenia i suszenia, przyrządy do tępienia szkodników.

Klasa 7. Narzędzia i przybory rzemieślnicze i rękodzielnicze, przyrządy do polerowania, szlifowania i czyszczenia, maszyny do szycia; wyroby kowalskie, ślusarskie i blacharskie (oprócz należących do kl. 4, 5, 6 i 8), wyroby nożownicze, broń biała i palna; wszelkie wyroby z metali nieszlachetnych nie wymienione w innych klasach.

Klasa 8. Zegary, instrumenty i przyrządy naukowe, optyczne, fotograficzne, lekarskie, ortopedyczne i t. p., ich części i przybory; aparaty telefoniczne, telegraficzne i radjotelegraficzne, gramofony, kinematografy, ich części i przybory; automaty, przyrządy miernicze, wagi i odważniki.

Klasa 9. Instrumenty muzyczne, ich części i przybory. Gry i zabawki.

Klasa 10. Wyroby stolarskie, bednarские, koszykarskie i szcztokarskie, wyroby z trzciny i słomy, meble wszelkiego rodzaju (oprócz metalowych); wszelkie wyroby z drzewa nie wymienione w innych klasach.

Klasa 11. Wyroby z kauczuku, gumy i gutaperki oraz materiałów pochodnych; opony i kółka do kół, kalosze, cerata, linoleum, tkaniny gumowane, nieprzemakalne i gazoszczelne oraz wyroby z nich.

Klasy 12. Wyroby tokarskie i snycerskie, wyroby z kości, celulozoidu, bursztynu, masy perłowej, rogu, szyldkretu i t. p.; przybory toaletowe, grzebienie, gąbki, lustra.

Klasa 13. Wyroby siodlarskie, rymarskie, galanteria skórzana; wszelkie artykuły podróżne, gimnastyczne i sportowe.

Klasa 14. Cygara gilzy i bibułka do papierosów, przybory dla palących (z wyjątkiem skórzanych), zapalniczki i zapalaki.

Klasa 15. Tkaniny wszelkiego rodzaju (oprócz wymienionych w kl. 11), namioty, kilimy, dywany, chodniki, firanki, wyroby tapicerskie, bielizna stołowa i pościelowa, wyroby powroźnicze, nici, worki.

Klasa 16. Odzież i okrycia głowy wszelkiego rodzaju, ubiory kościelne; obuwie (oprócz kaloszy); bielizna osobista, gorsety; stroje, koronki, hafty, wyroby szmuklerskie, pasmanteria, szyszki, wachlarze, pióra ozdobne, kwiaty sztuczne; parasole i laski; rękawiczki, guziki, szpilki.

Klasa 17. Wyroby z papieru, kartonu, tektury, masy papierowej, pergaminu; tapety, druki, mapy, książki, oprawy, ramy,

fotografie; przybory i materiały pisarskie, rysunkowe, kancelaryjne, przybory pomocnicze do nauki szkolnej, przybory do malowania i rzeźbienia; czcionki.

Klasa 18. Figurki, posążki, popiersia, medaljony i t. p.

Klasa 19. Przedmioty wykonane z wszelkiego rodzaju produktów spożywczych.

Klasa 20. Mydła do prania i toaletowe, świece; przedmioty wykonane z wszelkiego rodzaju materiałów, nie wymienionych w innych klasach.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Józef Kiedroń*

(Dz. U. R. P. z dn. 14. IV. 1924 r. № 33, poz. 347).

3.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 10 kwietnia 1924 r.

**w przedmiocie ustanowienia klas towarów
w zastosowaniu do znaków towarowych.**

Na zasadzie art. 126 ustawy z dnia 5 lutego 1924 roku o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. № 31, poz. 306) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się w zastosowaniu do znaków towarowych następujące klasy towarów:

Klasa 1. Surowce mineralne (węgiel, rudy, sól, torf i t. p.), o ile nie są wymienione w innych klasach; kamień sztuczny, koks, wapno, cement, cegła, gips, kreda, asfalt; lód.

Klasa 2. Metale nieszlachetne surowe i półfabrykaty (w sztabach, płytach, blachach i t. p.), szyny, rury metalowe, liny druciane, kable, materiały budowlane żelazne, beczki metalowe, szmelc.

Klasa 3. Drzewo materiałowe i opałowe, węgiel drzewny, nasiona, rośliny, szczepki, pasza, zboże wszelkiego rodzaju, otręby, słód, len, konopie, masa drzewna (celluloza).

Klasa 4. Żywe i spreparowane zwierzęta, ptaki, owady i t. p. Skóry niewyprawione i wyprawione, futra w błonach, sierść, włosie, szczecina, pierze, puch, wełna surowa, kości, kiszkę, rogi.

Klasa 5. Maszyny i ich części; dźwigi, windy, tabor kolejowy, parowozy, kotły parowe, zbiorniki, przyrządy wiertnicze, kasy ogniowate. Maszyny i narzędzia rolnicze.

Klasa 6. Środki lokomocji oprócz kolejowej (samochody, rowery, wozy, powozy, sanie, aparaty lotnicze, statki wodne i t. p.), ich części (z wyjątkiem opon i kółek gumowych) i przybory. Wózki dla dzieci i chorych.

Klasa 7. Sprzęty i naczynia domowe i kuchenne, meble metalowe, wyroby emaljowane, urządzenia wodociągowe, kąpielowe i klozetowe, filtry i gaśnice, aparaty i przyrządy do wentylacji, oświetlenia, gotowania, ogrzewania, chłodzenia i suszenia. Narzędzia i przybory rzemieślnicze i rękodzielnicze, maszyny do szycia. Wyroby kowalskie, ślusarskie, blacharskie, nożownicze; broń biała i palna, naboje; wszelkie wyroby metalowe (oprócz wymienionych w kl. 2, 5, 6, 8 i 9).

Klasa 8. Metale szlachetne i wyroby z nich, wyroby platerowane, biżuteria i kamienie drogie oraz ich imitacja, wyroby z koralu, przybory kościelne (oprócz ubiorów).

Klasa 9. Instrumenty i przyrządy naukowe, optyczne, fotograficzne, lekarskie, ortopedyczne i t. p., ich części i przybory; aparaty telefoniczne, telegraficzne i radiotelegraficzne, gramofony, kinematografy, ich części i przybory (płyty, filmy i t. p.); przyrządy miernicze, wagi, odważniki; automaty, zegary.

Klasa 10. Ropa naftowa i jej przetwory (nafta, benzyna, parafina i t. p.), smary; oleje i tłuszcze niejadalne, gliceryna; produkty chemiczne dla celów technicznych, rolniczych, naukowych, fotograficznych i pokrewnych, nawozy sztuczne, mydła techniczne i do prania, świece, materiały wybuchowe, ognie sztuczne, zapalki, lonty.

Klasa 11. Farby (z wyjątkiem malarzkich i drukarskich), metale płatkowe, barwniki, lakiery, laki, garbniki, pokosty, żywica, smoła i terpentyna, воск (naturalny i sztuczny), pasty do obuwia, kleje, środki do prania (oprócz mydła), krochmal, środki apreturowe, środki do przyrządów do polerowania, szlifowania, bielenia, czyszczenia i przeciw rdzy, środki i przyrządy do tępienia pasożytów i szkodników.

Klasa 12. Środki lecznicze, higieniczne, dentystyczne, dezynfekcyjne i odżywcze,

preparaty farmaceutyczne, materiały apteczne i opatrunkowe, perfumerja, kosmetyki, mydła i inne środki toaletowe, gąbki.

Klasa 13. Tytuń, wyroby tytuniowe, gilzy i bibułka do papierosów, artykuły dla palących (z wyjątkiem skórzanych).

Klasa 14. Kauczuk, guma, gutaperka i wyroby z nich, opony i kieszki do kół; materiały uszczelniające i izolacyjne, papa dachowa, wyroby azbestowe, cerata, linoleum, tkaniny gumowane, nieprzemakalne i gazoszczelne, kalosze.

Klasa 15. Wyroby bednarskie, stolarskie, koszykarskie i szczotkarskie; wyroby ze słomy i trzciny; meble wszelkiego rodzaju oprócz metalowych.

Klasa 16. Wyroby tokarskie i snycerskie; wyroby z kości, celuloideu, bursztynu, masy perłowej, rogu, szylkretu i t. p.; grzebienie, przybory toaletowe.

Klasa 17. Wyroby siodlarskie, rymarskie, pasy napędne, galanteria skórzana; wszelkie artykuły podróżne, gimnastyczne i sportowe.

Klasa 18. Przędza i tkaniny wszelkiego rodzaju oprócz wymienionych w kl. 14; jedwab sztuczny; namioty, kilimy, dywany, chodniki, firanki, wyroby tapicerskie, trawa morska i inne włókna roślinne, wata; bielizna stołowa i pościelowa; wyroby powroźnicze, worki, nici, knoty.

Klasa 19. Odzież i okrycia głowy wszelkiego rodzaju, ubiory kościelne; obuwie (oprócz kaloszy); bielizna osobista, gorsety i fiszbin; stroje, koronki, hafty, wyroby szmuklerskie, pasmanterja, szych, wachlarze, pióra ozdobne, kwiaty sztuczne; parasole i laski, guziki, rękawiczki, igły, szpilki i t. p.

Klasa 20. WYROBY ZE SZKŁA, LUSTRA; WYROBY Z PORCELANY, FAJANSU I T. P., CERAMIKA, POLEWY.

Klasa 21. Papier, karton, tektura, pergamin i wyroby z nich; tapety, druki, mapy, książki, oprawy, ramy, fotografie, przybory i materiały pisarskie, rysunkowe i kancelaryjne; przybory pomocnicze do nauki szkolnej, farby malarskie, przybory do malowania i rzeźbienia, farby drukarskie i czcionki, atrament.

Klasa 22. Instrumenty muzyczne, ich części i przybory, dzieła sztuki, gry i zabawki.

Klasa 23. Napoje zawierające alkohol;
miód do picia, wina owocowe.

Klasa 24. Napoje bezalkoholowe, wody mineralne (naturalne i sztuczne), ku-

mys i kefir, soki owocowe, esencje, pastylki do przyrządzania napojów.

Klasa 25. Artykuły spożywcze wszelkiego rodzaju, pieczywo, towary kolonialne, cukier, miód naturalny i sztuczny, ocet spożywczy, oleje i tłuszcze jadalne, drożdże, proszki i dodatki do pieczenia ciast, żelatyna.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Józef Kiedroń.*

(Dz. U. R. P. z dn. 15.IV 1924 r. № 33, poz. 348).

4.

**Rozporządzenie Ministra Przemysłu
i Handlu w porozumieniu z Ministrem
Sprawiedliwości**

z dnia 10 kwietnia 1924 roku

**w przedmiocie zatwierdzenia roty przysięgi
dla rzeczników patentowych.**

Na podstawie art. 157 ustawy z d. 5 lutego 1924 roku o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. № 31, poz. 306, zarządza się co następuje:

§ 1. Mianowani przez Ministra Przemysłu i Handlu rzecznicy patentowi, winni, przed wpisaniem ich na urzędową listę rzeczników patentowych, złożyć w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, wobec prezesa Urzędu, przysięgę podług następującej roty:

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmo-
gącemu w Trójcy Świętej Jedynemu, Oj-
czyźnie i Narodowi Polskiemu, Ojczyzny
wolność, niepodległość i potęgę mieć za-
wsze przed oczyma, rady i pomocy prze-
ciw prawu, dobrym obyczajom, porządkowi
publicznemu i bezpieczeństwu Państwa
Polskiego nie dawać; interesy klientów
zgodnie z ustawą i sumieniem ochraniać;
dla władz publicznych poszanowanie za-
chowywać; obowiązki zawodu gorliwie
spełniać; honoru i godności stanu rzeczn-
nika patentowego strzec.

Tak mi Panie Boże dopomóż i nie-
winna Syna Jego Meka".

§ 2. Według roty w § 1 przytoczonej, składają przysięgę rzecznicy patentowi, należący do wyznań chrześcijańskich. Rzecznicy patentowi, należący do innych wyznań, składają przysięgę według tej samej roty

z tą tylko zmianą, że ustęp początkowy przysięgi brzmieć będzie:

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu” z opuszczeniem wyrazów „w Trójcy Świętej Jedynemu”, zaś ustęp końcowy brzmieć będzie: „Tak mi Panie Boże dopomóż” z opuszczeniem wyrazów: „i nie winna Syna Jego Męka”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Józef Kiedroń.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Wł. Wyganowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 15.IV 1924 r. № 33, poz. 349)

5.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 18 kwietnia 1924 r.

o przyznaniu IV targowi poznańskiemu, mającemu się odbyć w Poznaniu w dniach od 27 kwietnia do 4 maja 1924 r. włącznie, ulg w przedmiocie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

Na podstawie art. 3 ust. 3, art. 82 ust. 3 i art. 115 ust. 2 ustawy o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. № 31, poz. 306) zarządza się co następuje:

§ 1. Publikacja i jawne stosowanie wynalazku lub wzoru, wystawionych na IV targu poznańskim, nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru, o ile nastąpiły po dacie wystawienia, zgłoszenie zaś wynalazku lub wzoru w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod temi samemi warunkami nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru i samo wystawienie wynalazku lub wzoru na IV targu poznańskim, jak również inne po dacie wystawienia dokonane w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej zgłoszenie.

§ 2. Zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej znaku towarowego, umieszczonego na towarze wystawionym na IV targu poznańskim, będzie korzystało z prawa pierwszeństwa przez sześciomiesięczny okres czasu, rozpoczynający się od daty wystawienia.

§ 3. Do zgłoszenia wynalazku, wzoru lub znaku towarowego, wniesionego do Urzę-

du Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej, z powołaniem się na ulgi określone w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, winno być dołączone zaświadczenie dyrekcji IV targu poznańskiego, stwierdzające przedmiot i datę wystawienia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Józef Kiedroń.*

(Dz. U. R. P. z dn. 25.IV 1924 r., № 35).

6.

KOMUNIKAT

Urzędu Patentowego Rz. P.

Wydział zgłoszeń wynalazków Urzędu Patentowego Rz. P. oraz Wydział zgłoszeń wzorów tego Urzędu — w zakresie wzorów użytkowych — stosują przy załatwianiu podań poniżej podany podział wiedzy technicznej na 89 klas:

KLASY PATENTOWE.

Klasa 1. Przygotowanie rud i paliwa. (Urządzenia rozdrabniające kl. 50 c).

a) Przygotowanie, oprócz magnetycznego i elektrycznego.

b) Przygotowanie magnetyczne i elektryczne.

Klasa 2. Piekarstwo.

a) Piece piekarskie (łącznie z oświetleniem), maszyny i przybory piekarskie.

b) Maszyny i przybory do wyrobu i obróbki ciasta (łącznie z maszynami i przyborami do krajania sucharów i klusek).

c) Sposoby przyrządzania ciasta i pieczenia, również proszek do pieczenia.

Klasa 3. Odzież (oprócz kapeluszy kl. 41, szycia i haftowania kl. 52 oraz obuwia kl. 71).

a) Bielizna, również bielizna papierowa, odzież spodnia, sznurówki.

b) Części odzieży (również szelki, krawaty, rękawiczki, przytrzymywacze kapeluszy do nich przymocowane i inne), również dodatki, materiały odzieżowe (o ile nie należą do kl. 26 i kl. 25).

c) Zapięcia do odzieży (zamknięcia sznurowe kl. 71 b).

d) Środki pomocnicze krawieckie.

e) Kwiaty, pióra, wyroby futrzane (maszyny do postrzygania kl. 28 b), peruki, maski.

Klasa 4. Oświetlenie (oprócz oświetlenia elektrycznego kl. 21 f) i palniki wszelkiego rodzaju.

a) Latarnie, lampy górnicze, lichtarze (lichtarze choinkowe kl. 34 l), pochodnie, części do lamp (palniki kl. 4 g) i podstawki dla przedmiotów oświetlających.

b) Wzmacnianie i rozdział światła.

c) Zbiorniki gazu (konstrukcja kl. 37 f), regulatory ciśnienia i zużycia, stosowane przy oświetlaniu, regulatory ciśnienia, o ile mają być stosowane zarówno przy oświetlaniu, jak i do silników gazowych (regulatory ciśnienia gazu do silników gazowych kl. 46 c), regulatory obrotów dla instalacji o gazie sprężonym (poza regulatory krążenia gazu kl. 26 a), przewodzenie i rozdział paliwa gazowego, urządzenia do mieszania gazu z powietrzem i t. p. (mieszaniny gazowe kl. 26 c), instalacje do wytwarzania gazu sprężonego.

d) Urządzenia do zapalania i do gaszenia, również elektryczne, o ile nie chodzi o konstrukcję łączników (wtedy kl. 21 c), (katalityczne samozapalacze gazu i ich wyrób pod e).

e) Samozapalacze gazu (katalityczne).

f) Żarzywa.

g) Palniki, również do ogrzewania i gotowania, oraz ulatniaki do paliwa płynnego, o ile są one połączone z palnikiem (niezależne ulatniaki do paliwa płynnego kl. 24 b, 26 a, c, ulatniaki, stanowiące część silnika 46 c), umieszczenie palnika w lampie i połączenie palnika z innymi częściami lampy celem wzmożenia działania palnika.

Klasa 5. Górnictwo.

a) Głębokie wiercenie.

b) Roboty górnicze wydobywcze (rozszadanie zapomocą materiałów wybuchowych kl. 78 e).

c) Budowa i obudowa szybów i sztolni.

d) Prowadzenie powietrza, transport (też kl. 20 i 35), pomiary podziemne (też kl. 42 c) i t. p.

Klasa 6. Piwo, okowita, wino, ocet, drożdże.

a) Słód, chmiel, drożdże.

b) Zacier i brzezka (przyrządzanie i fermentacja), destylowanie i rektyfikacja płynów alkoholowych.

c) Przyrządzanie wina i innych napoiów alkoholowych z wyjątkiem piwa.

d) Pasteryzowanie, wyjaławianie, przechowywanie, oczyszczanie, odmetnianie i wytrzymywanie.

e) Przyrządzanie octu.

f) Czyszczenie beczek, maszyny do smołowania i odsmołowywania, wypalacze beczek, urządzenia do zabijania czopów, czopy fermentacyjne, przybory kiperskie.

Klasa 7. Wyrób i obróbka blachy, rur metalowych, drutu, jakoteż walcowanie metali (nakładanie kl. 49 i, inne powłoki metalowe kl. 48 a, b, odlewianie rur kl. 31 c).

a) Walcowanie metali.

b) Wyrób blachy, drutu i rur metalowych, oprócz podkl. a (łącznie z piecami).

c) Obróbka i przeróbka blachy i rur (nożyce do blachy kl. 49 b oraz lutowanie kl. 49 f), również uszczelnianie i obcinanie rur.

d) Obróbka i przeróbka drutu.

e) Wyrób igieł i szpilek oraz gwoździ, również zapomocą tłoczenia, walcowania i wycinania.

f) Wyrób rozmaitych przedmiotów zapomocą walcowania (śruby, koła, pierścienie, kadzie, kule i t. p.).

Klasa 8. Bielarstwo, pranie, farbiarstwo, drukowanie na tkaninach i obiciach, oraz wykończanie.

a) Bielenie, farbowanie, merceryzowanie, przesycanie (impregnowanie), pranie, pilśnienie włókien przędzalniczych, przędzy, tkanin, wyrobów dzianych i t. d. (dział mechaniczny). (Dział chemiczny 8 i do n).

b) Uszlachetnianie i ozdabianie przędzy, tkanin, wyrobów dzianych i t. d. (dział mechaniczny) z wyjątkiem bielenia, farbowania, drukowania, merceryzowania, przesycania, prania i pilśnienia.

c) Pokrywanie drukiem przędzy, tkanin, wyrobów dzianych, pokryć podłogi i ścian i t. p. (dział mechaniczny).

d) Czyszczenie i wykończanie bielizny (dział mechaniczny).

e) Odpylanie, czyszczenie i odświeżanie tkanych, dzianych i innych przedmiotów użytku (dział mechaniczny), również maszyny do czyszczenia i napychania pierza; przeróbka piór ptasich na pierze.

f) Fałdowanie, mierzenie, zwijanie, układanie, zdwijanie, cięcie, szykowanie, pakowanie przędzy (również kl. 76d), tkanin, wyrobów dzianych i t. d. (dział mechaniczny).

g) Wyrób plisowań, układanie ryszki, rurkowanie (dział mechaniczny).

h) Materiały na pokrycia (linoleum, linkrusta, cerata, obicia i inne powlekane utwory płaskie) (dział mechaniczny).

i) Bielenie i pranie (dział chemiczny).
k) Wykończanie, merceryzowanie (dział chemiczny), przesycanie (tkaniny nieprzemakalne i ognioodporne).

l) Materiały na pokrycia (linoleum, cerata, tektura smołowcowa i inne powlekane utwory płaskie) (dział chemiczny).

m) Barwienie i bejcowanie (dział chemiczny), wywoływanie barw na włóknach, przyrządzanie środków barwiących.

n) Drukowanie tkanin i inne ozdabianie powierzchni materiałów włókienniczych (dział chemiczny).

Klasa 9. Wyroby ze szczeciny jakoteż pędzle, szczotki, miotły oraz umocowanie rączek i trzonek do nich.

Klasa 10. Paliwo.

a) Zwęglanie, koksowanie.

b) Wyrób brykietów z paliwa, podpałek i t. p., stężanie paliwa płynnego (również kl. 23 c), ulepszenie paliwa (prasy do brykietów kl. 80 a).

c) Wydobywanie torfu, przeróbka torfu na paliwo (suszenie torfu i węgla kl. 82 a).

Klasa 11. Introligatorstwo, albumy, rejestraty do listów i teki do zbiorów.

a) Maszyny i przybory do broszurowania, sposoby broszurowania (również kl. 54 a).

b) Maszyny do obcinania papieru i nożyce do tektury (maszyny do cięcia papieru kl. 55 e).

c) Introligatorskie przybory i maszyny, oraz sposoby pracy w introligatorstwie (oprócz broszurowania i obcinania; maszyny do falcowania kl. 15 e).

d) Książki, oprawy książek, okładki książek, ochraniacze do okładek książek, zakładki, rejestry książek, katalogi księgarskie i t. p.

e) Albumy, teki do listów, rejestraty do listów, przebijaki do papieru, torby do listów, teki wszelkiego rodzaju, łapki do papieru, oprawy do pism, bloczki kalendarzowe i do notatek, i t. p.

Klasa 12. Metody i przyrządy chemiczne, o ile nie są wymienione w klasach poszczególnych.

a) Metody i naczynia do gotowania, wyparowywania, stężania, destylowania (oprócz destylacji suchej drzewa pod lit. r oraz węgla klasa 10 a i 26 a, destylacja spirytusu klasa 6 b, wymiana ciepła kl. 17 e, f), skraplanie (skraplacze pary kl. 17 d, 14 g, skraplanie trudno skraplających się gazów drogą mechaniczną kl. 17 g).

b) Kalcynowanie, stapianie.

c) Rozpuszczanie, wylugowywanie, krystalizowanie, zgęszczanie ciał płynnych (oprócz stężania spirytusu kl. 10 b i nafty 10 b i 23 c).

d) Odmętnianie, wydzielanie, przesączanie (przesączniki i prasy do przesączania).

e) Pochłanianie i czyszczenie gazów i par (czyszczenie gazów palnych kl. 26 d), oddzielanie gazów (trudno skraplających się przez skraplanie kl. 17 g), mieszanie ciał stałych z płynnymi, również mieszanie gazów i par ze sobą, oraz z płynami.

f) Lewary, naczynia i zamknięcia do kwasów oraz do zgęszczonych lub skroplonych gazów i t. d., urządzenia do załadowywania (też kl. 24 h, 26 e i t. d.), regulatory dopływu i odpływu (pompy kl. 59, konstrukcje kurków i zaworów 47 g).

g) Ogólne czysto chemiczne metody i przynależne przyrządy (kataliza, ogólne reakcje chemiczne i t. d.).

h) Ogólne, metody i przyrządy elektrochemiczne.

i) Metaloidy i ich połączenia, oprócz wymienionych pod lit. k.

k) Amoniak, cjan i ich połączenia.

l) Połączenia metali alkalicznych.

m) Połączenia metali ziem alkalicznych i metali ziem.

n) Połączenia metali ciężkich.

o) Węglowodory, alkohole, aldehydy, ketony, organiczne połączenia siarki, połączenia uwodородnione, kwasy karbonowe, amidy kwasu karbonowego, moczniki i połączenia osobno nie wyszczególnione.

p) Pierścienie azotowe, połączenia, zawierające azot, o nieznanej budowie.

q) Aminy, fenole, naftole, aminofenole, aminonaftole.

r) Pędzenie smoły (dziegciu), octu drzewnego i t. p. (kwas octowy pod lit. o).

Klasa 13. Kotły parowe oraz ich wyposażenie (oprócz palenisk kl. 24), również przewożenie pary.

a) Kotły parowe (oprócz kotłów ogrzewczych kl. 36 c).

b) Podgrzewanie i mechaniczne czyszczenie wody zasilającej, zasilanie, regulowanie krążenia.

c) Wodowskazy, urządzenia sygnalizacyjne i bezpieczeństwa.

d) Przewożenie, suszenie i przegrzewanie pary, odwadnianie pary.

e) Czyszczenie kotłów i rur (t. j. kotłów parowych i rur kotłów parowych).

f) Umocowywanie i uszczelnianie rur (narzędzia kl. 7 c).

g) Szczególne sposoby wytwarzania pary wodnej, również opalanie kotłów za pomocą materiałów poprzednio rozpalonych (gorący żużel, płynne metale i t. p.), paleniska zamknięte (z bezpośrednim działaniem płomieni na wodę).

Klasa 14. Silniki parowe, również do parowozów i okrętów, również silniki pracujące rozprężeniem, dla napędu których nie został wskazany żaden środek pędny, lub też o ile jako środek pędny ma służyć para wraz z innymi środkami pędnymi.

a) Silniki parowe o tłoku, posiadającym ruch zwrotny.

b) Silniki parowe o tłoku obracającym się lub wahadłowym.

c) Turbiny parowe.

d) Stawidła o suwaku ślizgowym [suwaki płaskie i tłokowe (konstrukcje suwaków kl. 47 g)].

e) Stawidła o suwaku obrotowym (suwaki rurowe, tarcze i kurki), oraz inne stawidła, nie wyszczególnione pod lit. d, e, f (konstrukcje kurków kl. 47 g).

f) Stawidła zaworowe (konstrukcje zaworów kl. 47 g). (Stawidła zaworowe do silników wybuchowych i spalinowych 46 b; stawidła zaworowe napędzane elektrycznie 14 e).

g) Części przynależne do silników parowych, również urządzenia wyrównawcze do pomp i dmuchaw bez koła rozpędowego, skraplacze, o ile wpływają na ruch silnika parowego (poza kl. 17 d).

h) Sposoby wyzyskania siły pary.

Klasa 15. Drukarnia, maszyny do linjowania, maszyny do pisania, stemple (drukowanie materiałów włókienniczych, obić i linoleum kl. 8 c, n).

a) Części składowe, przybory i maszyny do składania i rozbierania składu.

b) Sposoby wyrobu i odtwarzania form drukarskich (oprócz reprodukcji fotomechanicznej kl. 57 d).

c) Urządzenia do odtwarzania.

d) Prasy i maszyny drukarskie, również do druku wytłaczanego z mechanizmem barwiącym i do druku szablonowego, sposoby drukowania, o ile są związane z użyciem szczególnych maszyn.

e) Maszyny i przyrządy pomocnicze dla drukarni (do falcowania, dziurkowania, bronzowania, obrzeżania).

f) Maszyny do linjowania.

g) Maszyny do pisania i przynależności.

h) Stemple ręczne, urządzenia do stemplowania i numerowania (kleszcze do stemplowania z liczydłem kl. 43 a, stemple wypalające kl. 75 a).

i) Urządzenia do powielania (druk szablonowy pod lit. d).

k) Sposoby drukowania i powielania łącznie z drukiem wytłaczanym barwnym (o ile nie są związane z użyciem szczególnych maszyn; poza kl. d; oprócz reprodukcji fotomechanicznej kl. 57 d), przysposabianie, szczególne wyroby drukarskie.

l) Materiały drukarskie [płyty, masy, szczególne farby (na przykład do druku mozaikowego), środki do zwilżania i zmywania, płyty matrycowe i t. p.].

Klasa 16. Nawozy.

Klasa 17. Wytwarzanie lodu i zimna, przechowywanie lodu, wymiana ciepła, skraplanie drogą mechaniczną trudno skraplających się gazów i mieszanin gazów, jak na przykład powietrza.

a) Chłodzarki (sprężające, pochłaniające, próżniowe i działające rozprężaniem powietrza).

b) Wytwarzanie lodu (oprócz chłodzarek pod lit. a).

c) Lodownie, szafki do lodu i szafki do chłodzenia.

d) Skraplacze pary (też kl. 14 g).

(por. 14 c; 14 g; 17 a; 89 c).

e) Otwarte wymienniki ciepła, [otwarte chłodnice dla płynów lub gazów, z którymi środki chłodzące (np. lód, chłodna woda, lub zimne powietrze) stykają się bezpośrednio].

f) Zamknięte wymienniki ciepła.

g) Skraplanie drogą mechaniczną trudno skraplających się gazów i mieszanin gazowych.

Klasa 18. Wytwarzanie żelaza.

a) Przeróbka rudy (przygotowanie rud, wytwarzanie surowca, proces bezpośredni, wielkie piece, ogrzewacze powietrza, wyrób żelazokrzemu i żelazomanganu).

b) Przeróbka surowca (rafinowanie, świeżenie, wyrób żelaza kującego i stali; stopy).

c) Hartowanie i odhartowywanie stali i żelaza (również przedmiotów, jak na przykład narzędzia i t. p.), świeżenie przez żarzenie, cementowanie i odwęglanie.

Klasa 19. Budowa kolei żelaznych, dróg i mostów.

a) Nawierzchnia [oprócz zwrotnic (kl. 20i) i urządzeń szczególnych do napędu elektrycznego (kl. 20k)], narzędzia i maszyny do budowy nawierzchni torów szynowych wszelkiego rodzaju.

b) Czyszczenie ulic.

c) Brukowanie dróg i placów komunikacyjnych, łącznie z placami do zabaw i boiskami sportowymi.

d) Budowa mostów, łącznie z rusztowaniami do montowania.

e) Poddroże i podtorze dla dróg i kolei żelaznych wszelkiego rodzaju [roboty ziemne i skalne (pogłębiarki suche kl. 84 d), mury oporowe i okładzinowe, rowy i przepusty], łącznie z urządzeniami drugorzędowymi (kamienie kilometrowe i graniczne, drogowskie i wskaźniki wzniesienia, zagrody śniegowe i t. p.), również perony kolejowe.

f) Budowa tunelów.

Klasa 20. Ruch kolejowy.

a) Różne koleje (atmosferyczne, pneumatyczne, balonowe, ślizgowe, o stopniowanej szybkości, zębnicowe nadziemne, wiszące, linowe, uliczne (tramwaje), transportowe i podziemne) (koleje magazynowe kl. 81e), łącznie ze środkami do napędu, o ile nie należą do b—d, i z nawierzchnią, o ile ta jest zależną od budowy środków do napędu (poza kl. 19a).

b) Parowozy i wagony silnikowe (z wyjątkiem kotłów kl. 13, palenisk kl. 24, silników parowych kl. 14, urządzeń skraplających kl. 14g, 17d, mechanizmów do dzwonienia kl. 74d, napędu elektrycznego lit. 1), również piasecznice do wagonów kolei ulicznych.

c) Wagony, dreżyny i welocypedy kolejowe [meble kolejowe, o ile chodzi o stosowane przy nich urządzenia zabezpieczające od skaleczeń podczas zderzenia (poza kl. 34g), oprócz sprzęgów rurowych do ogrzewania i do hamowania i t. p. (kl. 47f)], również wagony zderzakowe do ochrony podczas zderzeń.

d) Podwozie, osie, urządzenia do stawiania osi, maźnice, koła, resory, urządzenia ochronne.

e) Sprzęgła, urządzenia ciągnące i zderzakowe.

f) Hamulce, o ile są umieszczane przy pojazdach (również hamulce powietrzne sterowane elektrycznie).

g) Przesuwnice, obrotnice, kolumny wodociągowe, koła zderzakowe, urządzenia do przestawiania lub wymiany osi,

koła ruchome, urządzenia do wsiadania podczas jazdy i do przeładowywania i t. p.

h) Środki pomocnicze dla ruchu (urządzenia wskazujące zagrożenie się czopów osi, urządzenia przy parowozach i wagonach do wskazywania wadliwych miejsc na torze (również kl. 19a), przyrządy do pomiaru obrotów, przyrządy pomocnicze do ruszania z miejsca, hamulce siłobiorcze, hamulce szynowe, klocki wstrzymujące, urządzenia do stawiania na torze i do usuwania z toru, przyrządy do przesuwania wagonów, urządzenia do mycia wagonów, przyrządy do chwytania toreb pocztowych i t. d.).

i) Zwrotnice [oprócz zwrotnic przewodzących prąd (pod lit. k)], przegrody drogowe, sygnały (łącznie z przyrządami sygnalizującymi stacje) oraz wszelkiego rodzaju zabezpieczenia pociągów.

k) Budowle dla kolei żelaznych elektrycznych [o ile nie chodzi o budowę kolei żelaznych w ogóle (kl. 19a)], urządzenia szynowe i połączenia łukowe szyn do przewodzenia prądu lub izolowania, przewody drogowe nadziemne i podziemne, urządzenia z przewodami odgałęziającymi, urządzenia zabezpieczające przeciw prądom ziemnym, wagony z rusztowaniem.

l) Środki do napędu dla kolei żelaznych elektrycznych, elektryczne oraz elektryczne mieszane (w połączeniu z innymi źródłami energii), sposoby napędu pociągów, odbieracze prądu, silniki łącznie z ich sterowaniem dla poszczególnych wagonów lub całych pociągów, hamulce elektryczne lub elektryczne mieszane (elektrycznie sterowane hamulce powietrzne i t. p. kl. 20 f).

Klasa 21. Elektrotechnika.

a) Telegrafja i Telefonja.

b) Ogniwa galwaniczne, akumulatory i ogniwa termoelektryczne (wyrób zapomocą odlewu ram metalowych do trzymania masy klasa 31c, wyrób tychże zapomocą obróbki metalu klasa 49 i, ładowanie i wyładowanie akumulatorów, pod-klasa c).

c) Elektryczne przewody i instalacje (materiały oporowe, masy izolujące, łączniki, regulatory, sposoby łączenia, bezpieczniki i urządzenia odgromnikowe).

d) Elektryczne maszyny, prądnice i silniki i układy rozdzielcze (również dla elektryczności statycznej, przetwarzanie prądu).

e) Elektromiernictwo.

f) Oświetlenie elektryczne [lampy łukowe, latarnie projekcyjne, przyrządy do

wciągania lamp do góry (również klasa 35c), żarówki i oprawki, rurki Geisslera, lampy katodowe].

g) Elektryczne urządzenia pomocnicze ogólne i sposoby ich wykonania i postępowania, oprócz elektrochemicznych (elektromagnesy, przerywacze samoczynne, kondensatory, odciążenie magnetyczne łożysk i t. d. i aparaty röntgenowskie).

h) Elektryczne przyrządy do ogrzewania, gotowania, parowania, topienia, lutowania i spawania i sposoby postępowania przy tem, oraz przyrządy oparte na wytwarzaniu ciepła.

Klasa 22. Farby, pokosty, lakiery, powłoki, kleiwo.

a) Azobarwniki, azooksybarwniki i barwniki hydrazonowe.

b) Barwniki dwu i trójfenilometanowe, ftaleiny, pironiny, auraminy, akridyny, barwniki antrocenowe i inne barwniki oksyketonowe, naftazaryna.

c) Azyny, oksazyny, tiazyny, induliny, safraniny, eurodyny, indofenole.

d) Barwniki zawierające siarkę.

e) Indygo i inne barwniki, nie wyszczególnione pod lit. a — d.

f) Farby substancjalne (farby mineralne i bronzowe, lakiery kolorowe).

g) Atramenty, farby do znaczenia, farby malarskie, farby drukarskie, smarowidła, powłoki, również maszyny do tarcia farb.

h) Żyvice, pokosty, lakiery, politury, smoła, kotły do gotowania smoły (lub dziegciu), również środki do suszenia.

i) Kity, kleje i inne kleiwo (również kl. 89 i), szczeliwo do obręczy kołowców.

Klasa 23. Przemysł tłuszczowy i olejarski.

a) Otrzymywanie i czyszczenie tłuszczów i olejów tłuszczowych, przyrządy do topienia, chłodzenia i destylowania, tłuszcze z wody ściekowej, lanolina, oddzielanie i czyszczenie olejów eterycznych, zestawianie pachnidół.

b) Oleje mineralne i inne płyny do oświetlania, osobno nie wyszczególnione, parafina i wosk ziemny.

c) Smary i nafta skrzepla (również kl. 10b).

d) Kwasy tłuszczowe, świece (dział chemiczny, łącznie z przyrządami do destylowania).

e) Mydła, preparaty mydlarskie, również mydła żywiczne do klejenia papieru, mydła lecznicze, gliceryna (dział chemicz-

ny, łącznie z przyrządami do gotowania i destylowania).

f) Mydła i świece (dział mechaniczny).

Klasa 24. Instalacje paleniskowe.

a) Paleniska do paliwa stałego wogóle, dla przemysłu i użytku domowego, o ile chodzi o osiągnięcie dobrego spalania i o niszczenie dymu (do kotłów wszelkiego rodzaju, do pieców płomiennych, pieców do topienia, tyglowych, żarowych, do rozpalania pieców szybowych i pieców do wypalania, do pieców piekarskich, panwi browarniczych, do pieców względnie ognisk pokojowych i kuchennych i kotłów do gotowania parą).

b) Paleniska do paliwa płynnego (konstrukcja palników kl. 4g), niezależne ulatniaki do paliwa płynnego (wytwarzanie gazu olejowego i tłuszczowego kl. 26a).

c) Paleniska gazowe (paleniska regeneracyjne z częściami przynależnymi, piece retortowe i muflowe, piece płomienne).

d) Piece do spalania zwłok i śmieci.

e) Generatory gazu, sposoby wygazywania łącznie z gazem wodnym (karbowanie kl. 26c).

f) Ruszty i czyszczenie rusztów, łącznie z urządzeniami do przegarniania.

g) Urządzenia kominowe, wyciery, przybory kominarskie, urządzenia do czyszczenia rur ogniowych i kanałów spaliniowych, usuwanie popiołu i osadzanie dymu łącznie z iskrochronami.

h) Urządzenia do załadowywania.

i) Poszczególne urządzenia do doprowadzania pary i powietrza, regulatory ciągu, urządzenia do wzmożenia ciągu w kominie, (dmuchawki). (Niszczenie dymu 24a; urządzenia regulacyjne do pieców ogrzewczych 36a).

k) Drzwiczki paleniskowe, przewalły paleniskowe, wstawki do płomieni oraz inne wstawki, służące do gromadzenia ciepła, obmurowania kotłów, urządzenia do zapalania i gaszenia, urządzenia ochronne przeciw wydobywaniu się spalin.

l) Paleniska do paliwa szczególnego rodzaju, pyłu węglowego, trocin, torfu, słomy. (Paleniska zamknięte kl. 13g).

Klasa 25. Splatanie, wyrób koronek, dzianie i wyrób pasmanterji.

a) Wyrób tkanin oczkowych i dzianych.

b) Splatanie i wyrób koronek (również wyrób tiulów).

c) Pasmanterje (tasiemkarstwo kl. 86c).

d) Obicia (wyrób dywanów wiązanych i t. p.), (haftowanie igłą kl. 52 b).

e) Wiązanie sieci (oprócz siatek drucianych kl. 7 d).

Klasa 26. Wytwarzanie gazu, gazy palne (wytwarzanie wodoru kl. 12 i; wytwarzanie gazu w generatorach kl. 24 e; gromadzenie i rozdział gazu kl. 4 c).

a) Wytwarzanie gazu węglowego zapomocą destylacji suchej.

b) Wytwarzanie gazu palnego drogą mokrą.

c) Sposoby i urządzenia do karburowania (również kl. 46 c), gaz powietrzny i inne palne mieszaniny gazów (urządzenia do mieszania kl. 4 c).

d) Czyszczenie gazu węglowego i acetyleny.

e) Urządzenia do ładowania i wyładowywania retort do gazu.

Klasa 27. Dmuchawy i maszyny do przewietrzania.

a) Dmuchawy miechowe.

b) Dmuchawy cylindrowe [spreżarki, pompy powietrzne (również kl. 63 e), również sprężanie powietrza i gazów zapomocą ciśnienia wody (oprócz dyszaków kl. 27 d), konstrukcje zaworów kl. 47 g, wyrównywacze ciśnienia kl. 14 g].

c) Dmuchawy wirowe (obrotowe).

d) Dyszaki.

Klasa 28. Garbarstwo, postępowanie ze skórami surowymi z włosiem, obróbka i przeróbka skóry wyprawionej.

a) Garbarstwo [również garbniki, napawanie i przechowywanie skóry wyprawionej (skóra lakierowana również kl. 22 h)].

b) Traktowanie i przeróbka mechaniczna skór surowych z włosiem, skór surowych i skóry wyprawionej wogóle, również maszyny i urządzenia do farbowania skór surowych z włosiem i skóry wyprawionej, maszyny do postrzygania futer, wyrób pasów pędnych, oraz maszyny do rozszczepiania błony skórnej (siodlarstwo kl. 56 a, b, 63 a, wyrób obuwia kl. 71 a-c).

Klasa 29. Włókna przędzalnicze.

a) Uzyskiwanie włókien przędzalniczych drogą mechaniczną.

b) Uzyskiwanie włókien przędzalniczych drogą chemiczną, również i zwęglanie (karbonizacja).

Klasa 30. Pielęgnowanie zdrowia i weterynaryja.

a) Przyrządy, przybory i sposoby postępowania dla celów dżagnozy i chirurgji łącznie z położnictwem (również noże do

wycinania nagniotków, przybory do szczepienia).

b) Chirurgja zębów, wstawianie zębów, czyszczenie zębów, wykałaczki do zębów, przyrządy do płukania ust, przybory do pielęgnowania zębów i jamy ustnej (szczotki do zębów kl. 9).

c) Weterynaryjne przyrządy, przybory i maszyny.

d) Członki sztuczne (protezy), łubki, bandaż, opatrunki, opaski i okłady (opaski przepuklinowe, worki do lodu, suspensorja, urnały, przyrządy zapobiegawcze przeciwko moczeniu w łóżku i polucjom, pessarja, przyrządy ortopedyczne, wkładki dla płaskostopowców, krawki do nagniotków, respiratory, przyrządy zapobiegawcze przeciwko chrapaniu); okulistyka i leczenie uszu (ototerapia), ochrona oczu i uszu (okulary ochronne, sztuczne oczy, tłumiki dźwięków i sztuczne błony bębenkowe).

e) Transport i układanie chorych (również urnały dla chorych (bidory), stoły i fotele operacyjne (również dentystyczne) urządzenia pogrzebowe.

f) Gimnastyka lecznicza, również gimnastyka oddechowa (przybory gimnastyczne pokojowe kl. 77 a), masaż, urządzenia kąpielowe i do mycia dla szczególnego leczenia i dla osobnych części ciała [również proste waniénki nasiadowe (bidety)], elektroterapia, magnetoterapia i radjoterapia (leczenie światłem i promieniowaniem).

g) Przybory i maszyny farmaceutyczne, urządzenia do zażywania lekarstw, butelki do ssania i smoczki, butelki do spluwania.

h) Sposoby leczenia (oprócz chirurgicznych), środki lecznicze, leczenie zębów (chemiczne), środki kosmetyczne.

i) Odkazanie i wyjąławianie, sposoby i przyrządy (też kl. 6 d, 53 c i 85 a, h), materiały opatrunkowe, przechowywanie zwłok.

k) Urządzenia do ssania, pompowania, wstrzykiwania i rozpylania dla lecznictwa [bańki, pompki do mleka, irygatory, strzykawki, dmuchawki do proszku, waniénki (bidety) z urządzeniem do pryskania, rozpylacze, inhalatory, urządzenia do ogłuszenia, znieczulania i usypiania], katetery, dylatatory, wprowadzanie lekarstw do jam ciała.

Klasa 31. Odlewnictwo (odlewnictwo metali) łącznie z należącym do niego formierstwem.

a) Piece do topienia i inne.

b) Maszyny do formowania.

c) Odlewnictwo i formierstwo wogóle.

Klasa 32. Szkło.

a) Wyrób (roztopianie, oczyszczanie, czerpanie, mieszanie), nadawanie kształtu (dęcie, prasowanie, ciągnięcie, walcowanie, wyrób szkła z drutem wtopionym), również traktowanie uzupełniające, nadawanie kształtu (chłodzenie hartowanie, wyciąganie, stapianie, odłamywanie), (szlifowanie i polerowanie kl. 67).

b) Zestawianie chemiczne (stopy szkła, topniki, zabarwianie i odbarwianie) oraz ozdabianie szkła zapomocą zmiany jakości powierzchni (szkło katedralne, wyżeranie (trawienie), obróbka zapomocą strumienicy piaskowej), (strumienice piaskowe kl. 67), malowanie na szkło (również kl. 75 d), powlekanie metalem, pokrywanie powłoką zwierciadlaną (wyrób zwierciadeł sposobem galwanicznym kl. 48 a), szklenie sztuczne (ozdabianie powierzchni kl. 75).

Klasa 33. Przybory do użytku osobistego i podróżne.

a) Parasole, laski, laski i parasole z siedzeniem, wachlarze.

b) Woreczki do pieniędzy i sakiewki (również kl. 43 a), torby podróżne, kufrы, kosze podróżne.

c) Przybory toaletowe [rurki, maszynki do grzania rurek, przyrządy do zawijania włosów, kłamy do włosów (szpilki do włosów kl. 44 a), przybory fryzjerskie (fotele fryzjerskie i do golenia kl. 34 g), grzebienie wszelkiego rodzaju, opaski do wąsów i brody, haczyki do zapinania obuwia i rękawiczek, obcinacze i pilniki do paznokci i t. p.].

d) Wyposażenie wojskowe i podróżne [namioty, tornistry (również do użytku szkolnego), plecaki, butelki polowe, hamaki, siedzenia i oparcia do podróży w pojazdach, urządzenia do trzymania i noszenia, trzymadła do kwiatów, oprawki do biletów jazdy, trzymadła i przybory do noszenia parasoli, lasek, wachlarzy, pakunków, książek i t. p.]. (Ładownice do nabojów kl. 72 d, przybory do czyszczenia kl. 34 c).

Klasa 34. Maszyny, przybory i wszelkiego rodzaju przedmioty dla gospodarstwa domowego (pranie kl. 8 d), również meble.

a) Naftowe, gazowe, spirytusowe i t. p. urządzenia do gotowania (palniki kl. 4 g).

b) Maszyny i narzędzia do rozdrabniania produktów spożywczych dla ludzi [również wydrążacze owoców oraz urządzenia do obierania i rozdrabniania warzyw i owoców w celu przeróbki poszczególnych zie-

miopłodów (przeróbka masowa kl. 45 e)], (do mięsa kl. 66 b).

c) Maszyny i przybory do porządkowania mieszkania, czyszczenia mebli, statków domowych, odzieży i t. p. (maszyny do trzepania dywanów i czyszczenia mebli i t. p. zapomocą powietrza ssanego i sprężonego kl. 8 e, czyszczenie szklanek do piwa kl. 64 b).

d) Przybory do palenisk pokojowych i kuchennych.

e) Wyposażenie drzwi i okien oraz przybory i przedmioty do ich zawieszania, również klocki i kołki murowe (uszczelnianie okien i drzwi kl. 37 d, okucia kl. 68 c).

f) Sprzęty pokojowe, stołowe i do mieszkań (meble pod 34 g, h, i).

g) Meble do siedzenia i leżenia, również krzesła i łóżka podróżne i polowe, ławki i fotele fryzjerskie, oparcia dla ramion, nóg i głowy do mebli do siedzenia i leżenia i do niezależnych siedzeń kolejowych bez urządzeń zabezpieczających podczas zderzeń (krzesła dziecięce pod lit. h, parasole i laski z siedzeniem kl. 33 a, krzesła z wrzucaniem monet kl. 43 b), łóżka i materace (łóżka okretowe kl. 65 a, łóżka do wagonów sypialnych kl. 20 c, okucia łóżek pod lit. i), łóżka zamienne (łóżko-kanapa, łóżko-szafa, łóżko-krzesło, łóżko-kufer i t. p.), siatki ochronne przeciw owadom i trzymadła do prześcieradeł.

h) Meble dziecięce, urządzenia do noszenia dzieci (wózki dziecięce kl. 63 b).

i) Stoły i szafy, również stoły do gry, biurka, stoły do rysowania, podróżne i stoły z pulpitem, pulpity do czytania, ławki szkolne, tablice ściennie (powierzchnie do pisanja na tablicach kl. 70 e), trzymadła do map ściennych i stalugi malarskie, jak również komody i meble zamienne (oprócz wymienionych pod lit. g), krążki, okucia i części do mebli, złącza meblowe wogóle, złącza do stołów i szaf, (zamki kl. 68 a, zasuwы kl. 68 b i zawiasy kl. 68 c).

k) Urządzenia i przybory do utrzymywania ciała w czystości (również kl. 30 f i 85 f), również ustępy bez płukania (ustępy z płukaniem kl. 85 h), wydawacze przyborów do mycia i przyborów ustępowych.

l) Przybory kuchenne i domowe oprócz wymienionych pod lit. a—f oraz k, rozmaite przedmioty do użytku osobistego (pachołki i łopatki do obuwia i t. p.) i do użytku szczególnego [pałaki i wyprostowywacze do ubrania (wieszadła kl. 34 f, wieszadła z zamknięciem kl. 68 a)], również

wodotryski pokojowe oraz ozdoby i oświetlenie do choinki, również naczynia sprzedażne, o ile nie służą do reklamy (kl. 54 g), lub o ile nie są połączone ze szczególnym urządzeniem do mierzenia (kl. 42 e), skrzynki do listów dla użytku domowego i skrzynki do śniadań (skrzynki pocztowe do listów kl. 81 c), schodki (drabinki) do użytku domowego, nosidła do butelek (skrzynki do butelek kl. 81 c), urządzenia zapobiegające wybuchom naczyni, oraz urządzenia do zlewania do użytku domowego (do naczyń w składach kl. 81 e).

Klasa 35. Dźwignice.

- a) Wyciągi (klatki wyciągowe) i dźwigi.
- b) Żurawie i suwnice.
- c) Dźwigarki (windy) i wielokrażki.
- d) Urządzenia do podnoszenia [pomosty pochyłe, dźwigniki (lewary), urządzenia do poddawania worków, narzędzia do unoszenia ciężarów, podnoszenie zapomocą wporu wody lub powietrza], (transport pneumatyczny kl. 81 e).

Klasa 36. Instalacje ogrzewania i przewietrzania budynków.

- a) Piece ogrzewcze i ogniska do paliwa stałego, również piece opalane miałem (paleniska kl. 24 a).
- b) Piece ogrzewcze i ogniska do paliwa gazowego i płynnego, łącznie z piecami i ogniskami, opalanymi rozmaitem paliwem równocześnie.
- c) Ogrzewanie centralne, ogniska do gotowania parą (garnki do gotowania parą kl. 34 I, odwadniacze pary kl. 13 d, konstrukcje zaworów kl. 47 g).
- d) Urządzenia do przewietrzania, na sady kominowe, nawilżacze powietrza.
- e) Nagrzewacze płynów (piece kąpielowe).
- f) Regulatory ciepła (samoczynne regulatory ciepła albo temperatury dla instalacji ogrzewczych i przewietrznych w budynkach; regulatory ciepła dla ogólnych celów 42 i, dla wylegarni 45 h; regulatory ciągu 24 i).

Klasa 37. Budownictwo lądowe.

- a) Konstrukcje dźwigające i ograniczające przestrzeń (stropy, ściany, dachy), łącznie z zewnętrznym pokryciem ścian, oraz urządzeniami do osuszania i izolowania.
- b) Części konstrukcyjne z kamienia, drzewa i żelaza (kamienie i płyty budowlane; podpory, dźwigary i pale z drzewa, żelaza, żelazobetonu; połączenia kamieni, drzewa i żelaza).

c) Pokrycie dachu łącznie z oknami dachowymi, oświetleniem górnym i urządzeniami odwadniającymi.

d) Wewnętrzne i zewnętrzne wykończenie budynków [schody, podłogi, okna i drzwi oraz ich uszczelnienia, okiennice, markizy, żaluzje, urządzenia do zawieszania dzwonów wieżowych (urządzenia do dzwonienia kl. 74 a) i środki do osiągnięcia akustyczności, oklejanie obiciami, obijanie i tynkowanie. (Malowanie kl. 75 c), wykładanie taflami, umocowanie chorągwi i odgromników, kraty i ogrodzenia (również kl. 7 d), kołowroty].

e) Budowa rusztowań, łącznie z urządzeniami pomocniczymi do budowy, jak spusty do kamieni i cegieł, szablony i t. p. (również kl. 19 d oraz e).

f) Budowle wszelkiego rodzaju [budowa teatrów i cyrków, budynki rolnicze, budowle sportowe, lodownie i piwnice (lodownie również kl. 17 c), śpichlerze komorowe (Silosy) (również kl. 81 e), budynki na sale i panoramy, zbiorniki gazu, zbiorniki do gromadzenia wody (przegrody dolin kl. 84 a), budynki rozbieralne i przenośne i t. p.], łącznie z budową kominów, kanałami do usuwania śmieci, dołami ustępowymi i urządzeniem grobów.

Klasa 38. Obróbka i konserwacja drzewa.

- a) Piłowanie, łącznie z ostrzeniem i wyprawianiem pil. (Urządzenia ochronne pod lit. e).
- b) Struganie, wiercenie, frezowanie, toczenie, również maszyny uniwersalne (narzędzia pod lit. e).
- c) Fornierowanie, szlifowanie, polerowanie (politury kl. 22 h, zdobienie kl. 75), wyrób listew i skosów (uciosów), urządzenia do napinania ram (pozlacanie listew i sposoby lakierowania drzewa i t. p. kl. 75 c).
- d) Wyrób zębów, i czopów, również skrzynek, kufrów i pudełek, a także dłubarki i maszyny do zabijania gwoździ.
- e) Maszyny i urządzenia pomocnicze, narzędzia, urządzenia ochronne (również do pil).
- f) Gięcie, wyrób beczek i kół.
- g) Trzcina, korek i podobne materiały (dział mechaniczny).
- h) Sposoby i urządzenia do suszenia i przesycania (wylugowywanie, konserwacja, nadawanie ognioodporności, zabarwianie nawskroś i bejcowanie) drzewa, trzciny, korka i podobnych materiałów.

i) Zdejmowanie kory, wyrób arkuszków fornierowych, wiórów drzewnych, drutu drzewnego i wełny drzewnej.

k) Sposoby i maszyny dla celów szczególnych. (Wyrób gontów, kołków do paczek, płytek do posadzki, kołków i t. d. z drzewa).

Klasa 39. Róg, kość słoniowa i inne materiały snycerskie (oprócz drzewa kl. 38), kauczuk, gutaperka i inne masy plastyczne.

a) Dział mechaniczny.

b) Dział chemiczny.

Klasa 40. Hutnictwo, stopy (oprócz wyrobu żelaza kl. 18 i wyrobu blachy i drutu kl. 7 a, b).

a) Hutnictwo i hutnicza przeróbka żużla.

b) Stopy.

c) Elektrometalurgia.

Klasa 41. Kapelusznictwo i pilśnienie.

a) Wyrób kapeluszy.

b) Wykończanie kapeluszy.

c) Inne nakrycia głowy (chelmi, czapki, kapelusze słomkowe i t. p.).

d) Pilśnienie.

Klasa 42. Przyrządy.

a) Matematyczne przybory rysunkowe (cyrkle, przybory do rysowania krzywych, cyrkle do odmierzania, grafiony, przyrządy do kreskowania, pantografy, przyrządy do rysowania perspektywy).

b) Przybory pomiarowe [miary długości i przyrządy do mierzenia grubości, przyrządy podziałowe, przyrządy do mierzenia drzewa, przybory pomiarowe warsztatowe (kalibry, wzorcowniki)], (przyrządy do mierzenia obrysów i kształtów kl. 75).

c) Przyrządy miernicze geodezyjne i żeglarskie z przyborami (oprócz elektrycznych), również przyrządy z bakiem.

d) Przyrządy do rejestrowania i wskazywania dla powszechnego zastosowania.

e) Techniczne mierniki objętości dla: powietrza, gazu, pary, płynów, wodomierze, mierniki ciał sypkich.

f) Wagi i przyrządy do ważenia (o ile są połączone z maszynami do pakowania kl. 81a).

g) Akustyka [przyrządy akustyczne, fonografy (akustyczne przyrządy sygnalizacyjne kl. 74d, tłumiki dźwięku kl. 30d)].

h) Optyka [soczewki, systemy soczewek, fotograficzne obiektywy, pryzmaty i lustra, reflektory, część optyczna, (część mechaniczna porównaj kl. 4b), lunety, mik-

roskopy, lupy, mikrotomy, przyrządy do mierzenia światła i kolorów (fotometry i koloromierze), przyrządy do analizy widmowej, polaryzacji i przyrządy projekcyjne, stereoskopy, kalejdoskopy, latarnie czarno-księżskie, okulary i binokle, przyrządy do badań ocznych, przyrządy optyczne pomocnicze dla fotografii i t. p.].

i) Przyrządy do mierzenia ciepła i wilgotności [ciepłomierze powietrzne, — płynowe, — metalowe, — elektryczne, pirometry, hygrometry, kalorymetry (wskaźniki na odległość kl. 74b)], termostaty i regulatory ciepła dla powszechnego zastosowania (też kl. 36f i 45h), szafki do nagrzewania.

k) Siłomierze [dynamometry, manometry (wskaźniki na odległość kl. 74b), indykatory, przyrządy i maszyny do badania wytrzymałości, przyrządy do badania szczelności].

l) Chemiczno-fizyczne przyrządy do badania i przyrządy laboratoryjne, barometry, pompy powietrzne rtęciowe, przyrządy do brania prób.

m) Przybory do rachowania [linje, suwaki, tarcze i tablice rachunkowe, maszyny do rachowania (rosyjskie maszyny do rachowania kl. 42n), mechanizmy rachunkowe do kas kontrolujących].

n) Początkowe pomoce naukowe do czytania, pisanie i rachowania; pismo dla ociemniałych, planetarze, globusy, mapy, sposoby nauczania określania miejsca i czasu, również dla celów naukowych [zbiory naukowo-przyrodnicze (konserwacja kl. 45i)], kalendarze (zegary kalendarzowe, kalendarze przestawialne kl. 83a, kalendarze do zrywania kl. 11e), rozkłady jazdy, pisma tajemne.

o) Mierniki szybkości (mierniki prądu oprócz elektrycznego kl. 42c, e).

p) Mechanizmy do liczenia, przyrządy do liczenia obrotów, drogomierze, taksonometry.

Klasa 43. Urządzenia kontrolujące i kasy samoczynne.

a) Urządzenia kontrolujące [kasy kontrolujące, kontrola opłat za przejazd, kontrola robotników, stróżów i biletów (kleszcze do stemplowania z liczydłem, szafki do biletów jazdy), kontrola wyścigów, czasu lotu i gier, przyrządy do głosowania, sortowanie pieniędzy, przyrządy do zmiany pieniędzy, sprawdzania monet, pochwarki do pieniędzy].

b) Kasy samoczynne (również kl. 51d i 57a).

Klasa 44. Norymberszczyzna, przybory do palenia, zażywania tabaki i żucia.

a) Norymberszczyzna (guziki, szpilki do kapeluszy, włosów i gorsu, sprzączki, ozdoby, skarbonki i t. p.).

b) Przybory do palenia, zażywania tabaki i żucia z przynależnościami (obcienne cygar, zapalniczki, tabakierki i t. d.).

Klasa 45. Gospodarstwo rolne i leśne, ogrodnictwo, uprawa winogron i sadownictwo. Mleczarstwo, hodowla i pielęgnowanie zwierząt, łowiectwo i tępienie zwierząt, podkuwanie.

a) Uprawa roli.

b) Sianie i nawożenie.

c) Zbieranie ziemiopłodów.

d) Kieraty i deptaki.

e) Obróbka zebranych ziemiopłodów, prasy do siana i słomy, wydrążacze owoców, maszyny do drobienia, łuszczenia i obierania warzyw i owoców dla przeróbki masowej (dla pojedynczych płodów kl. 34b).

f) Ogrodnictwo, uprawa warzyw, owoców, winogron i chmielu, leśnictwo.

g) Mleczarstwo, dział mechaniczny (dział chemiczny kl. 53e).

h) Hodowla zwierząt, urządzenia do przeżożenia żywych ryb, akwarja, rybołówstwo.

i) Podkuwanie.

k) Łowiectwo, przyrządy do tępienia zwierząt i wypłeniania roślin

l) Konserwowanie zwierząt i roślin, chemiczna uprawa roli, środki chemiczne do tępienia zwierząt i wypłeniania roślin.

Klasa 46. Silniki powietrzne, gazowe, sprężynowe i ciężarowe.

a) Silniki wybuchowe i spalinowe w całkowitym ich układzie, również silniki prochowe.

b) Sterowanie i regulowanie silników wymienionych w podkl. a.

c) Zawory, regulatory ciśnienia dla silników wybuchowych i spalinowych, ulatniaki i karburatory o ile stanowią część silnika; zapalniki, chłodnice, urządzenia rozruchowe i t. p. (konstrukcje zaworów kl. 47 g, generatory kl. 24 e).

d) Silniki pędzone gorącym powietrzem, sprężonym powietrzem, amonjakiem, dwutlenkiem węgla, eterem, mieszaniną pary i powietrza oraz pary i gazu i t. d. (również wytwarzanie takich mieszanin gazowych) i inne silniki cieplne.

e) Silniki sprężynowe, ciężarowe i inne (kieraty klasa 45 d, silniki wyporowe klasa 88 b).

f) Turbiny spalinowe.

Klasa 47. Części maszyn.

a) Części maszyn stałe (kliny, nity, śruby do przymocowywania, zabezpieczenia śrub, sprężyny, ramy, części ochronne, urządzenia bezpieczeństwa i t. p.).

b) Części maszyn dla ruchu zwrotnego, obrotowego i śrubowego (łożyska, czopy, przeguby, śruby poruszające, dźwignie, koła, koła pasowe i t. p.).

c) Sprzęgła do wałów i hamulce.

d) Pasy, liny, łańcuchy, napinacze, spinacze, trzymadła (również haki), zakładacze pasów i lin, wyłączniki.

e) Urządzenia smarownicze.

f) Przewody rurowe, rury, węże, naczyń, tłoki, pływak, zamknięcia, uszczelnienia, dławnice i środki ochrony ciepła (za wyjątkiem wyrobu — klasa 39 b, 80 b).

g) Konstrukcje wszelkiego rodzaju u zaworów, kurków, zasuw i suwaków, regulatory ciśnienia do powszechnego zastosowania (również klasy 4 e i 46 c).

h) Przekładnie i t. p. mechanizmy napędne.

Klasa 48. Chemiczna obróbka metali.

a) Galwanotechnika (galwanoplastyka, galwanostegja, galwaniczne trawienie metali).

b) Powłoki metalowe (pozłacanie, pocynowanie, pocynkowanie i t. d., oprócz galwanostegji).

c) Emaljowanie i glazurowanie metali.

d) Chemiczna obróbka metali oprócz lit. a-c.

Klasa 49. Mechaniczna obróbka metali (oprócz obróbki blachy, rur, drutu i walcowni klasa 7).

a) Toczenie, wiercenie, frezowanie (frezowanie kopijujące kl. 75).

b) Struganie, dłubanie, rzynanie (również nożyce ręczne do blachy i drutu), dziurkowanie, piłowanie, spiliowanie, szabrowanie (również rozwiertaki), sortowanie i podawanie materiału (rytowanie klasa 75).

c) Nacinanie gwintów (na pociągowych tokarniach i zwyczajnych gryzarkach klasa 49 a) i wrębywanie głowic.

d) Wyrób pilników (szlifowanie strumienicami piaskowymi klasa 67 b).

e) Młoty (oprócz ręcznych klasa 87 b), prasy kowalskie, nitownice i t. p., hydrauliczny napęd nożyc i wytłaczarek.

f) Kucie, tłoczenie, gięcie, lutowanie i przynależne piece (hartowanie klasa 18 c).

g) Wyrób wytworów kowalskich i tłoczonych (podkowy, sworznie, śruby, koła i t. p.).

h) Wyrób łańcuchów.

i) Obróbka metali poza wymienioną w klasie 49 lit. a do h [wyrób brązu (farby brązowe klasa 22 f)], złoto platynowe, lutownia, płyty akumulatorowe; nakładanie, rozpylanie, oprawianie djamentów do rysików i narzędzi djamentowych, wyrób łopatek turbinowych i t. p.

Klasa 50. Młynarstwo, łącznie z przygotowaniem przemiału, również powszechnie używane w przemyśle urządzenia rozdrabiające.

a) Maszyny przygotowujące przemiał zapomocą mycia, parowania, szczotkowania, łuszczenia, żubrowania, lub dokształcające ziarno jako towar rynku przez obróbkę jego powierzchni (maszyny do polerowania i krupiarki).

b) Złożenia młyńskie (łącznie z maszynami do nakuwania kamieni młyńskich), młynki tarczowe, młynki z płytami ciernymi, śrutownice, młynki do kawy, młynki do korzeni, maszyny do cięcia i rozszczepiania ziarna, stoły walcowe do młynarstwa zbożowego łącznie z rozdrabiarkami.

c) Urządzenia rozdrabiające o ile mają zastosowanie powszechne, oprócz wymienionych pod lit. a i b (walcarki miażdżące).

d) Pytle, sortowniki, maszyny do czyszczenia kaszek.

e) Odpylacze dla młynarstwa i dla powszechnego użytku.

f) Mieszkarki dla suchych ciał (również klasa 12 e).

Klasa 51. Instrumenty muzyczne.

a) Organy i harmonje.

b) Fortepiany.

c) Instrumenty orkiestrowe, instrumenty szarpiane, harmonijki ręczne i do ust i t. p.

d) Mechaniczne przyrządy muzyczne (również klasa 43 b).

e) Środki pomocnicze zarówno do nauczania, jak i uprawiania muzyki.

Klasa 52. Szycie i haftowanie.

a) Szycie.

b) Haftowanie (dywaniarstwo klasa 25 d, haftowanie szyte albo szyte maszyną pod lit. a).

Klasa 53. Środki spożywcze i używki nie wymienione w odnośnych klasach.

a) Wozy transportowe ze szczególnym urządzeniem do przechowywania.

b) Naczynia dla konserw i do przechowywania, zamknięcia naczyń do wyjaławiania.

c) Przechowywanie mięsa, jaj, ziemio-
plodów (oprócz kopców, stogów i stert do przechowywania plodów w polu, klasa 45 e), mąki i chleba.

d) Kawa, surogaty kawy, urządzenia do prażenia (klasa 82 a), również maszyny do cięcia korzenia cykorji.

e) Mleko (pasteryzacja, wyjaławianie, przechowywanie), przetwory mleczne, dział chemiczny mleczarstwa (dział mechaniczny klasa 45 g).

f) Kakao, czekolada, wyroby z cukru (maszyny pod lit. l).

g) Karm dla bydła i parniki do karmu.

h) Masła sztuczne (margaryna) i tłuszcze spożywcze (również klasa 23 a).

i) Ciała białkowe i żywność skoncentrowana.

k) Przyrządzanie i przechowywanie żywności i środków spożywczych, o ile już nie były wymienione poprzednio (maszyny i przybory do krajania makaronów klasa 2 b).

l) Maszyny i przybory do wyrobu konfitur (kakao, czekolady, wyrobów cukrowych).

Klasa 54. Wyroby z papieru i tektury, również przeróbka (oprócz introligatorstwa, klasa 11), i reklama.

a) Wyrób pudełek z tektury i roboty przygotowawcze do tego.

b) Wyrób kopert do listów, toreb i torebek papierowych, oraz koperty, pocztówki, listy kartkowe, przekazy pocztowe, weksle, blankiety, adresy do przesyłek, etykiety i t. p.

c) Wyrób szpulek, gilz (wyrób gilz i ustników do papierosów klasa 79 b), rur z papieru lub tektury przez nawijanie lub zwijanie.

d) Wyrób papieru wzorzystego, wzorzyste tektury lub t. p. zapomocą walców lub płyt prasowych, urządzenia do wybijania i dziurkowania dla powszechnego użytku (jeżeli nie jest wymieniony żaden materiał, lub o ile oprócz papieru lub tektury są wymienione inne materiały), fałdowanie i marszczenie papieru, nakładanie kleiwa na papier i tekturę, wyrób papieru koronkowego, kapturki karbowane, abażury, przygotowywanie papieru i tektury dla opakowań.

e) Wyrób przedmiotów z masy papierowej.

f) Różne przedmioty z papieru i tektury (talerze, miski, beczulki i t. p.).

g) Reklama (również i naczynia sprze-

dażne bez wrzucania monet, o ile one służą dla reklamy lub pokazu).

Klasa 55. Wyrób papieru i tektury.

a) Rozdrabianie i wogóle przygotowanie surowców (roztrzaskanie, sortowanie, kranie, odpylanie gałganów i starego papieru, przygotowanie torfu, krajarki do drzewa i słomy, szlifowanie drzewa i t. p.).

b) Kotły do gotowania szmat i inne tego rodzaju przyrządy, sposoby gotowania, wyrób masy papierniczej sposobami: chemicznym i elektrolitycznym, zużytkowanie odługowin i odlocin (patrz również klasa 12).

c) Holendry (szmaciarki) ich praca (również bielenie, klejenie, barwienie, obciążanie masy papierniczej, młynki do mielenia surowca papierniczego, maszyny do rozrabiania miazgi drzewnej).

d) Maszyna papiernicza i praca na niej, również rafki i sortowniki, przyrządy do suszenia, klejenie papieru (gładzenie, kranie i nawijanie pod e), praca kadzi czerpalnej.

e) Walce do gładzenia, kalandry, mechanizmy do satynowania, przekrawacze podłużne i poprzeczne, przyrządy do nawijania, zwilżacze i maszyny do przewijania.

f) Przerabianie papieru na karton, papiery barwne, złote i srebrne i t. d., papier pergaminowy, przesycany (tektura smółcowa klasa 8 l, obicia papierowe klasa 8 c, h, l).

Klasa 56. Uprząż dla koni i innych zwierząt.

a) Uprząż, urządzenia przeciw rozbieganiu się, do szybkiego zaprzęgania i wyprzegania, do tresury i pętania koni i zwierząt pociągowych, trzymadła do cugli, ochraniacze dla koni, baty i t. p.

b) Siodła i strzemiona (oprócz siodel rowerowych klasa 63 g).

Klasa 57. Fofografja.

a) Kamera i części przynależne, migawki, automaty, aparaty do żywej fotografii (obiektywy i optyczne przyrządy pomocnicze klasa 42 h).

b) Procesy fotograficzne, kopjowanie świetlne, światłoczułe płyty i papiery, fotografia barwna, rentgenowska, wypukła.

c) Przybory i maszyny, ciemnie.

d) Reprodukcyjna fotomechaniczna.

Klasa 58. Prasy (prasy do przesączania klasa 12 d).

a) Prasy o ciśnieniu płynów.

b) Prasy bez ciśnienia płynów (prasy do siana i słomy klasa 45 e).

Klasa 59. Pompy i inne przyrządy do podnoszenia cieczy (konstrukcje kurków, zasuw i zaworów klasa 47 g).

a) Pompy o zwrotnym ruchu tłoka, pompy przeponowe, również pompy tłokowe do sikawek (wyrównacze ciśnienia klasa 14 g).

b) Pompy wirowe, odśrodkowe i inne pompy turbinowe.

c) Tętniki (pulsometry), podnośnice wody, pracujące sprężonym powietrzem, strumienice, tarany wodne.

d) Przelewnice, koła czerpakowe i inne podnośnice wody.

e) Pompy o tłoku krążącym lub wahadłowym (por. 14 b; 14 c; 27 c; 46 a).

Klasa 60. Regulatory silników (bez podklas).

Klasa 61. Ratownictwo (ratowanie od utonięcia klasa 65 a).

a) Urządzenia, przyrządy i sposoby ratowania z ognia, od niebezpieczeństwa uduszenia i pozornej śmierci, pożarnictwo (pompy do sikawek pożarniczych klasa 59 a).

b) Preparaty do gaszenia ognia i chemiczne sposoby gaszenia ognia.

Klasa 62. Żegluga powietrzna i latawce.

a) Sterowce i balony bez silnika.

b) Maszyny lotnicze, oparte na zasadzie dynamicznej (samoloty).

c) Urządzenia szczególne do napędu statków powietrznych oraz maszyn i przyrządów lotniczych wszelkiego rodzaju.

d) Latawce i wszelkie urządzenia pomocnicze do statków powietrznych oraz maszyn i przyrządów lotniczych wszelkiego rodzaju.

Klasa 63. Siodlarstwo i budowa pojazdów (oprócz wagonów kolejowych klasa 20 c), samochody, wozy silnikowe i rowery (welocypedy).

a) Narzędzia i maszyny siodlarskie, skubarki dla materiałów do wyścielania, maszyny do wyrobu pętlic (uszek) i t. p.

b) Ogólna budowa wozów i sani, sanie żaglowe, wózki dziecięce, taczki transportowe, narzędzia i przyrządy.

c) Budowa samochodów i trójkołowców silnikowych (napęd, pędnia, przekładnia, zawieszenie motoru, przyrządy kierownicze i t. p.). (Budowa silnika klasa 14, 21 d i 46).

d) Koła, łożyska i osie do wozów i rowerów (welocypedów).

e) Obręcze, pompy powietrzne, zawory do wozów i rowerów.

f) Podpory, stojaki, przyrządy do podwieszania, zamki, zamknięcia do rowerów i urządzenia do nauki jazdy na rowerach.

g) Siodła i inne przybory do rowerów [przyrządy alarmujące i sygnalizujące, o ile ich budowa uzależniona jest od budowy samego roweru (poza klasą 74 a), podstawki dla pakunków, skrzynki do łańcuchów (jako część szczególna), błotniki]

h) Ramy rowerów, połączenia rur, kierowniki i urządzenia kierownicze, skrzynki łańcuchowe (jako część ramy).

i) Hamulce dla rowerów.

k) Napęd rowerów (jedno i dwukołowych) i sani przez jadącego i zapomocą silników, również napęd trój- i wielokołowych pojazdów ulicznych przez jadącego.

Klasa 64. Przybory do wyszynku.

a) Naczynia, puszki, butelki i t. d. oraz ich zamknięcia, również urządzenia otworów, związane z zamknięciami, liczniki do piwa, podstawki do szklanek z piwem.

b) Czyszczenie butelek, szklanek, rur i t. d., zarówno zlewanie i przelewanie (również lewary i lejki), zamykanie, drutowanie, kapslowanie, odkorkowywanie i niezależne urządzenia i narzędzia do otwierania zamknięć (korkociągi, klucze do otwierania puszek i t. p.).

c) Przyrządy do tłoczenia piwa ciśnieniem, przyrządy do drobnego wyszynku (przyrządy do mierzenia i rejestrowania płynów klasa 42 c), syfony, czopy, zawory i t. p.

Klasa 65. Budowa okrętów i żeglarstwo.

a) Budowa i wyposażenie okrętów oraz ruch okrętowy [ustrój linowy i użaglenie, sygnalizacja morska i pływaki, (również klasa 74 c, d.) umeblowanie okrętowe, ustępy okrętowe, przyrządy do obserwowania i mierzenia kołysania i drgania, oporu i biegu okrętów, statki podwodne, żegluga holownicza, ścieżka holownicza (flisacka) (klasa 19 a, c, wozy silnikowe holownicze klasa 20 b, l, 63-c.), ratownictwo na morzu (otwarte łodzie ratunkowe pod lit. c), koła ratunkowe, odzież ratunkowa, przyrządy dla nurków, uspakajanie fal].

b) Urządzenia w stoczniach i w suchych dokach, również inne urządzenia do wciągania i spuszczenia okrętów przy ich budowie i naprawie, doki pływające, podnoszenie okrętów zatopionych (dźwigi do podnoszenia okrętów klasa 84 b).

c) Łodzie i inne statki wodne, również napęd siłą ludzką lub zwierzęcą.

d) Torpedownictwo i mineralstwo.

e) Uzbrojenie okrętów (oprócz broni palnej i pocisków kl. 72).

f) Urządzenia i środki do napędu statków [koła łopatkowe i śruby, urządzenia napędowe działające wstecznym uderzeniem i inne, łącznie z ich napędem mechanicznym (wiosła do łodzi pod lit. c, żagle pod lit. a)].

Klasa 66. Ubój bydła i przeróbka mięsa.

a) Ubój bydła.

b) Przeróbka mięsa.

Klasa 67. Szlifowanie i polerowanie.

a) Sposoby, maszyny i urządzenia do szlifowania i polerowania (również poprawianie kamieni szlifierskich).

b) Strumienice piaskowe.

c) Narzędzia szlifierskie (krażki do szlifowania i polerowania, osetki do noży), wyrób środków szlifierskich.

Klasa 68. Wyroby ślusarskie i szafy do pieniędzy.

a) Zamki do drzwi, szaf, szuflad, kufarów i przynależności (klamki, klucze, bezpieczniki zamkowe i t. p.); zamki do różnorodnego zastosowania, urządzenia do zamykania i otwierania zamków bez kluczy, zamki odzieżowe, wieszadła z zamknięciem do ubrań i zamki dla więźniów.

b) Zasuwy, zapory do drzwi, łańcuchy bezpieczeństwa, zamknięcia okien; przyrządy do poruszania, zamykania na zasuwę i nastawiania okien dla górnego światła, okien dachowych i zasuwanych, haczyki, skoble i t. p. zamknięcia.

c) Zawiasy, szczególnie zawiasy do drzwi i okien, zarówno dla drzwi i okien, otwieranych w różnych kierunkach i dookoła kilku osi (oprócz zawiasów samozamykających, unieruchamiających i zawiasów do szaf piwnicznych, wyszczególnionych pod lit. d i e), zawieszania do drzwi suwanych (oprócz samozamykających zawieszek wyszczególnionych pod lit. d), wreszcie okucia do drzwi i okien innego rodzaju.

d) Zamykacze, otwieracze, hamulce, zderzaki i nastawiacze do drzwi i okien, samozamykające zawiasy, zawiasy unieruchamiające i samozamykające zawieszania do drzwi suwanych z hamulcami lub bez nich (zamykacze, otwieracze i nastawiacze do okien dla górnego światła i okien dachowych i suwanych pod lit. b).

e) Szafy do pieniędzy i zawiasy do nich.

Klasa 69. Narzędzia do krajania łącznie z bronią sieczną i kolną.

Bez podklas.

Klasa 70. Przybory pisarskie i rysunkowe.

a) Ołówki do pisania i rysowania, obsadki do ołówków i złożone obsadki do ołówków i piór, łącznie z przyrządami zabezpieczającymi prawidłowy układ palców podczas pisania, obsadki do szydelek.

b) Pióra, obsadki, pióra napelniane, obsadki do piór napelnianych, przybory do napelniania, wyciągania i czyszczenia piór.

c) Kałamarze, butelki do atramentu i przybory do pisania.

d) Suszki, zwilżacze do papieru kopjowego, do znaczków i t. p., naczynia do kleju, przyrządy do nalepiania znaczków, podpory dla ręki i ramion, przyrządy do prostego trzymania się przy pisaniu, przyrządy do przytrzymywania i obracania kartek (również klasa 51 e), przyrządy do pieczętowania, podkładki do pisania i t. p. (przyrządy do kopjowania i przepisywania klasa 15 i, szablon, przyrządy do przekłuwania i kropkowania klasa 75).

e) Tablice do pisania dla dzieci, powierzchnie tablic ściennych (powłoki klasa 22 g, stojaki klasa 34 i), ścieraczki do tablic, rysownice, przyrządy do rysowania, ustawialne podstawki do rysowania, przypinacze (pluskiewki), linje, prowadnice (linje do rysownicy), przybory do linjowania, piórnik, przyrządy do ostrzenia ołówków i rysików, przyrządy do wycierania, (przybory malarskie klasa 75 c, przybory do kreślenia klasa 42 a, pędzle klasa 9), wydawacze i odcinacze papieru ze zwojów.

Klasa 71. Obuwie.

a) Obuwie.

b) Zapięcia i sznurowe zamknięcia do obuwia, okucia do obuwia, ostrogi i t. p.

c) Maszyny i narzędzia do wyrobu obuwia (również i maszyny do wprawiania oczek i przymocowywania guzików do wszelkiego użytku).

Klasa 72. Broń palna, pociski, oszańcowanie.

a) Ręczna broń palna (oprócz wymienionej w podklasach b i h) i części przynależne, jak również wszystko co jest używane przy broni palnej.

b) Broń palna pokojowa, dla strzelania do celu, powietrzna, sprężynowa i dzie-

cięca, przybory do wywoływania huków, łuki, urządzenia do miotania i proce.

c) Działa (oprócz wymienionych w podklasie h) lawety (również lawety pancerne i tarcze ochronne przy lawetach).

d) Amunicja (naboje, pociski, łuski), przewóz i opakowanie amunicji (podnośniki do amunicji, wozy do naboju, ładownice i t. p.), maszyny do ładowania i rozładowywania naboju (zapalniki pod lit. i).

e) Tarcze, strzelnice, cele i chwytacze kul.

f) Wizjery, celowniki i przyrządy do nastawiania (przyrządy do mierzenia odległości klasa 42 c).

g) Pancerze, wieże pancerne, wozy opancerzone i osłony, środki zaczepne i obronne w ogólności (oprócz wymienionych w podklasach a-f, h, i).

h) Samoczynna ręczna broń palna, karabiny i działa maszynowe.

i) Zapalniki do pocisków.

Klasa 73. Powroźnictwo.

Klasa 74. Sygnalizacja.

a) Urządzenia sygnalizacyjne domowe (dzwonki elektryczne i mechaniczne, tablice z kłapkami sygnalizacyjnymi, przyrządy do budzenia, przyrządy alarmujące pożar lub włamanie, przyrządy sygnalizacyjne dla restauracji, telegrafy domowe i hotelowe, urządzenia do dzwonienia dla dzwonów wieżowych).

b) Przyrządy do wskazywania na odległość rozmaitych działań (zmian wodostanu, wahań ciśnienia, temperatury, powstawania gazów wybuchowych, przerw w ruchu mechanicznych instalacji, zmian szybkości i wskazań kompasu).

c) Przyrządy do dawania rozkazów, telegrafy pożarowe i policyjne.

d) Słuchowe i wzrokowe sygnały, oprócz wymienionych pod lit. a—e, (świstawki, syreny, bucзки ostrzegawcze podczas mgły i inne sygnały dźwiękowe, urządzenia określające kierunek i pochodzenie dźwięków sygnałowych).

Klasa 75. Rzeźbiarstwo, malarstwo, ozdabianie powierzchni.

a) Maszyny i przyrządy do rzeźbienia, kropkowania, modelowania, odtwarzania (mechanizmy kopjujące), rytowania, giloszowania i do robót snycerskich, przyrządy do wytłaczania dla wszelkiego zastosowania, maszyny do wykonywania czynności oznaczonych w niniejszej klasie pod lit. b—d.

b) Ogólne sposoby nadawania kształtów i zdobienia łącznie z mozaiką i intarsją.

c) Malarstwo [sposoby malowania, tła malarskie (grunty), przybory malarskie, pozłacanie listew, sposoby lakierowania drzewa i t. p.].

d) Szczegółne wzory i obrazki [ucieszne, czarodziejskie, utajone, przezrocza, malarstwo na szkłe (również klasa 32 b)].

Klasa 76. Przędzalnictwo.

a) Pranie wełny.

b) Przygotowanie włókna przędzalnego (międlarki klasa 29 a).

c) Przędzenie cienkie i nitkowanie.

d) Zwijanie, szykowanie i pakowanie przędzy.

Klasa 77. Sport, gry i zabawy, zabawki, zabawy ludowe.

a) Przybory do ćwiczeń cielesnych: do gimnastyki (również klasa 30 f), pływania (obuwie do pływania i t. p.), wspinania się, szermierki [maski, rękawice do szermierki i t. p. (oprócz broni klasa 69)], gra w piłkę i t. p., przyrządy do trenowania (również klasa 63 f) i t. p.

b) Łyżwy, narty i narty wodne, wrotki i koła do biegania, tory (bruki klasa 19 c).

c) Kręgielnie, tiwoli i t. p. gry łożowe, bilardy z przyborami.

d) Gry wszelkiego rodzaju (w karty, tablicowe, loteryjki, gry w kości, ruletkę, gry i zabawy wyrabiające cierpliwość lub dla spędzenia czasu, wyścigi i t. p. zabawy).

e) Zabawy karuzelowe (karuzele), huśtawki, konie na biegunach, tory do zjeżdżania i t. p., urządzenia do zabaw ludowych (siłomierze klasa 42 k).

f) Zabawki dla dzieci (bąki, zabawki grające wszelkiego rodzaju, lalki, ruszające się figury i pojazdy, obręcze (piłki gumowe pod lit. a), skrzynki z budowlami i t. p., przybory kotyljonowe.

g) Urządzenia dla teatrów, panoram i cyrków (instalacje budowlane klasa 37 f), przybory do sztuk magicznych, ogrodzylabirynty i t. p. urządzenia.

Klasa 78. Materiały wybuchowe, również rozsadzanie zapomocą materiałów wybuchowych, wyrób towarów zapalowych.

a) Wyrób zapalek (dział mechaniczny).

b) Wyrób zapalek (dział chemiczny).

c) Wyrób prochu strzelniczego i materiałów wybuchowych, również przygotowywanie surowców.

d) Ognie sztuczne, materiały i przy-

bory wywołujące dym, światło błyskawicowe.

e) Rozsadzanie [zapały (zapalniki do pocisków klasa 72 i), kapiszony, sznury zapalowe, ładunki rozsadzające].

f) Chemiczne i pneumatyczne przyrządy zapalowe (również klasa 44 b).

Klasa 79. Tytuń, cygara i papierosy.

a) Tytuń surowy, tytuń do palenia i żucia, tabaka do zażywania (dział mechaniczny).

b) Cygara i papierosy (dział mechaniczny), wyrób gilz i ustników do papierosów.

c) Tytuń, cygara i papierosy (dział chemiczny).

Klasa 80. Towary z gliny, kamienie, wapno, cement, gips, asfalt, prasy brykietowe.

a) Maszyny, narzędzia i przybory (oprócz kamieniarskich pod lit. d) i formierstwo o ile ma zastosowanie przyrząd nadający kształt, prasy do brykietów, wózki do cegły.

b) Mieszaniny zapraw murarskich, masy ceramiczne, wyrób sztucznych kamieni o ile dotyczy mas, polewy.

c) Piece (samoistne urządzenia do suszenia cegły klasa 82 a).

d) Obróbka kamieni.

Klasa 81. Transport i opakowanie.

a) Maszyny i przyrządy do pakowania, maszyny do ważenia, o ile są połączone z maszynami do pakowania (poza klasa 42 f).

b) Maszyny do etykietowania.

c) Skrzynie, beczki i innego rodzaju opakowanie, przyrządy do usztywniania den w beczkach, skrzynki pocztowe do listów.

d) Wywóz śmiecia (kanały do usuwania śmiecia w domach klasa 37 f).

e) Urządzenia i przybory do ładowania i wyładowania (transport mas, czerpaki kubelkowe, transport pneumatyczny), urządzenia śpichlerzy i składów (silosy), urządzenia przeciw samozapalaniu się i przeciw wybuchom (również klasa 34 i), kolejki magazynowe, poczta pneumatyczna.

Klasa 82. Suszenie, prażenie, piecyki do palenia kawy, wirówki (dla ogólnego zastosowania).

a) Maszyny, sposoby i urządzenia do suszenia, prażarnie (oprócz prażarni słodowych klasa 6 a), piecyki do palenia kawy.

b) Wirówki.

Klasa 83. Zegary.

a) Zegary (oprócz elektrycznych), zegary kalendarzowe, również kalendarze przestawialne w rodzaju zegarów kalendarzowych.

b) Zegary elektryczne (oprócz budzików elektrycznych kl. 74 a).

c) Maszyny, narzędzia i przybory do szczególnych celów zegarmistrzostwa.

Klasa 84. Budownictwo wodnoziemne.

a) Budowle wodne (regulacja rzek i potoków górskich, umacnianie wybrzeży, budowa jazów i szluz, grobli i przepustów, budowa portów, budowa kanałów, prze-grody dolin).

b) Dźwigi do podnoszenia okrętów.

c) Urządzenia fundamentowe, łącznie z zakładaniem fundamentów pod budowle (narzędzia i przyrządy do badania i umacniania gruntu pod budowle, zakładanie fundamentów zapomocą rusztów palowych i belkowych, skrzynie i studnie zapuszczane i kesony, zatapianie kamieni i betonu, kafary).

d) Pogłębiarki i czerpacze (również pogłębiarki suche), wydobywanie ziemi z gruntu pod budowle.

Klasa 85. Woda, oczyszczanie wody, zaopatrywanie w wodę i kanalizacja.

a) Woda do picia (woda mineralna i woda musująca), również woda destylowana.

b) Oczyszczanie wody do użytku w przemyśle, twardeń i zmiekczenie wody, środki przeciw kamieniowi kotłowemu (przesączniki kl. 12 d).

c) Oczyszczanie wody ściekowej (przesączniki kl. 12 d).

d) Zaopatrywanie w wodę [instalacje i urządzenia do wydobywania i gromadzenia (pompy kl. 59, konstrukcja zbiorników wzniesionych kl. 37 f) i prowadzenia wody (konstrukcje kurków, zaworów i zasów kl. 47 g.)].

e) Kanalizacja, również przewietrzanie i opróżnianie dołów ustępowych.

f) Wyposażenie kąpielowe [zawory i kurki do mieszania, urządzenia natryskowe (konstrukcje kurków, zaworów i zasów kl. 47 g, natryski pokojowe kl. 34 k)].

g) Wodotryski i rury strumieniowe (oprócz wodotrysków pokojowych kl. 34 l).

h) Ustępy z płukaniem i urządzeniami odkazającymi (konstrukcje kurków, zaworów i zasów kl. 47 g, ustępy bez płukania kl. 34 k).

Klasa 86. Tkactwo.

a) Maszyny przygotowawcze dla tkactwa.

b) Urządzenia do wytwarzania przemyku, krosna nicielnicowe i krosna Jaquard'a.

c) Tkanie materiałów bez runka.

d) Tkanie aksamitu, pluszu i sznelki.

e) Tkanie wyrobów z trzciny, słomy i drzewa.

f) Tkanie wyrobów z drutu.

g) Narzędzia i przybory tkackie.

h) Maszyny pomocnicze dla tkactwa (maszyny do nabierania, do przykręcania i przewlekania osnowy i t. p., wyrób wzorników oraz kart tkackich i t. p.).

Klasa 87. Narzędzia i przybory do pracy, również narzędzia pneumatyczne, do użytku powszechnego.

a) Narzędzia i przybory do przymocowywania lub łączenia, do rozluźniania i przytrzymywania, również imadła i uchwyty do pilników.

b) Narzędzia i przybory do obróbki i zmiany kształtu materiałów, tak zwane narzędzia odkształcające.

c) Narzędzia kombinowane lub uniwersalne.

d) Umocowanie trzonków narzędzi i przyborów do pracy do zastosowania powszechnego (do szczotek i t. p. kl. 9).

Klasa 88. Silniki wiatrowe i wodne.

a) Turbiny i koła wodne (turbiny parowe 14 c).

b) Silniki, pracujące słupem wody, oraz inne silniki wodne, oprócz wymienionych pod lit. a.

c) Silniki wiatrowe.

Klasa 89. Otrzymywanie cukru i krochmalu.

a) Płuczki do buraków i kartofli, urządzenia transportowe.

b) Krajarki, noże do krajania, prasy do krajanki.

c) Wydobywanie i oczyszczanie soku.

d) Czynności przy otrzymywaniu cukru surowego i cukru spożywczego (łącznie z odparowywaniem i wygotowywaniem), z wyjątkiem przyrządów do odparowywania, wygotowywania i wirówek.

e) Przyrządy do odparowywania i wygotowywania.

f) Wirówki.

g) Maszyny do cięcia, gatunkowania i pakowania cukru.

h) Odcukrzanie melasy.

- i) Cukier skrobiowy, inwertowany, mlekowy, syrop spożywczy i cukier słodowy.
k) Krochmal i dekstryna (również kl. 22 i).

Warszawa, dn. 10 kwietnia 1924 r.

Prezes Urzędu Patentowego Rz. P.:

(—) *Czaykowski.*

7.

Ruch służbowy

w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Przemysłu i Handlu mianował z dniem 10 kwietnia 1924 r.: Inż.-techn. Włodzimierza RömERA — Naczelnikiem Wydziału zgłoszeń wynalazków; Romana Jeremina — Naczelnikiem Wydziału zgłoszeń znaków towarowych; Inż.-dypl. Wło-

dzimierza Choynowskiego, Inż. bud. masz. Stanisława Gawrona, D-ra fil. Bolesława Heymana, Inż.-techn. Stanisława Szypowskiego, Inż.-dypl. Olgierda Wilczewskiego i Inż.-dypl. Janusza Wyganowskiego — stałymi Radcami Technicznymi; Jana Bylinę, D-ra praw Albina Padalewskiego i D-ra praw Adama Ponikłę — stałymi Radcami Prawnymi.

Minister Przemysłu i Handlu polecił z dniem 10 kwietnia 1924 r.: stałemu Radcy Technicznemu Inż. Gawronowi — pełnienie obowiązków Naczelnika Wydziału zgłoszeń wzorów; Inż.-mech. Gustawowi Henslowi i Inż.-hydrotechn. Józefowi Waliszewskiemu — pełnienie obowiązków stałych Radców Technicznych; Dr. praw Stanisławowi Stodze — pełnienie obowiązków stałego Radcy Prawnego.

C Z Ę Ś Ć II:

8.

PATENTY NA WYNAŁAZKI.

Udzielenie.

Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Cyfry i litery przed numerem patentu oznaczają klasę, podklasę i grupę, do której zaliczono wynalazek. Następnie kolejno są umieszczone: nazwisko właściciela patentu; tytuł wynalazku; data zgłoszenia; po skrócie „pierwsz.”, który oznacza pierwszeństwo ze zgłoszenia w jednym z krajów należących do Konwencji Związkowej Paryskiej, data zgłoszenia zagranicznego i w nawiasie kraj, gdzie zgłoszenia dokonano; data udzielenia patentu

1a²² 1. Maschinenbau-Anstalt Humboldt, Köln-Kalk (Niemcy). Przyrząd do odpylania drobnego węgla. 1.12 1919 r. Pierwsz. 6.4 1918 (Niemcy). Udzielono 24.4 1924 r.

1a²⁵ 2. Gunnar Sigge Andreas Appelqvist, Stockholm (Szwecja). Sposób czyszczenia rudy i t. p. według metody pławnej. 21.2 20 r. Pierwsz. 8.12 1915 r. (Szwecja). Udzielono 24.4 1924 r.

1b¹ 3. Fried. Krupp Aktiengesellschaft Grusonwerk, Magdeburg-Buckau (Niemcy). Magnetyczny rozdzielacz strefowy, ze strefami, których siła wzrasta lub zmniejsza się w kierunku przesuwania się materiału surowego. 11.9 1919 r. Pierwsz. 6.2 1915 r. (Niemcy). Udzielono 24.4 1924 r.

1b¹ 4. Fried. Krupp Aktiengesellschaft Grusonwerk, Magdeburg-Buckau (Niemcy). Magnetyczny wydzielacz bębnowy. 14.1 1920 r. Pierwsz. 9.2 1915 r. dla zastrz. 1 do 7 i 22.10 1915 r. dla zastrz. 8 do 13 (Niemcy). Udzielono 24.4 1924 r.

1b² 5. Fried. Krupp Aktiengesellschaft Grusonwerk, Magdeburg-Buckau (Niemcy). Sposób oddzielania żużla, zawierającego żelazo, od koksu i innych spaliw w popiele i żużlu każdego rodzaju. 30.1 20 r. Pierwsz. 26.8 1919 r. dla zastrz. 1-go i 11.10 1919 r. dla zastrz. 2-go (Niemcy). Udzielono 24.4 1924 r.

2a¹¹ 6. Jan Kwiatkowski, Kraków (Polska). Łopata piekarska. 11.9 1919 r. Udzielono 25.4 1924 r.

2b⁹ 7. Karol Kroll, Berlin (Niemcy). Maszyna do rozcinania i miesienia ciasta, posiadająca tłok z przepuszczonym przezeń kompletem nożów oraz samoczynnie powiększającą się przestrzeń roboczą. 13.2 1920 r. Pierwsz. 15.2 1915 r. (Niemcy). Udzielono 25.4 1924 r.

3b¹ 8. Otto Cantzler, Potsdam (Niemcy). Materiał na ubrania, chroniący od zimna i wilgoci. 18.12 1918 r. Pierwsz. 14.11 1914 r. (Niemcy). Udzielono 25.4 1924 r.

4c⁶ 9. Aleksander Dietzius, Jasło (Polska). Urządzenie do wypuszczania gazu z przewodów gazowych. 14.8 1919 r. Udzielono 26.4 1924 r.

- 4c₃₃ 10. Maschinenfabrik Augsburg-Nürnberg A. G., Norymberga (Niemcy). Zbiornik gazu ze ślizgającą się po wewnętrznej ścianie zbiornika częścią zamykającą zbiornik. 26.1 1920 r. Pierwsz. 4.9 1913 r. (Niemcy). Udzielono 26.4 1924 r.
- 4g₁₁ 11. Rudolf Edward Prohaska, Wiedeń (Austria). Palnik do lutowania i spawania. 14.7 1919 r. Pierwsz. 25.5 1916 r. (Austria). Udzielono 26.4 1924 r.
- 4g₁₂ 12. Aktiebolaget B. A. Hjorth & Co., Stockholm (Szwecja). Palnik gazyfikacyjny o niewidocznym płomieniu do ogrzewania i oświetlania. 4.9 1919 r. Udzielono 28.4 1924 r.
- 4g₁₀ 13. Metallwarenfabrik Josef Rosenthal vorm. Gerson Boehm & Rosenthal, Wiedeń (Austria). Palnik z ulatniakiem. 23.9 1919 r. Pierwsz. 15.10 1918 r. (Austria). Udzielono 28.4 1924 r.
- 4g₁₁ 14. Edward Lepszy, Kraków (Polska). Palnik ropno-gazowy do ogrzewania pieców pokojowych, kuchennych i t. p. lub do zastosowania w lampach świetlnych. 5.11 1919 r. Udzielono 28.4 1924 r.
- 5a₁ 15. Zygmunt Biesiadecki, Borysław (Polska). Samoczynne urządzenie zamykające dopływ pary do maszyny celem niedopuszczenia niebezpiecznego wyciągnięcia tłoka z otworu wiertniczego na koronę wieży. 23.8 1919 r. Udzielono 28.4 1924 r.
- 5a₁ 16. Wilhelm Zimmermann, Erkelenz (Niemcy). Urządzenie z wieżą wiertniczą, mogące służyć i do wiercenia i do wydobywania oleju ziemnego. 15.9 1919 r. Pierwsz. 23.5 1918 r. (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.
- 5a₁ 17. Karl Cornehl, Hannover (Niemcy). Mechanizm uderzeniowy dla przyrządów do głębokich wierceń. 25.9 1919 r. Pierwsz. 17.3 1916 r. dla zastrz. 1-go i 26.3 1917 r. dla zastrz. 2-go (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.
- 5a₁ 18. Kasper Krzeszowski, Borysław (Polska). Przyrząd do obcinania linki w otworze wiertniczym. 25.10 1919 r. Pierwsz. 30.4 1918 r. (Austria). Udzielono 28.4 1924 r.
- 5b₁₂ 19. Wincenty Markowski, Borysław (Polska). Urządzenie do samoczynnego regulowania biegu maszyny podczas okowania ropy (oleju skalnego). 23.7 1919 r. Udzielono 28.4 1924 r.
- 5b₁₂ 20. Michał Nikiel, Kraków (Polska). Wydobywacz ropy z głębokich otworów wiertniczych za pomocą zgęszczonych gazów. 10.9 1919 r. Udzielono 28.4 1924 r.
- 5b₁₂ 21. Stanisław Pierogowski, Franciszek Kumor i Ryszard Spitzman, Borysław (Polska). Sposób i przyrząd zapobiegający pożarom na tłokowanych szybach ropnych, wynikłym wskutek wyjechania tłokiem na koronę. 24.9 1919 r. Udzielono 28.4 1924 r.
- 5a₁ 22. Wilhelm Zimmermann, Erkelenz (Niemcy). Przyrząd do opuszczania i podnoszenia dla urządzeń wiertniczych. 14.1 1920 r. Pierwsz. 5.1 1918 r. (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.
- 5a₁ 23. Wilhelm Zimmermann, Erkelenz (Niemcy). Urządzenie do czerpania ropy za pomocą bębna linowego pędzonego silnikiem. 14.1 1920 r. Pierwsz. 29.4 1918 r. (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.
- 5a₁ 24. Wilhelm Zimmermann, Erkelenz (Niemcy). Tarcza hamulcowa dla głębokich wierceń górniczych. 14.1 1920 r. Pierwsz. 27.12 1917 r. (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.
- 5b₁₂ 25. Aleksander Dietzius, Jasło (Polska). Urządzenie do zamknięcia szybów gazowych. 3.2 1920 r. Udzielono 28.4 1924 r.
- 5d₈ 26. Gewerkschaft Deutscher Kaiser, Hamborn (Niemcy). Urządzenie do mierzenia zboczeń od pionu, przeważnie w otworach wiertniczych. 28.12 1918 r. Pierwsz. 20.12 1913 r. (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.
- 5d₈ 27. Theodor Hackert, Recklinghausen (Niemcy). Mechanizm do umieszczenia wybuchów w kopalniach przez wytworzenie kurzawy pyłu kamiennego. 11.11 1919 r. Pierwsz. 10.7 1918 r. (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.
- 5d₈ 28. Theodor Hackert, Recklinghausen (Niemcy). Urządzenie do zapobiegania rozprzestrzenianiu się wybuchów w kopalniach przez wytwarzanie kurzawy pyłu kamiennego. Dodatkowy do patentu № 27 11.11 1919 r. Pierwsz. 14.9 1918 r. (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.
- 6b₁₆ 29. Gustav Weisweiler, Wiedeń (Austria). Sposób niszczenia piany przy fermentacji i ogrzewaniu łatwo pieniających się cieczy. 9.12 1919 r. Pierwsz. 7.2 1919 r. (Austria). Udzielono 5.5 1924 r.
- 7a₁₆ 30. Fried, Krupp Akt.-Ges. Grusonwerk, Magdeburg-Buckau (Niemcy). Walce hutnicze z połączonymi i wspólnie napędzanymi wrzecionami cisnącymi. 11.9 1919 r. Pierwsz. 2.12 1915 r. (Niemcy). Udzielono 5.5 1924 r.

7a₁₀ 31. Christian Rötzel, Richrath, powiat Düsseldorf (Niemcy). Sposób jedno-
czesnego walcowania na zimno kilku ta-
siem z żelaza i t. p. 7.10 1919 r. Udzie-
lono 5.5 1924 r.

7b₁₂ 32. Herman v. Forster, Frankfurt
n/M. (Niemcy). Sposób ciągnięcia rur i t. p.
3.10 1919 r. Pierwsz. 27.7 1914 r. (Szwec-
cja). Udzielono 5.5 1924 r.

7b₁₃ 33. Société Schneider & Cie, Pa-
ryż (Francja). Uszczelnienie pomiędzy po-
wierzchniami rozpieranymi ciśnieniem hy-
draulicznym. 13.10 1919 r. Pierwsz. 22.7
1918 r. (Francja). Udzielono 5.5 1924 r.

7b₁₄ 34. Société Schneider & Cie, Pa-
ryż (Francja). Urządzenie do wyrobu rur
metalowych o wielkiej wytrzymałości za
pomocą wewnętrznego ciśnienia hydraulicz-
nego. 13.10 1919 r. Pierwsz. 19.8 1918 r.
(Francja). Udzielono 5.5 1924 r.

7b₁₄ 35. Société Schneider & Cie, Pa-
ryż (Francja). Urządzenie do wyrobu rur
metalowych za pomocą samoopierścienia-
nia. 13.10 1919 r. Pierwsz. 14.10 1918 r.
(Francja). Udzielono 5.5 1924 r.

7b₁₄ 36. Société Schneider & Cie, Pa-
ryż (Francja). Urządzenie do samoopier-
ścieniania rur metalowych strefami kolej-
nymi za pomocą ciśnienia, zmieniającego
się sposobem ciągłym według określonego
prawa, 13.10 1919 r. Pierwsz. 14.10 1918 r.
(Francja). Udzielono 5.5 1924 r.

7a₁₀ 37. Heinrich Rötzel, Schlebusch-
Manfort (Niemcy). Przygotowanie żelaza
taśmowego do wytrawienia przed zimnem
walcowaniem, 24.11 1919 r. Pierwsz. 16.8
1918 r. (Niemcy). Udzielono 5.5 1924 r.

7c₁₃ 38. Erste Brünnner Maschinen-
Fabriks-Gesellschaft i Karol Vörsman, Brno
(Czechosłowacja). Sposób oraz urzą-
dzenie do wyrobu komór poprzecznych do
kotłów parowych systemu Babcock & Wil-
cox'a lub t. p. 21.1 1920 r. Pierwsz. 25.10
1915 r. (Austria). Udzielono 5.5 1924 r.

8b₂₆ 39. Franz Gabler, Wiedeń (Au-
stria). Nabłyszczarka przędzy, 16.8 1919 r.
Pierwsz. 25.5 1916 r. (Austria). Udzielono
5.5 1924 r.

8d₂₁ 40. Jan Mikołajewski, Swarzędz
koło Poznania i Antoni Maciejewski, Po-
znań (Polska). Przyrząd do zwilżania połą-
czony z żelazkiem do prasowania, 31.1
1920 r. Udzielono 5.5 1924 r.

8h₇ 41. Joseph Folzer, Riedikon-Uster
(Szwajcaria). Sposób wyrobu skóry sztucz-
nej i materiałów o podobnym charakterze

powierzchni, 13.9 1919 r. Pierwsz. 23.9
1915 r. (Szwajcaria). Udzielono 5.5 1924 r.

8m₁₂ 42. Chemische Fabrik Grünau,
Landshoff & Meyer, Grünau pod Berlinem
(Niemcy). Oczyszczające i pomocnicze środ-
ki w przemyśle tkackim, 3.12 1918 r. Udzie-
lono 5.5 1924 r.

8m₁ 43. Chemische Fabrik Coswig-
Anhalt G. m. b. H., Coswig, Anhalt (Niem-
cy). Sposób zabarwiania towaru surowego,
szczególnie barwnikami bezpośrednimi,
15.7 1919 r. Pierwsz. 22.5 1914 r. (Niemcy).
Udzielono 5.5 1924 r.

10a₁ 44. Société de Fours à Coke
& d'Entreprises Industrielles, Paryż (Fran-
cja). Piec z regeneratorem, ciepła 21.8 1919 r.
Pierwsz. 16.7 1918 r. (Francja). Udzielono
6.5 1924 r.

10a₁ 45. Société de Fours à Coke
& d'Entreprises Industrielles, Paryż (Fran-
cja). Piec z regeneratorem ciepła, 21.8
1919 r. Pierwsz. 9.8 1918 r. (Francja). Udzie-
lono 6.5 1924 r.

10b₁₆ 46. Aktiebolaget Indunstare, Gö-
teborg (Szwecja). Aparat do wytwarzania
materiałów opałowych, 31.10 1919 r. Udzie-
lono 6.5 1924 r.

12a₃ 47. Aleksander Ekerkunst, Łódź
(Polska). Nowa metoda destylacji, 26.7
1919 r. Udzielono 6.5 1924 r.

12a₃ 48. Aleksander Ekerkunst, Łódź
(Polska). Nowa metoda destylacji miesza-
nin, 26.7 1919 r. Udzielono 6.5 1924 r.

12a₁ 49. „Metan“ Spółka z ogr. odpow.,
Lwów (Polska). Metoda kondensowania
i rozdzielania na frakcje mieszanin par,
wytworzonych z substancji, zawierających
bitumen lub drzewnik, 10.9 1919 r. Udzie-
lono 6.5 1924 r.

12a₂ 50. „Metan“ Spółka z ogr. od-
pow., Lwów (Polska). Aparat do odpędza-
nia i deflegmacji parowych składników
z pólplennych mas reakcyjnych sposobem
ciągłym. 23.10 1919 r. Pierwsz. 30.6 1917 r.
(Austria). Udzielono 6.5 1924 r.

12a₂ 51. Georg A. Krause, Monachjum
(Niemcy). Sposoby i przyrządy do wypa-
rowywania lub zgęszczania roztworów,
emulsyj i suspenzji, jak również do wy-
konywania chemicznych reakcji. 5.1 1920 r.
Pierwsz. 1.5 1916 r. (Niemcy). Udzielono
6.5 1924 r.

12d₁₀ 52. Aleksander Furowicz, War-
szawa (Polska). Sposób oczyszczania wo-
dy lub innych płynów za pomocą filtrowa-
nia przez torf preparowany oraz prepa-
rowanie samego torfu surowego do wska-

zanego celu. 24.7 1919 r. Udzielono 6.5 1924 r.

12d₂₆ 53. Hans Reisert G. m. b. H., Köln-Braunsfeld (Niemcy). Płukanie silnym strumieniem filtrów z luźną masą do filtrowania. 31.12 1919 r. Pierwsz. 26.1 1918 r. (Niemcy). Udzielono 6.5 1924 r.

12d₂₆ 54. Hans Reisert G. m. b. H., Köln-Braunsfeld (Niemcy). Sposób do przemysławiania luźnych substancji filtrujących. 31.12 1919 r. Pierwsz. 17.8 1917 r. (Niemcy). Udzielono 6.5 1924 r.

12d₁₀ 55. L & C. Steinmüller, Gummersbach (Niemcy). Sącznik żelazno-wiśrowy. 14.1 1920 r. Pierwsz. 4.11 1916 r. (Niemcy). Udzielono 6.5 1924 r.

12a₄ 56. „Metan” Spółka z ogr. odpow., Lwów (Polska). Metoda i aparat do rozdzielania mieszanin lotnych cieczy. 23.10 1919 r. Pierwsz. 27.3 1917 r. (Austria). Udzielono 6.5 1924 r.

12e₂ 57. Eric Keightley Rideal, Londyn, i Hugh Stott Taylor, St. Helens, Lancaster (Wielka Brytania). Metoda oczyszczania wodoru. 9.1 1920 r. Pierwsz. 14.3 1918 r. (Wielka Brytania). Udzielono 6.5 1924 r.

12e₂ 58. G. Heinrich Wichmann, Brema (Niemcy). Przyrząd oddzielający domieszki stałe bądź płynne od gazów, sprężonego powietrza oraz pary. 10.2 1920 r. Udzielono 6.5 1924 r.

12i₂₅ 59. Gustav Kroupa, Wiedeń (Austria). Sposób postępowania oraz urządzenia dla regeneracji pozostającego jako odpadek kwasu siarkowego. 10.9 1919 r. Pierwsz. 26.9 1913 r. (Austria). Udzielono 7.5 1924 r.

12i₂₅ 60. Gustav Kroupa, Wiedeń (Austria). Sposób postępowania oraz urządzenia dla regeneracji pozostającego jako odpadek kwasu siarkowego. Dodatkowy do patentu № 59. 10.9 1919 r. Pierwsz. 16.2 1918 r. (Austria). Udzielono 7.5 1924 r.

12i₃₂ 61. Arthur Knöpfmacher, Wiedeń (Austria). Sposób wytwarzania silnie odbarwiającego węgla. 30.9 1919 r. Pierwsz. 4.12 1915 r. (Austria). Udzielono 7.5 1924 r.

12i₂ 62. Ignacy Mościcki, Lwów (Polska). Metoda otrzymywania chloru z chłorowodoru. 23.10 1919 r. Pierwsz. 20.10 1917 r. (Austria). Udzielono 7.5 1924 r.

12i₃₂ 63. Wilhelm Eberlein, Ahrensburg (Niemcy). Sposób wytwarzania węgla odbarwiającego. 28.10 1919 r. Pierwsz. 6.3 1918 r. (Niemcy). Udzielono 7.5 1924 r.

12k₈ 64. Norsk Hydro-Elektrisk Kvaelfaktieselskab, Kristiania (Norwegia). Sposób przeprowadzania azotanu amonowego w formę ziarnistą. 22.11 1919 r. Pierwsz. 8.3 1916 r. (Norwegia). Udzielono 7.5 1924 r.

12i₂₇ 65. Norsk Hydro-Elektrisk Kvaelfaktieselskab, Kristiania (Norwegia). Sposób przeprowadzania tlenków azotu w stężony kwas azotowy. 22.11 1919 r. Pierwsz. 22.5 1915 r. (Norwegia). Udzielono 7.5 1924 r.

12i₁₆ 66. Henkel & Cie, Düsseldorf (Niemcy). Sposób dla katodowego otrzymywania stałych związków nadtlennowych. 1.12 1919 r. Pierwsz. 14.5 1914 r. (Niemcy). Udzielono 7.5 1924 r.

12i₁₆ 67. Henkel & Cie, Düsseldorf (Niemcy). Sposób otrzymywania trwałego nadwęglanu sodowego. 1.12 1919 r. Pierwsz. 18.8 1915 r. (Niemcy). Udzielono 7.5 1924 r.

12i₆ 68. E. Merck, Chemische Fabrik, Darmstadt (Niemcy). Metoda otrzymywania zasadowego podchlorynu magnezu w stanie stałym. 24.12 1919 r. Pierwsz. 19.4 1919 r. (Węgry). Udzielono 7.5 1924 r.

12k₂ 69. „Metan” Spółka z ogr. odpow. Lwów (Polska). Metoda i urządzenie, służące do zagęszczania i skraplania amoniaku z par amoniakalnych zawierających parę wodną. 23.10 1919 r. Pierwsz. 8.8 1917 r. (Austria). Udzielono 7.5 1924 r.

12k₆ 70. James Riddick Partington i George Joseph Jones, Londyn (Wielka Brytania). Sposób wyrobu azotanu amonu. 19.11 1919 r. Pierwsz. 1.2 1918 r. (Wielka Brytania). Udzielono 7.5 1924 r.

12k₆ 71. James Riddick Partington, Londyn (Wielka Brytania). Aparat i metoda do utleniania amoniaku. 19.11 1919 r. Pierwsz. 10.10 1918 r. (Wielka Brytania). Udzielono 7.5 1924 r.

12i₁₃ 72. Lucas Willem Damman, Zwolle (Niderlandy). Sposób i przyrząd do zamiany soli kamiennej na zwykłą sól kuchenną. 19.4 1919 r. Pierwsz. 19.9 1913 r. (Niemcy). Udzielono 7.5 1924 r.

12k₆ 73. James Riddick Partington, George Joseph Jones i Thomas Kerfort Brownson, Londyn (Wielka Brytania). Metoda wytwarzania azotanu amonu. 19.11 1919 r. Pierwsz. 4.3 1918 r. (Wielka Brytania). Udzielono 7.5 1924 r.

12m₆ 74. Max Buchner, Hannover-Kleefeld (Niemcy). Sposób przygotowywania tlenku glinu, odpowiedniego dla fabrykacji glinu metalicznego. 31.1 1920 r. Pierwsz. 9.9 1916 r. (Niemcy). Udzielono 7.5 1924 r.

120₅ 75. Iens Anton Christiansen, Kopenhaga (Dania). Sposób wytwarzania alkoholu metylowego z alkilo-mrówczanów. 31.5 1919 r. Udzielono 9.5 1924 r.

120₅ 76. Vereinigte Chemische Werke Aktiengesellschaft, Charlottenburg (Niemcy). Sposób wytwarzania propantriolu z cukru. 17.9 1919 r. Pierwsz. 13.2 1917 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

120₂₆ 77. Knoll & Co, Ludwigshafen nad Renem (Niemcy). Sposób wytwarzania związków kwaso-naparstnicogarbnikowych z glikozydów naparstnicowych. 29.9 1919 r. Pierwsz. 12.7 1915 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

120₂₆ 78. Philipp Röder—Bruno Raabe Aktiengesellschaft i Alicja Wolf—Ioachimowitz, Wiedeń (Austria). Sposób wytwarzania związków, zawierających taninę, heksametylentetramin i wapń. 8.10 1919 r. Pierwsz. 22.3 1919 r. (Austria). Udzielono 9.5 1924 r.

120₂ 79. Ignacy Mościcki, Lwów (Polska). Metoda chlorowania metanu lub węglowodorów zawierających metan. 23.10 1919 r. Pierwsz. 15.10 1917 r. (Austria). Udzielono 9.5 1924 r.

120₂₇ 80. De Nordiske Fabriker, De. No. Fa., Aktieselskap, Kristiania (Norwegia). Sposób otrzymywania katalizatorów dla uwodornienia związków organicznych nienasyconych. 24.11 1919 r. Pierwsz. 17.3 1919 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

120₂₁ 81. De Nordiske Fabriker, De. No. Fa., Aktieselskap, Kristiania (Norwegia). Sposób polimeryzacji kwasów tłuszczowych nienasyconych. 24.11 1919 r. Pierwsz. 18.3 1919 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

120₂₁ 82. De Nordiske Fabriker, De. No. Fa., Aktieselskap, Kristiania (Norwegia). Sposób polimeryzacji kwasów tłuszczowych nienasyconych. Dodatkowy do patentu № 81. 24.11 1919 r. Pierwsz. 31.5 1919 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

120₂₇ 83. Erich Kolshorn, Berlin-Dahlem (Niemcy). Sposób robienia rozpuszczalnymi w wodzie nierozpuszczalnych lub trudno rozpuszczalnych organicznych materiałów. 3.12 1919 r. Pierwsz. 25.7 1916 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

120₂₇ 84. Erich Kolshorn, Berlin-Dahlem (Niemcy). Sposób robienia rozpuszczalnymi w wodzie nierozpuszczalnych lub trudno rozpuszczalnych organicznych materiałów. 3.12 1919 r. Pierwsz. 12.12 1916 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

120₂₆ 85. Fritz Hansgirg, Graz (Austria). Sposób otrzymywania perylenu. 11.12 1919 r. Pierwsz. 26.2 1918 r. (Austria). Udzielono 9.5 1924 r.

120₂ 86. Richard Leiser i Fritz Ziffer, Wiedeń (Austria). Sposób otrzymywania chlorku metylu z chloru i metanu (gaz ziemny, gaz kopalniany) pod wpływem ultrafioletowego światła, i przyrząd do przeprowadzenia tego sposobu. 22.12 1919 r. Pierwsz. 14.2 1919 r. (Austria). Udzielono 9.5 1924 r.

120₁ 87. Allgemeine Gesellschaft für Chemische Industrie m. b. H., Berlin (Niemcy). Sposób ciągłego traktowania węglowodorów skroplonym kwasem siarkawym. 19.1 1920 r. Pierwsz. 27.4 1915 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

120₆ 88. Verein für Chemische Industrie in Mainz, Frankfurt n/M. (Niemcy). Sposób wytwarzania estrów celulozy. 29.1 1920 r. Pierwsz. 10.11 1913 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

120₁ 89. Chemische Fabrik Arthur Jaffé, Berlin (Niemcy). Sposób wytwarzania pochodnych organicznych jodku wapnia. 17.4 1919 r. Pierwsz. 10.3 1916 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

120₁ 90. Kazimierz Smoleński, Warszawa (Polska). Sposób wprowadzenia alkiłowych grup do rdzenia amin aromatycznych. 9.7 1919 r. Udzielono 9.5 1924 r.

120₁ 91. Kazimierz Smoleński, Warszawa (Polska). Sposób alkiłowania amoniaku oraz amin, tak tłuszczowych jak aromatycznych, za pomocą alkoholu lub jego pochodnych. 9.7 1919 r. Udzielono 9.5 1924 r.

120₁ 92. Fabrique de produits chimiques Flora, Dübendorf (Szwajcaria). Sposób zastępowania grup aminowych przez chlorowce, 30.8 1919 r. Pierwsz. 31.8 1918 r. (Szwajcaria). Udzielono 9.5 1924 r.

120₂₀ 93. Dr. Fritz Pollak G. m. b. H., Berlin (Niemcy). Sposób wytwarzania produktów kondensacyjnych jasnego koloru, odpornych na działanie światła i powietrza, z fenolów i aldehydów, 10.12 1919 r. Pierwsz. 25.10 1913 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

120₂₃ 94. Meilach Melamid, Freiburg, Breisgau (Niemcy). Sposób wytwarzania sztucznych garbników, 16.2 1920 r. Pierwsz. 24.12 1918 r. Udzielono 9.5 1924 r.

120₁₀ 95. Chemische Fabrik Griesheim-Elektron, Frankfurt n/M (Niemcy). Sposób otrzymania nitrozoaminów „pierwszorzędnych aromatycznych aminów, względnie

solu metali alkalicznych tychże aminów, 19.2 1920 r. Pierwsz. 28.8 1915 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12r₁ 96. Rütgerswerke - Aktiengesellschaft, Berlin (Niemcy). Sposób rozpuszczania smolnawych części węgla kamiennego 8.8 1919 r. Pierwsz. 9.8 1918 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12r₁ 97. Meilach Melamid, Freiburg, Breisgau (Niemcy). Sposób otrzymywania oleju przetwornikowego z olejów dziegciowych, 19.2 1920 r. Pierwsz. 15.5 1919 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12o₁ 98. Société Anonyme des Établissements Egrot, Paryż (Francja). Sposób nieprzerwanej dystylacji benzolów, 26.2 1920 r. Pierwsz. 1.3 1917 r. (Francja). Udzielono 9.5 1924 r.

13a₁ 99. L. & C. Steinmüller, Gummersbach (Niemcy). Kocioł opłomkowy ze snopami opłomek, łączącymi walczaki górne z dolnymi, 13.9 1919 r. Pierwsz. 4.3 1914 r. (Niemcy). Udzielono 10.5 1924 r.

13a₁₀ 100. Paul Engelhard, Tegel, i Fritz Neuhaus, Berlin (Niemcy). Komora wodna do kotłów opłomkowych, 3.11 1919 r. Pierwsz. 10.4 1918 r. (Niemcy). Udzielono 10.5 1924 r.

13b₆ 101. Maschinenbau-Aktiengesellschaft Balcke, Bochum (Niemcy). Przyrząd do destylacji wody zasilającej kotły, 30.10 1918 r. Udzielono 10.5 1924 r.

13b₂ 102. R. Wolf Aktiengesellschaft, Magdeburg-Buckau (Niemcy). Podgrzewacz spalinowy, składający się z jednego lub więcej kolejno umieszczonych szeregów stojących rur, połączonych wzajemnie górami i dołami, 13.9 1919 r. Pierwsz. 3.4 1916 r. (Niemcy). Udzielono 10.5 1924 r.

13b₁₃ 103. Emil Hanneman, Hermsdorf pod Berlinem (Niemcy). Regulator poziomu wody w kotłach parowych, 28.11 1919 r. Pierwsz. 18.4 1916 r. (Niemcy). Udzielono 10.5 1924 r.

13b₂ 104. Schmidt'sche Heissdampf-Gesellschaft m. b. H., Cassel-Wilhelmshöhe (Niemcy). Dymnicowy podgrzewacz wody zasilającej dla lokomotywy, 1.12 1919 r. Pierwsz. 25.2 1918 r. (Niemcy). Udzielono 10.5 1924 r.

13b₁₃ 105. Emil Hanneman, Hermsdorf pod Berlinem (Niemcy). Osadzenie osi dźwigniowej do przenoszenia ruchów pływaka, błony i t. p., 31.12 1919 r. Pierwsz. 17.1 1914 r. dla zastrz. 1, i 9.2 1914 r. dla zastrz. 2 i 3 (Niemcy). Udzielono 10.5 1924 r.

13e₄ 106. Gideon Efraim Sandblom, Göteborg (Szwecja). Przyrząd do oczyszczania ze rdzy i kamienia kotłowego. 12.11 1919 r. Pierwsz. 21.11 1917 r. (Austria). Udzielono 10.5 1924 r.

13d₂₀ 107. Metallwarenfabrik Aktiengesellschaft vormals Louis Müller's Sohn Fritz Müller, Wiedeń (Austria). Odwadniacz pary z samoczynnym odpływem skropliny. 25.6 1919 r. Pierwsz. 16.5 1914 r. (Austria). Udzielono 10.5 1924 r.

13d₂₀ 108. Metallwarenfabrik Aktiengesellschaft vormals Louis Müller's Sohn Fritz Müller, Wiedeń (Austria). Odwadniacz z samoczynnym odpływem skropliny. 25.6 1919 r. Pierwsz. 22.8 1916 r. (Austria). Udzielono 10.5 1924 r.

13d₇ 109. L. & C. Steinmüller, Gummersbach (Niemcy). Kocioł opłomkowy z jednym lub więcej snopami opłomek, łączącymi walczaki górne z dolnymi. 15.9 1919 r. Pierwsz. 14.1 1918 r. (Niemcy). Udzielono 10.5 1924 r.

13e₆ 110. Firma Alex. Friedmann, Wiedeń (Austria). Suwak do spuszczenia mułu z kotłów parowych. 3.2 1920 r. Pierwsz. 16.11 1918 r. (Austria). Udzielono 10.5 1924 r.

14a₁₂ 111. „Liebra“ Motorengesellschaft m. b. H., Wiedeń (Austria). Maszyna tłokowa. 3.1 1920 r. Pierwsz. 15.12 1917 r. (Austria). Udzielono 10.5 1924 r.

14c₁₀ 112. Erste Brünnner-Maschinen-Fabriks-Gesellschaft, Brno (Czechosłowacja). Umocowanie łopatek w turbinach parowych lub gazowych. 5.1 1920 r. Pierwsz. 12.2 1914 r. (Austria). Udzielono 10.5 1924 r.

14d₁₈ 113. Feliks Przeciechowski, Warszawa (Polska). Stawidło suwakowe do jednocyndrowych silników parowych bezkorbowych. 30.7 1919 r. Udzielono 10.5 1924 r.

15a₁₁ 114. Typograph Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Berlin (Niemcy). Składarka rzędów z przecikami do matryc, prowadzonymi na osobnych drutach. 31.12 1918 r. Pierwsz. 11.8 1917 r. (Niemcy). Udzielono 12.5 1924 r.

15e₁₃ 115. Naamlooze Vennootschap Werktnigen Fabrick „Rotator“, Amsterdam (Niderlandy). Sposób i przyrząd do drukowania za pomocą wypukłych form drukarskich, zwłaszcza w maszynach do adresów. 7.11 1919 r. Udzielono 12.5 1924 r.

15g₂₃ 116. Stanisław Miziewicz, Kraków (Polska). Napęd jedną ręką w maszynach

do pisania „Mignon”. 20.1 1920 r. Pierwsz. 11.5 1918 r. (Austria). Udzielono 12.5 1924 r.

15k₁ 117. Naamlouze Vennootschap Werktvigen Fabrick „Rotator”, Amsterdam (Niderlandy). Urządzenie do nadawania farby formom drukarskim. 12.9 1919 r. Udzielono 12.5 1924 r.

16-s 118. Carlo Rossi, Legnano (Włochy). Metoda otrzymywania sztucznego nawozu potasowego. 6.10 1919 r. Udzielono 12.5 1924 r.

16-s 119. James Riddick Partington i Leslie Henry Parker, Londyn (Wielka Brytania). Nawóz sztuczny. 19.11 1919 r. Pierwsz. 26.6 1918 r. (Wielka Brytania). Udzielono 12.5 1924 r.

16-z 120. Norsk Hydro-Elektrisk Kvaelfabriksselskab, Kristiania (Norwegia). Sposób otrzymywania zawierających azot nawozów fosforowych działaniem kwasu azotowego na fosforyty. 22.11 1919 r. Pierwsz. 25.2 1916 r. (Norwegia). Udzielono 12.5 1924 r.

18a₂ 121. Carl Giesecke, Harzburg (Niemcy). Sposób wzmacniania zlepów z miążkich rud, prażonki z pirytów i t. p. za pomocą spiekającego wypalania w piecu szybowym. 16.8 1919 r. Pierwsz. 11.8 1915 r. (Niemcy). Udzielono 12.5 1924 r.

18a₆ 122. Carl Giesecke, Harzburg (Niemcy). Przyrząd do zasilania pieców szybowych. 16.8 1919 r. Pierwsz. 2.9 1918 r. (Niemcy). Udzielono 12.5 1924 r.

18b₁₃ 123. Peter Ostendorf, Wiedeń (Austria). Piec systemu Siemens-Martin'a z dobudowaniami z przodu i z tyłu gazownicami. 19.9 1919 r. Pierwsz. 19.4 1918 r. (Niemcy). Udzielono 12.5 1924 r.

18b₁₄ 124. Edwin Bosshardt, Berlin-Tempelhof (Niemcy). Piec płomienny w rodzaju Siemens-Martin'a, w którym do każdej z obu stron czołowych pieca przylega generator gazowy. 24.10 1919 r. Pierwsz. 13.3 1914 r. (Niemcy). Udzielono 12.5 1924 r.

18c₁ 125. Fried. Krupp Aktiengesellschaft, Grusonwerk, Magdeburg-Buckau (Niemcy). Sposób wyrobu przedmiotów z twardego żeliwa. 23.2 1920 r. Pierwsz. 20.5 1919 r. (Niemcy). Udzielono 12.5 1924 r.

19a₁ 126. Władysław Fijałkowski, Warszawa (Polska). Podłoże toru kolejowego nowego systemu. 7.6 1919 r. Udzielono 12.5 1924 r.

19d₃ 127. Aktien-Gesellschaft R. Ph. Waagner—L. & I. Biró & A. Kurz, Wiedeń (Austria). Sposób budowy mostów. 29.7

1919 r. Pierwsz. 5.3 1918 r. (Austria). Udzielono 12.6 1924 r.

20c₂₂ 128. Robert Engels, Wiedeń (Austria). Zaworowy łącznik przewodów do ogrzewania wagonów kolejowych. 25.6 1919 r. Pierwsz. 24.9 1915 r. (Austria). Udzielono 12.5 1924 r.

20d₃₁ 129. Emil Breidsprecher, Wiesbaden (Niemcy). Urządzenie do zmieniania szerokości toru przy wagonach kolejowych. 16.2 1920 r. Pierwsz. 13.11 1913 r. (Niemcy). Udzielono 12.5 1924 r.

20i₂₄ 130. Stanisław Żerański, Warszawa (Polska). Latarnia ręczna do sygnalizowania. 18.3 1919 r. Udzielono 12.5 1924 r.

21a₁₆ 131. Gesellschaft für Elektrische Industrie Aktiengesellschaft, Wiedeń (Austria). Samoczynnie inkasujące urządzenie do rozmów telefonicznych. 27.9 1919 r. Pierwsz. 25.5 1914 r. (Austria). Udzielono 13.5 1924 r.

21a₁₆ 132. Gesellschaft für Elektrische Industrie Aktiengesellschaft, Wiedeń (Austria). Samoczynnie inkasujące urządzenie do rozmów telefonicznych. Dodatkowy do patentu № 131. 27.9 1919 r. Pierwsz. 19.3 1917 r. (Austria). Udzielono 13.5 1924 r.

21a₆₆ 133. Joseph Béthenod i Émile Girardeau, Paryż (Francja). Iskiernik o wielokrotnym działaniu. 20.10 1919 r. Pierwsz. 21.7 1915 r. (Francja). Udzielono 13.5 1924 r.

21a₁₁ 134. Kapsch & Söhne, Wiedeń (Austria). Przyrząd do wysyłania impulsów dla samoczynnych urządzeń telefonicznych. 22.12 1919 r. Pierwsz. 19.2 1915 r. (Austria). Udzielono 13.5 1924 r.

21a₁₁ 135. Allmanna Telefon-Aktiebolaget L. M. Ericsson, Stockholm (Szwecja). Urządzenie do wybierania połączeń. 7.1 1920 r. Pierwsz. 11.12 1918 r. (Szwecja). Udzielono 13.5 1924 r.

21b₂₅ 136. Svenska Akkumulator Aktiebolaget Jungner, Stockholm (Szwecja). Elektroda dla ogniw elektrycznych, szczególnie dla akumulatorów, i sposób wyrobu takich elektrod. 10.9 1919 r. Pierwsz. 13.6 1918 r. (Szwecja). Udzielono 13.5 1924 r.

21b₂₂ 137. Otto Schneider, Drezno, i Max Mügge, Lipsk (Niemcy). Elektroda dla akumulatorów. 13.9 1919 r. Pierwsz. 3.11 1917 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

21b₂ 138. Česká Zbrojovka, Akc. Spol., Praga (Czechosłowacja). Ogniwo suche. 20.12 1919 r. Udzielono 13.5 1924 r.

21b₇ 139. Adolfo Pouchain, Turyn (Włochy). Elektrody ujemne dla akumula-

torów elektrycznych, 26.1 1920 r. Udzielono 13.5 1924 r.

21b₇ 140. Adolfo Pouchain, Turyn (Włochy). Sposób do wyrabiania ujemnych płyt dla ogniw galwanicznych 29.1 1920 r. Udzielono 13.5 1924 r.

21g₂₀ 141. Otto Joseph, Berlin (Niemcy). Kolanka, płytki i trzymaki dla przyrządów elektrycznych, 25.10 1918 r. Pierwsz. 17.8 1918 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

21c₂₀ 142. Aleksander Graf, Libawa (Łotwa). Łącznik dla instalacji elektrycznych, 6.11 1919 r. Pierwsz. 16.5 1919 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

21c₅₀ 143. Ovidius Cracoanu, Berlin (Niemcy). Wielokrotne bezpieczniki topliwe dla elektrycznych przewodów silnego prądu, 4.12 1919 r. Pierwsz. 27.5 1919 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

21g₂₀ 144. Tadeusz Kozłowski, Łódź (Polska). Urządzenie sygnalizujące o wzroście temperatury maszyn elektrycznych, a szczególnie motorów elektrycznych tramwajowych, 6.12 1919 r. Udzielono 13.5 1924 r.

21f₄₅ 145. Otto Joseph, Berlin (Niemcy). Zewnętrzna część oprawek Śwana, 24.10 1918 r. Pierwsz. 26.7 1918 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

21g₂₀ 146. Hugo Andriessens, Zürich (Szwajcaria). Sposób koncentrowania łuku świetlnego prądu zmiennego, wyciągniętego zapomocą magnesu o prądzie stałym do dowolnej długości, na możliwie małą powierzchnię reakcyjną, 12.2 1920 r. Pierwsz. 8.11 1918 r. (Szwajcaria). Udzielono 13.5 1924 r.

21f₁₆ 147. Maschinenbau-Anstalt Humboldt, Köln-Kalk (Niemcy). Zacisk do uchwytów elektrod., 14.2 1920 r. Pierwsz. 22.1 1917 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

21g₁₆ 148. Julius Edgar Lilienfeld, Lipsk (Niemcy). Rurki o wysokim stopniu rozrzedzenia, szczególnie rurki Röntgena, 10.11 1919 r. Pierwsz. 13.12 1915 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

21g₂₀ 149. Norbert Gella, Wiedeń (Austria). Sposób elektrodynamicznego badania wnętrza ziemi, 22.1 1920 r. Pierwsz. 31.12 1919 r. (Austria). Udzielono 13.5 1924 r.

21h₆ 150. Bergmann-Elektrizitäts-Werke-Aktiengesellschaft, Berlin (Niemcy). Układ połączeń pieców elektrycznych podczas ich pracy, 3.10 1919 r. Pierwsz. 24.9 1915 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

9.

WZORY.

Świadectwa ochronne na wzory rysunkowe i modele, wydane na zasadzie art. 5 dekretu z dnia 4.II 1919 r. o ochronie wzorów rysunkowych i modeli (Dz. Pr. P. P. № 13, poz. 138).

W nawiasie po numerze umieszczona jest data wydania świadectwa, zaś w końcu podane są: data zgłoszenia i termin, do którego uiszczono opłatę okresową.

№ 851 (10.1 1924 r.). Łazarz Leser, Kraków. Cukierek na patyczku. 13.12 1923 r. — 13.12 1926 r.

№ 852 (10.1 1924 r.). Firma Janina Cigarettenpapier A. G. w Budapeszcie. Tutka cygaretowa. 9.3 1924 r. — 9.3 1925 r.

№ 853 (11.1 1924 r.) Kazimierz Koszutski, Kalisz. Piec. 21.8 1923 r. — 21.8 1926 r.

№ 854 (11.1 1924 r.). Hipolit Mackiewicz, Warszawa. Bęben dla zwijania kabli. 12.12 1923 r. — 12.12 1926 r.

№ 855 (11.1 1924 r.). Bolesław Gwiazdowski, Łódź. Komplet igieł regulujących do karburatorów „Meco”. 19.10 1923 r. — 19.10 1926 r.

№ 856 (11.1 1924 r.). Bolesław Gwiazdowski, Łódź. Komplet igieł regulujących oraz rozpylacza wolnego biegu do karburatorów „Pallas”. 19.10 1923 r. — 19.10 1926 r.

№ 857 (11.1 1924 r.). Bolesław Gwiazdowski, Łódź. Komplet ssawek igieł regulujących do karburatorów „Zenith” Serji „Normale”. 19.10 1923 r. — 19.10 1926 r.

№ 858 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 859 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 860 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Opaska do kopertowania. 9.3 1922 — 9.3 1925 r.

№ 861 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Kropelkowe zamknięcie do flaszek. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 862 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 863 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 864 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 865 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 866 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 867 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 868 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 869 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 870 (11.1 1924 r.). Emanuel Sado-kierski, Łódź. Książka kolekcyjna do to-warów włókienniczych, 15.11 1923 r. — 15. 11 1926 r.

№ 871 (15.1 1924 r.). Firma Inż. C. Car-niol (fabryka przyrządów pożarniczych) w Wiedniu. Aparat do gaszenia pożaru, 12.6 1922 r. — 12.6 1925 r.

№ 872 (15.1 1924 r.). Firma Wykoń-czalnia i Farbiarnia Józefat Szymański w Łodzi. Bodjak metalowy, 24.5 1923 r. — 24.5 1926 r.

№ 873 (17.1 1924 r.). Firma Kaspar Getreideschälmaschine G. m. b. H. w Offen-bach. Maszyna do łuszczenia, polerowania i t. p. owoców ziarnowych, 24.7 1923 r. — 24.7 1926 r.

№ 874 (17.1 1924 r.). Max Schäffer, Wiedeń. Kamień do budowy, 22.12 1923 r. — 22.12 1926 r.

№ 875. (17.1 1924 r.). Firma Henryk Gallas i S-ka w Warszawie. Piecyk kaflowy przenośny kanałowy, 22.12 1921 r. — 22.12 1924 r.

№ 876 (24.1 1924 r.). Felicjan Char-czewski, Kalisz. Izolacja dla przewodów ko-tłów parowych i t. p., 3.3 1922 r. — 3.3 1925 r.

№ 877 (26.1 1924 r.). Markus Ajnbinder, Warszawa. Nasadka do liczenia bank-notów. 7.9 1923 r. — 7.9 1926 r.

№ 878 (26.1 1924 r.). Paul Niemiez, Amstetten. Zabawka mechaniczna, przed-stawiająca cyklistę, 17.11 1923 r. — 17.11 1926 r.

№ 879 (26.1 1924 r.). Paul Niemiez, Amstetten. Zabawka mechaniczna przed-stawiająca starorzymski wóz wyścigowy, 17.11 1923 r. — 17.11 1926 r.

№ 880 (26.1 1924 r.). Paul Niemiez, Amstetten. Rower dziecienny, 17.11 1923 r. — 17.11. 1926 r.

№ 881 (26.1 1924 r.). Gustav Wintzek, Wrocław. Zapalka, 3.1 1924 r. — 3.1 1927 r.

№ 882 (1.2 1924 r.). Firma Wiener In-dustrie und Kunstgesellschaft Bacher & Co. w Wiedniu. Zabawka przedstawiająca geś 12.11 1923 r. — 12.11 1926 r.

№ 883 (1.2 1924 r.). Firma Wiener In-dustrie und Kunstgesellschaft Bacher & Co. w Wiedniu. Zabawka przedstawiająca kaczkę z młodem, 12.11 1923 r. — 12.11 1926 r.

№ 884 (1.2 1924 r.). Firma Wiener In-dustrie und Kunstgesellschaft Bacher & Co. w Wiedniu. Zabawka przedstawiająca sło-nia, 12.11 1923 r. — 12.11 1926 r.

№ 885 (1.2 1924 r.). Firma Wiener In-dustrie und Kunstgesellschaft Bacher & Co. w Wiedniu. Zabawka przedstawiająca nie-dźwiedzia, 12.11 1923 r. — 12.11 1926 r.

№ 886 (1.2 1924 r.). Firma Wiener In-dustrie und Kustgesellschaft Bacher & Co. w Wiedniu. Zabawka przedstawiająca ko-guta, 12.11 1923 r. — 12.11 1926 r.

№ 887 (1.2 1924 r.). Firma Wiener In-dustrie und Kustgesellschaft Bacher & Co. w Wiedniu. Zabawka przedstawiająca kaczkę z dwiema młodem, 12.11 1923 r. — 12.11 1926 r.

№ 888 (1.2 1924 r.). Firma Lignum. Fabryka wyrobów drzewnych i masowa wy-twórnia krzesel w Gnieźnie. Krzesło zło-żone, 8.1 1924 r. — 8.1 1927 r.

№ 889 (1.2 1924 r.). Otto Johannes Siewers, Hamburg. Uniwersalny karbidowy aparat do ogrzewania, gotowania, oświetlania i prasowania, 21.7 1920 r. — 21.7 1926 r.

№ 890 (1.2 1924 r.). Firma Warsztaty Mechaniczne Wacław Bożym w Warszawie. Zapalniczka, 11.1 1924 r. — 11.1 1927 r.

№ 891 (1.2 1924 r.). Firma Aktienge-sellschaft Adolf Finze & Co. w Gracu. Tar-cze do zamków wpuszczonych, 12.1 1924 r. — 12.1 1927 r.

№ 892 (1.2 1924 r.). Wacław Ufnowski, Warszawa. Maszyna łuszcząca lub szczotkowa, 19.1 1924 r. — 19.1 1927 r.

— № 893 (5.2 1924 r.). Firma Société Anonyme des Ateliers d'Aviation Louis Bréguet w Paryżu. Płatowiec do rzucania bomb nocą, 25.1 1922 r. — 25.1 1925 r.

№ 894 (5.2 1924 r.). Firma Société Anonyme des Ateliers d'Aviation Louis Bréguet w Paryżu. Płatowiec wojenny, 25.1 1922 r. — 25.1 1925 r.

№ 895 (5.2 1924 r.). Firma Société Anonyme des Ateliers d'Aviation Louis Bréguet w Paryżu. Płatowiec wojenny, 25.1 1922 r. — 25.1 1925 r.

№ 896 (7.2 1924 r.). Kazimierz Hepkowski, Poznań. Bezpiecznik zamkowy, 27.9 1923 r. — 27.9 1926 r.

№ 897 (9.2 1924 r.). Antoni Majkowski, Stryj. Samoczynne smarowanie, 26.1 1923 r. — 26.1 1929 r.

№ 898 (9.2 1924 r.). Firma Adolf Bleichert & Co. w Lipsku — Gohlis. Kot żorawowy, 22.3 1921 r. — 22.3 1924 r.

№ 899 (9.2 1924 r.). Firma Adolf Bleichert & Co. w Lipsku — Gohlis. Mechanizm ograniczający wahania wagoników wiszących, 22.3 1921 r. — 22.3 1924 r.

№ 900 (9.2 1924 r.). Karol Kenig, Łódź. Gwóźdź, 24.11 1921 r. — 24.11 1924 r.

№ 901 (16.2 1924 r.). Józef Lubelski, Warszawa. Tabliczka czekoladek przecyzających, 23.6 1922 r. — 23.6 1925 r.

№ 902 (19.2 1924 r.). Józef Kupfer, Kraków. Korpus do lalki, 25.2 1922 r. — 25.2 1928 r.

№ 903 (19.2 1924 r.). Leon Suski, Rzeszów. Wieczny blok, 15.1 1924 r. — 15.1 1927 r.

№ 904 (19.2 1924 r.). Firma Fabryka Towarów Żelaznych, S. Opoczyński i S-ka w Bielsku. Zasuwa do drzwi, 28.1 1924 r. — 28.1 1927 r.

№ 905 (19.2 1924 r.). Firma Fabryka Towarów Żelaznych, S. Opoczyński i S-ka w Bielsku. Zasuwa do okna, 28.1 1924 r. — 28.1 1927 r.

№ 906 (19.2 1924 r.). Biuro Techniczne „Suissepol” Sp. z ogr. odp. w Warszawie. Przyrząd do przecyzszczania szyb samochodowych, tramwajowych i t. p., 30.1 1924 r. — 30.1 1927 r.

№ 907 (19.2 1924 r.). Firma Westinghouse Union Battery Company w Swisswalle, 7.2 1924 r. — 7.2 1927 r.

№ 908 (19.2 1924 r.). Adolf Feigenbaum, Warszawa. Zapalniczka, 8.2 1924 r. — 8.2 1927 r.

№ 909 (19.2 1924 r.). Firma Société E. Chaboche et Compagnie w Paryżu. Piec „Salamandra” do drzewa, 24.11 1923 r. — 24.11 1926 r. Pierwszeństwo z dnia 28.8 1923 r. ze zgłoszenia we Francji.

№ 910 (19.2 1924 r.). Alfred Niedźwiecki, Warszawa. Ruchomy (polowy) gabinet dentystyczny, 19.1 1924 r. — 19.1 1927 r.

№ 911 (25.2 1924 r.). Kazimierz Filipiak, Poznań. Prasa do brykietów, 25.2 1922 r. — 25.2 1925 r.

№ 912 (25.2 1924 r.). Jan Baranowski, Warszawa. Lusterko okrągłe z podstawką, oprawne w skórę, 19.1 1924 r. — 19.1 1927 r.

№ 913 (25.2 1924 r.). Firma D'Orsay & Cie w Berlinie. Zaworek do butelek, 9.2 1924 r. — 9.2 1927 r.

№ 914 (25.2 1924 r.). Kazimierz Rudolf Wiśniewski, Warszawa. Zapalniczka, 12.2 1924 r. — 12.2 1927 r.

№ 915 (26.2 1924 r.). Firma Przemysł Mydlarski i Perfum. Fryderyk Puls, Sp. Akc. w Warszawie. Słoik do wszelkiego rodzaju wyrobów kosmetycznych, maści i t. p., 19.2 1924 r. — 19.2 1927 r.

№ 916 (26.2 1924 r.). Władysław Gabryel, Jarocin. Maszyna do wyrobu modeli map plastycznych, 20.2 1924 r. — 20.2 1927 r.

№ 917 (26.2 1924 r.). Jan Baranowski, Warszawa. Lusterko owalne z rączką, 21.2 1924 r. — 21.2 1927 r.

№ 918 (26.2 1924 r.). Jan Baranowski, Warszawa. Lusterko owalne, 21.2 1924 r. — 21.2 1927 r.

№ 919 (28.2 1924 r.). Roman Pikiel, Warszawa. Ozdoba kotyljonowa w postaci główki kota z kokardą, 16.1 1924 r. — 16.1 1927 r.

№ 920 (28.2 1924 r.). Roman Pikiel, Warszawa. Ozdoba kotyljonowa w postaci ptaka, 16.1 1924 r. — 16.1 1927 r.

№ 921 (28.2 1924 r.). Roman Pikiel, Warszawa. Ozdoba kotyljonowa w postaci główki lalki z aureolą, 16.1 1924 r. — 16.1 1927 r.

№ 922 (28.2 1924 r.). Roman Pikiel, Warszawa. Ozdoba kotyljonowa w postaci główki lalki z wstążkami kolorowymi, 16.1 1924 r. — 16.1 1927 r.

№ 923 (28.2 1924 r.). Roman Pikiel, Warszawa. Ozdoba kotyljonowa w postaci djabełka, 16.1 1924 r. — 16.1 1927 r.

№ 924 (4.3 1924 r.). Hugo Klawon, Grabowo. Maszynka do nauki rachowania, 6.11 1923 r. — 6.11 1926 r.

№ 925 (4.3 1924 r.). Józef Baran, Siedlce. Dźwignica do przenoszenia materiałów ziemnych i budowlanych, 25.2 1924 r. — 25.2 1927 r.

№ 926 (4.3 1924 r.). Markus Ajnbnder, Warszawa. Nasadka do liczenia banknotów, 7.9 1923 r. — 7.9 1926 r.

№ 927 (4.3 1924 r.). Kazimierz Filipiak, Ostrów. Maneż, którego dyszel na jednym końcu jest podparty kołem biegowym, a na drugim zaopatrzony kołem zębata, ząbującym się z mechanizmem, 21.2 1924 r. — 21.2 1927 r.

№ 928 (15.3 1924 r.). Juda Jankiewicz, Warszawa. Blok mydła, 1.3 1924 r. — 1.3 1927 r.

№ 929 (15.3 1924 r.). Jakób Pytkowicz, Warszawa. Aparat do czyszczenia obuwia, 24.1 1924 r. — 24.1 1927 r.

№ 930 (15.3 1924 r.). Jakób Pytkowicz, Warszawa. Kufer składany 24.1 1924 r. — 24.1 1927 r.

№ 931 (22.3 1924 r.). Mojżesz Tilleman, Kraków. Bandaż rupturowy, 28.9 1923 r. — 28.9 1926 r.

№ 932 (22.3 1924 r.). Firma Towarzystwo Techniczno-Handlowe i Przemysłowe, inżyn. J. Bartoszewski, S. Grzymałowski i Ska, Sp. z ogr. odp. w Warszawie. Łubki okienne żelazne, 11.2 1924 r. — 11.2 1927 r.

№ 933 (22.3 1924 r.). Marjan Troczewski, Siedlce. Zbiorniczek benzynowy do zapalniczek wszelkiego rodzaju, 6.3 1924 r. — 6.3 1927 r.

№ 934 (22.3 1924 r.). Karl Riebler, Wiedeń. Tablice reklamowe, 29.2 1924 r. — 29.2 1927 r.

№ 935 (22.3 1924 r.). Karl Riebler, Wiedeń. Tablice reklamowe, 29.2 1924 r. — 29.2 1927 r.

№ 936 (31.3 1924 r.). Leon Chmielewski, Warszawa. Zapalniczka stołowa, 28.2 1924 r. — 28.2 1927 r.

№ 937 (8.4 1924 r.). Feliks Rajek, Czarnków. Ul bliźniaczy z ruchomą przegrodą poprzeczną gniazda, 17.3 1924 r. — 17.3 1927 r.

№ 938 (8.3 1924 r.). Kazimierz Igler i Witold Kollat, Poznań. Skrzynka drewniana spięta drutem, której płaszcz otwieralny w stanie zamkniętym jest usztywniony ząbionymi listwami, 27.3 1924 r. — 27.3 1927 r.

№ 939 (8.4 1924 r.). Ernest Bienek, Grudziądz. Narzędzie ręczne do wiertarek dentystycznych, 29.3 1924 r. — 29.3 1927 r.

№ 940 (8.4 1924 r.). Bendet Fett, Debica. Pocztówka, 22.3 1924 r. — 22.3 1927 r.

№ 941 (8.4 1924 r.). Bendet Fett, Debica. Koperta, 22.3 1924 r. — 22.3 1927 r.

№ 942 (8.4 1924 r.). Firma Hartwig Kantorowicz, Tow. Akc. w Poznaniu. Butelka srebrzona, 11.8 1923 r. — 11.8 1926 r.

№ 943 (8.4 1924 r.). Firma Hartwig Kantorowicz, Tow. Akc. w Poznaniu. Butelka złocona, 11.8 1923 r. — 11.8 1926 r.

№ 944 (9.4 1924 r.). Abraham Brückenstein, Lwów. Mydelko, 29.1 1920 r. — 29.1 1926 r.

№ 945 (9.4 1924 r.). Firma Wielkopolska Agencja Reklamy właśc. „Bratnia Pomoc” Tow. Stud. Uniw. Pozn. Tow. Zap. w Poznaniu. Przystanek tramwajowy kształtu ostrosłupa, 30.11 1923 r. — 30.11 1926 r.

№ 946 (9.4 1924 r.). Burchardt Ahlefeldt i Marjan Malinowski, Mysłowice. Abażur, którego powierzchnia zewnętrzna jest wyłożona przędzą szklaną, 26.3 1924 r. — 26.3 1927 r.

№ 947 (9.4 1924 r.). Firma Towarzystwo Przemysłowe „Florida” Sp. Akc. w Warszawie. Mydło w kształcie prostopadłościanu, 26.3 1924 r. — 26.3 1927 r.

№ 948 (9.4 1924 r.). Antoni Buchalski, Ryczywół. Dopreżalna obręcz wozowa, 8.4 1924 r. — 8.4 1927 r.

№ 949 (9.4 1924 r.). Firma „Mewa” fabryka mydeł toaletowych, perfumerji oraz przetworów chemiczno-kosmetycznych, Ska z ogr. odp. w Krakowie. Mydło do gołenias w puszcze blaszanej, 8.4 1924 r. — 8.4 1927 r.

№ 950 (9.4 1924 r.). Firma F. Hermann Hesse G. m. b. H. w Norymberdze. Lampka górnicza, 12.3 1924 r. — 12.3 1927 r.

№ 951 (9.4 1924 r.). Wiktor Ciechanowski, Przygodzice. Przytwierdzenie szyn do poprzecznych podkładów drewnianych, 21.7 1922 r. — 21.7 1925 r.

№ 952 (9.4 1924 r.). Emanuel Socha, Królewska Huta. Opakowanie mydła, 8.2 1924 r. — 8.2 1927 r.

№ 953 (9.4 1924 r.). Adam Pietrasiewicz, Poznań. Aparat ciągły do rektyfikacji spirytusu, 21.12 1923 r. — 21.12 1926 r.

№ 954 (9.4 1924 r.). Adam Pietrasiewicz, Poznań. Aparat perjodyczny do rektyfikacji spirytusu, 21.12 1923 r. — 21.12 1926 r.

№ 955 (9.4 1924 r.). Józef Nieszpor, Łagiewniki. Napinacz do półkoszulka, 19.1 1924 r. — 19.1 1927 r.

№ 956 (9.4 1924 r.). Firma „Wir” dawniej Tow. Zjednocz. Aptekarzy Zagł. Dąbrowskiego dla wyrobu sztucznych wód mineralnych w Sosnowcu. Butelka syfona, 4.7 1922 r. — 4.7 1925 r.

Przedłużenie mocy obowiązującej świadectw ochronnych na wzory rysunkowe i modele.

Po oznaczeniu przedmiotu podany jest termin, do którego przedłużono ochronę.

№ 1. Stanisław Żerański, Warszawa. Trumna z wewnętrznym oświetleniem elektrycznym, pozwalająca na oglądanie w stanie zamkniętym zmarłego i po pochowaniu, z żarówkami umieszczonymi na wewnętrznej stronie wieka, dająca się odsuwać zasuwa, oraz lunetą wystającą ponad ziemię, 18.4 1927 r.

№ 2. Stanisław Żerański, Warszawa. Trumna, umożliwiająca przy zamkniętym wieku oglądanie zmarłego, posiadająca na wieku dowolnego kształtu wycięcie przykryte przezroczystym materiałem, zasuwę do zakrywania oraz wewnątrz żarówki do oświetlania zmarłego, 18.4 1927 r. —

№ 255. „Lia” G. m. b. H. zur Lieferung industrieller Anlagen, Wiedeń. Kadz do farbowania, 8.3 1927 r.

№ 270. Jan Różalski, Poznań. Toczona łałka drewniana o przegubach kulistych, 22.4 1927 r.

№ 279. Henryk Kunicki, Warszawa. Przyrząd do automasażu gorącego, 13.5 1927 r.

№ 308. Hipolit Drzemczewski, Koźmin. Turbina wietrzna, 21.3 1927 r.

№ 419. Roman Franc, Łódź. Szczotka cylindryczna dla maszyn perkaldrukarskich, 15.4 1927 r.

№ 455. Gillette Safety Razor Company, Boston. Kasetka na aparat do golenia, 25.5 1927 r.

№ 456. Gillette Safety Razor Company, Boston. Rękojeść aparatu do golenia, 25.5 1927 r.

№ 457. Gillette Safety Razor Company, Boston. Kasetka na bezpieczny aparat do golenia, 25.5 1927 r.

№ 458. Gillette Safety Razor Company, Boston. Kasetka na aparat do golenia, 25.5 1927 r.

№ 459. Gillette Safety Razor Company, Boston. Rękojeść aparatu do golenia, 25.5 1927 r.

№ 788. Emil Kirst, Stettiner Dampf-Backofen und Knetmaschinenfabrik, Szczecin. Palenisko, 10.1 1927 r.

Ustanie mocy obowiązującej świadectw ochronnych na wzory rysunkowe i modele.

Po oznaczeniu przedmiotu podana jest data ustania mocy obowiązującej świadectwa ochronnego.

№ 232. The North British Rubber Co. Limited, Edynburg. Opona gumowa, 8.2 1924 r.

№ 244. Peter Leder, Opawa. Piec dający się ustawić na płycie kuchennego lub przed piecem pokojowym, 3.1 1924 r.

№ 245. Mieczysław Wójcicki, Lwów. Piec pokojowy posiadający przewody dymowe poprowadzone spiralnie około paleniska, 21.1 1924 r.

№ 246. Władysław Piotr Kłobukowski, Warszawa. Komora dezynfekcyjna regeneracyjna, 22.1 1924 r.

№ 247. Gustav Müller, Gdańsk. Siedzenie do krzesła, posiadające w przedniej części dwa wcięcia na uda, 28.1 1924 r.

№ 248. Gustav Müller, Gdańsk. Przy-mocowanie rękojeści i drewnianej osady na szczecinę przy ręcznych szczotkach, 28.1 1924 r.

№ 249. Kazimierz Sypniewski, Poznań. Papierośnica z urządzeniem usuwającym niedopałki, 4.1 1924 r.

№ 250. Leon Stabrowski, Bydgoszcz. Walcarka podłużnie karbowana do fabrykacji patyczków do zapalek książeczkowych, 14.2 1924 r.

№ 251. Leon Stabrowski, Bydgoszcz. Walcarka poprzecznie karbowana do fabrykacji patyczków do zapalek, 14.2 1924 r.

№ 252. Hans Markmann, Langenberg. Serpentina z deseniem składającym się z centek lub plam umieszczonych na pasku papieru białego lub kolorowego, 16.2 1924 r.

№ 253. Gimborn & Zifferer A. G. Wiedeń. Flaszka z płaskim cylindrycznym wybrzuszeniem, 24.2 1924 r.

№ 254. Wincenty Grabowski, Warszawa. Przyrząd do łączenia części mebli, zwłaszcza zaś do łączenia części łóżek, 7.3 1924 r.

№ 256. Polska Wytwórnia Zabawek i Bawidełek „Okreś” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Warszawa. Zabawka w postaci wielkiego parowca dwuśrubowego, wykonana z jednej lub kilku odpowiednio wyciętych i ułożonych na sobie

warstw płaskich drewnianych i malowana w jednej lub kilku barwach, z podstawką lub bez niej, 11.3 1924 r.

№ 257. Polska Wytwórnia Zabawek i Bawidełek „Okreś” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Warszawa. Zabawka w postaci żaglowca — fregaty, wykonana z jednej lub kilku odpowiednio wyciętych i ułożonych na sobie warstw płaskich drewnianych i malowana w jednej lub kilku barwach, z podstawką lub bez niej, 11.3 1924 r.

№ 258. Polska Wytwórnia Zabawek i Bawidełek „Okreś” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Warszawa. Zabawka w postaci żaglowca — szkunera, wykonana z jednej lub kilku odpowiednio wyciętych i ułożonych na sobie warstw płaskich drewnianych i malowana w jednej lub kilku barwach, z podstawką lub bez niej, 11.3 1924 r.

№ 259. Polska Wytwórnia Zabawek i Bawidełek „Okreś” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Warszawa. Zabawka w postaci żaglowca — szlupu, wykonana z jednej lub kilku odpowiednio wyciętych i ułożonych na sobie warstw płaskich drewnianych i malowana w jednej lub kilku barwach, z podstawką lub bez niej, 11.3 1924 r.

№ 260. Polska Wytwórnia Zabawek i Bawidełek „Okreś” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Warszawa. Zabawka w postaci łodzi żaglowej — batu, wykonana z jednej lub kilku odpowiednio wyciętych i ułożonych na sobie warstw płaskich drewnianych i malowana w jednej lub kilku barwach, z podstawką lub bez niej, 11.3 1924 r.

№ 261. Tadeusz Krauss, Poznań. Krosna tkackie kilimowe z nicielniami do nstawiania ręcznego, 24.3 1924 r.

№ 262. Jan Różalski, Poznań. Rucho-
ma lalka drewniana, 9.4 1924 r.

№ 264. Jan Gize, Warszawa. Liczydło szkolne z drutami pionowymi, 8.4 1924 r.

№ 269 Stanisław Stuba, Poznań. Piecyk do gotowania i ogrzewania, 21.3 1924 r.

№ 275 Lucjan Małachowski, Warszawa Portfel, 18.3 1924 r.

№ 298 Gebr. S. & H. Rakowitzky (fabryka maszyn do wyrobu gilz), Wiedeń. Zbiornik do ułożonej w zygzakowatych warstwach bibułki do papierosów, z blachy metalowej ze szparą do wyjmowania, 25.3 1924 r.

№ 307 Franciszek Mosiek, Kowalewko. Kartoflarka, 4.2 1924 r.

№ 317 Karl Hagendorf, Werder. Klammerka zaciskowa do spinania papieru z uchwytem do zdejmowania jej, 22.1 1924 r.

№ 354 Władysław Bernadzikiewicz, Warszawa. Imadło równoległe, 8.3 1924 r.

№ 371 Władysław Kokot, Poznań. Zabezpieczenie klucza przed wypchnięciem przez włamywaczy (haczyk zabezpieczający), 5.1 1924 r.

№ 417 Berlin-Anhaltische Maschinenbau-Aktien Gesellschaft, Berlin. Generator gazowy z wysięgającymi do szybu gazowniczego rurami destylacyjnymi, 10.1 1924 r.

№ 418 Berlin-Anhaltische Maschinenbau-Aktien Gesellschaft, Berlin. Aparat do wytwarzania gazu z wygaśnicami wysięgającymi do szybu gazowniczego, 10.1 1924 r.

№ 508 Maschinenbau Aktiengesellschaft vorm. Breitfeld, Daněk & Co., Asig. Maszynka do krajania, rozcierania z przedstawialnym wrzecionem, przystosowana do napędu ręcznego lub mechanicznego 29.3 1924 r.

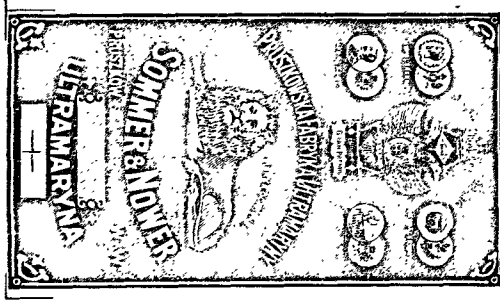
№ 509 Maschinenbau Aktiengesellschaft vorm. Breitfeld, Daněk & Co., Asig. Maszynka do krajania i rozcierania z wrzecionem przedstawialnym, 29.3 1924 r.

№ 517 F. Jankowski, Warszawa. Flakon do likierów, 14.3 1924 r.

№ 685 „Schodnica” Mineralölprodukte Verkaufsgesellschaft m. b. H., Wiedeń. Wzór plakatów, etykiet i t. p., 31.3 1924 r.

(Po numerze rejestru podana jest data zarejestrowania. Po skrócie „Pierw.” umieszczona jest data, od której liczy się pierwszeństwo znaku. Skrót „Konw. Zw.” wskazuje, iż, na zasadzie art. 4 Konwencji Związkowej Paryskiej oraz Porozumienia Berneńskiego, przysługuje pierwszeństwo ze zgłoszenia wcześniejszego w innym kraju należącym do Związku).

Nr Rej. 1. 11.IV 1924. Pierw. 25.VII 1918. Fa. Pruszkowska fabryka ultramaryny Sommer i Nower. Pruszków. Towary: ultramaryna.

Zastrzeżona ochrona we wszystkich kolorach.

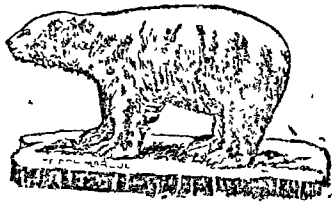
Nr Rej. 2. 11.IV 1924. Pierw. 19.VII 1919. Szolom Szofman. Warszawa. Skład apteczny. Towary: środki odżywcze, artykuły kosmetyczne, higieniczne, perfumeryjne i apteczne, środki dezynfekcyjne i konserwujące, środki do czyszczenia zębów, galanterja kosmetyczna.

BEBE

Nr Rej. 3. 11.IV 1924. Pierw. 3.IV 1918. Jakób Skoryński. Warszawa. Fabryka cukrów i czekolady. Towary: cukierki, czekolada, marmelada i wyroby cukiernicze.

„COLUMBUS”

Nr Rej. 4. 11.IV 1924. Pierw. 15.IV 1918. Meyer Merenländer. Warszawa. Fabryka krochmalu. Towary: krochmal i artykuły do prania.

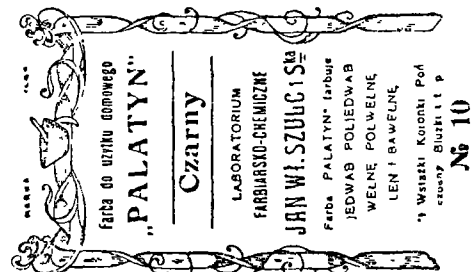
„MORAWY”

Nr Rej. 5. 11.IV 1924. Pierw. 22.IV 1918. Fa. Kienzle Uhrenfabriken Kommandit-Gesellschaft. Schwenningen. (Niemcy). Fabryka zegarów. Towary: regulatory wagowe, sprężynowe i mechanizmy zegarowe, mechanizmy wahadłowe, zegary okrągłe, budziki i podróżne budziki, zegarki kieszonkowe, zegary amerykańskie i szwarcwaldskie, mechanizmy zegarowe dla zabawek i celów technicznych.

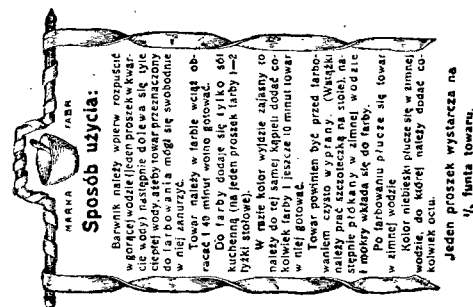

Nr Rej. 6. 11.IV 1924. Pierw. 22.IV 1918. Fa. Jan Wł. Szulc i Spółka. Łódź. Laboratorium farbiarsko-chemiczne. Towary: barwniki dla farbowania tkanin.

Zadanie wyraznie Palatyn Jan Wł. Szulca i Spółka

Wystarczając się fabrykatów i

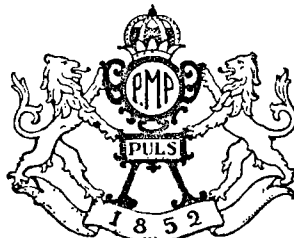
№ Rej. 7. 11.IV 1924. Pierw. 23.IV 1918. Fa. **Przemysł Mydlarski i Perfumeryjny Fryderyk Puls, Sp. Akc.** w Warszawie. Fabryka mydła i perfum. **Towary:** mydło toaletowe.

KOSMOS

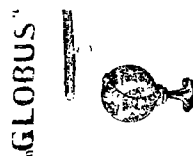
№ Rej. 8. 11.IV 1924. Pierw. 25.IV 1918. **Leon Kahan.** Warszawa. Skład materiałów aptecznych. **Towary:** środki odżywcze, lecznicze i dezynfekcyjne, materiały i środki opatrunkowe i inne apteczne, wody mineralne i napoje niewyskokowe.

№ Rej. 9. 11.IV 1924. Pierw. 26.IV 1918. Fa. **Przemysł Mydlarski i Perfumeryjny Fryderyk Puls, Sp. Akc.** w Warszawie. Fabryka mydła i perfum. **Towary:** proszek do prania.

№ Rej. 10. 11.IV 1924. Pierw. 30.IV 1918. **Jakób Skoryński.** Warszawa. Fabryka cukrów i czekolady. **Towary:** Cukierki, czekolada, marmelada i wyroby cukiernicze.

№ Rej. 11 — 17. 11.IV 1924. Pierw. 7.V 1918. Fa. **Wildt i S-ka, dawniej Ryszard Wildt, Sp. Akc.** Warszawa. Fabryka mydeł toaletowych, kosmetyków i wyrobów perfumeryjnych. **Towary:** perfu-

merja, mydła, woda kolońska, środki kosmetyczne, olejki, kremy, puder, środki do pielęgnowania włosów, skóry, paznokci, zębów, proszek i eliksir do zębów, środki do odświeżania powietrza.

№ 15.

№ 14.

№ 12.

№ 17.

№ 13.

№ 16.

№ 11.

Nr. Rej. 18 — 31. 11.IV 1924. Pierw. 10 i 13.V 1918. Fa. **B. Kasprowicz**. Gniezno. Fabrykacja i sprzedaż likierów, win, wódek i wszelkiego rodzaju spirytualji. **Towary:** likiery, wina, wódki i inne spirytualja.

№ 18.

Kokosznik

№ 19.

Gingerino

№ 20.

Podkomorzanka

№ 21.

Soplica

№ 22.

B o j a r

№ 23.

Zagłoba

№ 24.

Bachmat

№ 25.

B o h u n

№ 26.

Nabójka

№ 27.

Postójka

№ 28.

Magnet

№ 29.

Jerema

№ 30.

Żupan

№ 31.

Złotnak

Nr. Rej. 32. 11.IV 1924. Pierw. 18.V 1918. Fa. **Spółka Akcyjna Przemysłowo-Handlowa Sutkowski i Raszewski i Werner, Cyrański i S-ka**. Warszawa. Fabryka przetworów owocowych, warzywnych i mięsnych, palarnia kawy oraz pakownia herbaty. **Towary:** wanilina z cukrem, kawy: żołądziowa, słodowa, figowa, zbożowa, żytnia, naturalna, zastępcza krajowa i amerykańska z domieszką kawy naturalnej oraz kakao.

Nr. Rej. 33 — 34. 11.IV 1924. Pierw. 24.V 1918. Fa. **B. Kasprowicz**. Gniezno. Fabrykacja i sprzedaż likierów, win, wódek i wszelkiego rodzaju spirytualji. **Towary:** likiery i inne spirytualja.

№ 33.

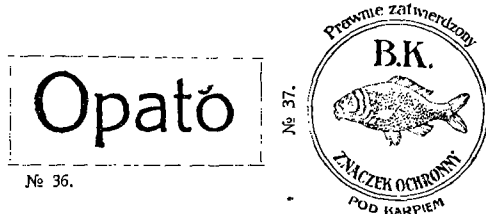
Jabinka

№ 34.

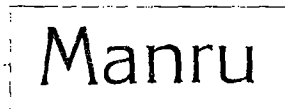
Czardasz

Nr. Rej. 35. 11. IV 1924. Pierw. 25.V 1918. Fa. **Franciszek Fuchs i Synowie**. Warszawa. Fabryka artykułów cukierniczych, czekolady, kakao oraz marmelady. **Towary:** Czekolada w tafelkach i proszku, kakao w proszku, karmelki, cukierki, irysy, drażety, marmelada, czekoladki.

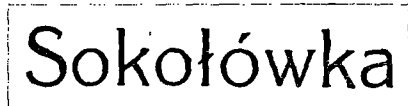
Nr. Rej. 36—37. 11.IV 1924. Pierw. 3.VI 1918. Fa. B. Kasprowicz. Gniezno. Fabrykacja i sprzedaż likierów, win, wódek i wszelkiego rodzaju spirytualji. **Towary:** Likieri, wina, wódki i inne spirytualja.

Nr. Rej. 38. 11.IV 1924. Pierw. 20.VI 1918. Fa. B. Kasprowicz. Gniezno. Fabrykacja i sprzedaż likierów, win, wódek i wszelkiego rodzaju spirytualji. **Towary:** likieri i inne spirytualja.

Nr. Rej. 39. 11.IV 1924. Pierw. 20.V 1918. Fa. B. Kasprowicz. Gniezno. Fabrykacja i sprzedaż likierów, win, wódek i wszelkiego rodzaju spirytualji. **Towary:** likieri i spirytualja.

Nr. Rej. 40—42. 11.IV 1924. Pierw. 21.VI 1918. Fa. Lingner-Werke Aktiengesellschaft. Drezno. Wyrób i sprzedaż artykułów chemicznych, farmaceutycznych, kosmetycznych i technicznych oraz produktów spożywczych. **Towary:** Środki lecznicze, produkty chemiczne dla celów leczniczych i higienicznych, farmaceutyczne i apteczne preparaty, plastry, środki opatrunkowe, środki do niszczenia roślin, środki dezynfekcyjne, środki konserwowania produktów spożywczych. Przyrządy do oświetlenia, palenia i ogrzewania, gotowania i chłodzenia, suszenia i wentylacji,

statki, instalacje wodociągowe, kąpielowe i klozetowe. Szczecina, szczotki, pendzle, grzebienie, gąbki, narzędzia toaletowe, stalowe opilki.

Materiały do uszczelniania i pakowania, środki izolacyjne i nieprzepuszczające ciepła, fabrykaty azbestowe.

Farby, materiały barwiące, metale arkuszone.

Werniksy, lakiery, smoły, kleje, wosk, środki do czyszczenia i konserwowania skór, apretury i środki garbarskie, zaprawy do podłóg.

Piwa, wina, spirytualje, wody mineralne, napoje bezalkoholowe, sole kąpielowe i studzienne.

Materiały palne, politura, materiały do oświetlenia, techniczne smary i oleje, benzyna, świece, nocne światła, knoty.

Przyrządy lekarskie i lecznicze, ratownicze i gaszące ogień, bandaż, sztuczne członki ciała, oczy, zęby.

Aparaty fizyczne, chemiczne, optyczne, elektrotechniczne, geodezyjne i wodne do ważenia, sygnalizowania i kontroli, aparaty i instrumenty fotograficzne i miernicze.

Produkty mięsne i rybne, ekstrakty mięsne, konserwy, jarzyny, owoce, soki owocowe, galarety.

Jaja, mleko, masło, sery, margaryna, oleje i tłuszcze.

Perfumerje, środki kosmetyczne, eterowe olejki, mydła, środki do mycia, środki wzmacniające, do prania, farbowania białizny, wywabiania plam, czyszczenia, polerowania, ostrzenia.

№ 40.

№ 41.

ODOL. FORMAN.
PIXAVON.

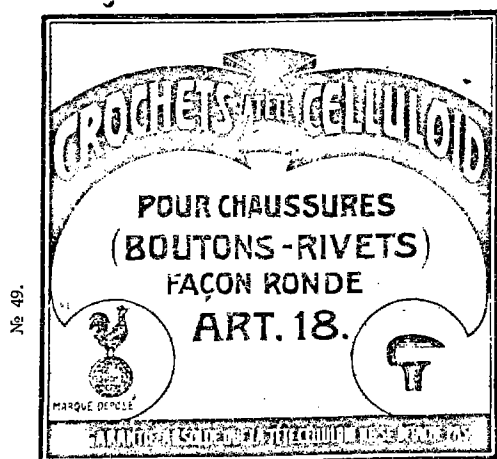
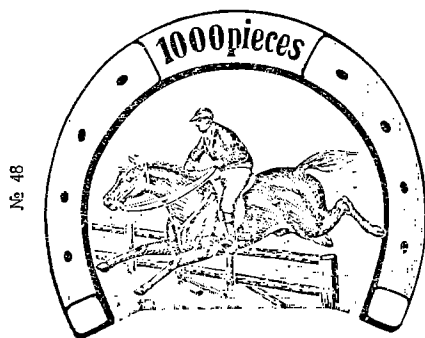
№ 42.

Nr. Rej. 43. 11.IV 1924. Pierw. 5.VII 1918. Fa. Schwarze & Hahne. Haan — Rhld. (Niemcy). Fabryka wyrobów metalowych. **Towary:** kółka, haczyki, agrałki, haki, sprzączki, nity, sztyfty, spinacze do papieru, podwiązki, klamki.

FERRUM.

Nr. Rej. 44—49. 12.IV 1924. Pierw. 5.VII 1918. Fa. **Schwarz & Hahne**. Haan, Rhld. (Niemcy). Fabryka wyrobów metalowych. **Towary:** kółka, haki, guziki do obuwia i rękawiczek, maszyny do wsadzania kółek.

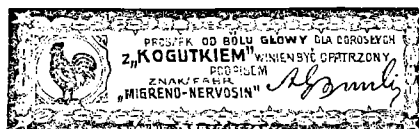
№ 44. № 45. № 46.
DAISY. CELIDA. JOCKEY.

Nr. Rej. 50—53. 12.IV 1924. Pierw. 19.VII 1918. Fa. **Gustav Lohse w Berlinie**. Wytwórnia i handel mydeł i perfum. **Towary:** perfumerja, mydła, woda kolońska, środki kosmetyczne, olejki, kremy, puder, środki do pielęgnowania włosów, skóry, paznokci, zębów, proszki i eliksiry do zębów i środki do odświeżania powietrza.

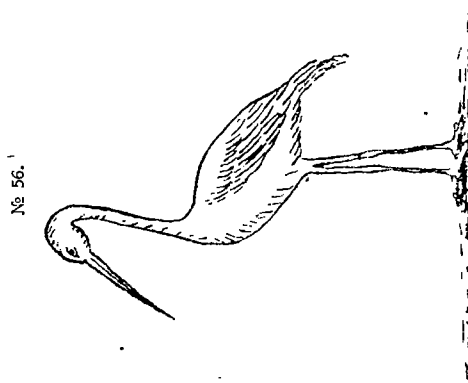
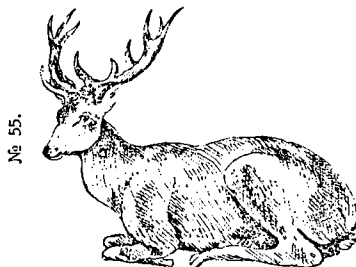
№ 50. № 51.
VITALINE. GUSTAV LOHSE.
№ 52. **SAVON AU LAIT DE LYS**
DE LOHSE. № 53. **LOHSE'S**
LILIENMILCH-SEIFE.

Nr. Rej. 54. 12.IV 1924. Pierw. 23.VII 1918. **Adolf Gąsecki**, Warszawa. Apteka. **Towary:** proszek na ból głowy.

Zastrzeżona ochrona znaku we wszystkich kolorach i rozmiarach.

Nr. Rej. 55—56. 12.IV 1924. Pierw. 25.VII 1918. Fa. **Pruszkowska Fabryka Ultramaryny Sommer i Nower**, Pruszków. **Towary:** Ultramaryna.

Nr. Rej. 57—61. 12.IV 1924. Pierw. 6.VIII 1918. Fa. **B. Kasprowicz**, Gniezno. Fabrykacja i sprzedaż likierów i innych spirytualji. **Towary:** wina, likiery, wódka francuska i inne spirytualja.

Nr. 57. **Zieloment**

Towary: wina zwykłe, wina musujące, koniak, likiery, wódki gorzkie i zwykłe, inne spirytualja, alkohol, okowita, esencje alkoholowe, ekstrakty alkoholowe.

Nr. 58. **Refectorium**

Towary: likiery i inne spirytualja.

Nr. 59. **Laprunolin**

Nr. 60. **Clandestique**

Nr. 61. **Prefekt**

Nr. Rej. 62. 12.IV 1924. Pierw. 9.VIII 1918. Fa. Fabryka wyrobów cukierniczych „Venus” wł. H. Szpiro, Warszawa. **Towary:** wyroby cukiernicze

VENUS.

Nr. Rej. 63. 12.IV 1924. Pierw. 27.VII 1917 (Konw. Zw. Niemcy). Fa. **B. Kasprowicz**, Gniezno. Fabryka i sprzedaż wszelkich napojów. **Towary:** likiery, wódki wina i inne spirytualja.

Galar

Nr. Rej. 64. 12.IV 1924. Pierw. 16.VIII 1918. Fa. Tow. Akc. Browarów Parowych „Haberbusch i Schiele”, Warszawa, Browar. **Towary:** piwo.

Nr. Rej. 65. 12.IV 1924. Pierw. 22.VIII 1918. Zygmunt Mamlok, Sosnowiec. Fabryka środków do tępienia owadów. **Towary:** proszek do tępienia robactwa.

MAOK.

Nr. Rej. 66. 12.IV 1924. Pierw. 27.VIII 1918. Fa. Warszawskie Tow. Akc. „Motor”, Warszawa. Fabryka przetworów chemiczno-farmaceutycznych i wód mineralnych. **Towary:** preparat farmaceutyczny.

MOTOFER.

Nr. Rej. 67. 12.IV 1924. Pierw. 16.IX 1918. Fa. Salamander - Schuhgesellschaft m. b. H., Berlin. Fabryka obuwia. **Towary:** obuwie, rzemień, sznurowadła, taśmy, apretura chemiczna, środki do czyszczenia, skóry surowe i garbowane.

Nr. Rej. 68—70. 12.IV 1924. Pierw. 16.IX 1918. Fa. **Physiologisch-Chemisches Laboratorium Hugo Rosenberg**, Berlin, Charlottenburg. Laboratorium Fizjologiczno-Chemiczne. Towary: preparaty chemiczno-farmaceutyczne. № 68.

Ha-eR (H.R.)

№ 69.

№ 70.

NUCLEOGEN. CHOLOGEN.

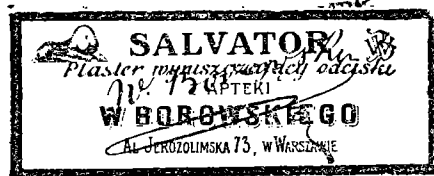
Nr. Rej. 71. 12.IV 1924. Pierw. 16.IX 1918. Fa. **Danneberg & Quandt**, Berlin, Fabryka maszyn. Towary: szklane zbiorniki, regulatory ciśnienia, odparowywacze, oddzielacze wody, tłumiki, garnki wydychowe, zasuw, zastawki parowe, przyłączniki, iskrochrony, kurki, lewary, pompy, przegrody i przedziałki dla kwasów i skroplonych lub lotnych gazów, ogrzewacze zasilającej wody, instalacje parowe, nakówki i obchwytki do połączeń rur, podpory i zawieszenia do rur, kotły parowe o niskim ciśnieniu, maszyny parowe, turbiny parowe, urządzenia do wymiany ciepła do różnego zastosowania (przyrządy do ochładzania powietrza i płynów, skraplacze) kaloryfery spalinowo-powietrzne, ogrzewacze powietrza, urządzenia i nasady kominowe, dmuchawki i maszyny przewietrzające, wentylatory, wywietrzniki, dmuchawki tłokowe, sprężarki, miechy cylindryczne, pompy powietrzne, sanitarne, urządzenia fabryczne, części maszyn, wirujące syreny, urządzenie transportowe, przyrządy do suszenia, suszarnie, przyrządy do karbonizowania, rozdzielacze, filtry, przyrządy do zwilżania powietrza, przyrządy do odciągania okrawków, instalacje do odkurzenia, rozpędzacze mgły, instalacje parowe.

DAQUA.

Nr. Rej. 72. 14.IV 1924. Pierw. 7.VI 1915 (Konw. Zw. Niemcy). Fa. **I. Sigle & Cie. Schuhfabriken A. G.** Kornwestheim (Niemcy). Fabryka obuwia. Towary: obuwie ze skóry, gumy i innych materiałów, sandały, kamasze, cholewy, kopyta, zełówki, krawędzie, kapturki gumowe, wkładki do obuwia, sznurowadła, rogi do wkładania trzewików.

GUTLAUF

Nr. Rej. 73. 14.IV 1924. Pierw. 19.VII 1918. Fa. **W. Borowski**, Warszawa, Apteka. Towary: plaster wyniszczający odciski.

Nr. Rej. 74. 14.IV 1924. Pierw. 28.IX 1918. Fa. **„Diamant” Gasglühlicht A. G.** Berlin. Fabrykacja i sprzedaż artykułów do oświetlenia. Towary: siatki do światła żarowego.

Nr. Rej. 75—82. 14.IV 1924. Pierw. 28.IX 1918. Fa. **Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn, Spółka Akcyjna**, Warszawa. Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemikalji, środków leczniczych i wszelkich towarów aptecznych. Towary: chemikalje, środki lecznicze i wszelkie towary apteczne.

№ 75.

№ 76.

PILOSAN. PRURIGOL.

№ 77.

№ 78.

MESOLAMENT. ALGORHIN.

№ 79.

REMEDIIUM

SEDATIVUM SPIESS.

№ 80.

VERA SPIESS.

№ 81.

№ 82.

FRUCTALEIN. TERCET.

Nr. Rej. 83. 14.IV 1924. Pierw. 28.IX 1918. Fa. „Diamant” Gasglühlicht A. G. Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. Towary: siatki do światła żarowego.

Straso

Nr. Rej. 84. 14.IV 1924. Pierw. 29.IX 1918. Fa. Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn, Spółka Akcyjna, Warszawa. Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemikalji, środków leczniczych i wszelkich towarów aptecznych. Towary: chemikalje, środki lecznicze i wszelkie towary apteczne.

LIBOPHAN.

Nr. Rej. 85. 14.IV 1924. Pierw. 29.IX 1918. Fa. „Diamant” Gasglühlicht A. G. Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. Towary: siatki do gazowego światła żarowego.

Zeitgeist

Nr. Rej. 86—89. 14.IV 1924. Pierw. 30.IX 1918. Fa. „Diamant” Gasglühlicht A. G. Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. Towary: siatki do światła żarowego.

Nr. 86

Unita

Nr. 87.

Blendol

Nr. 88.

Diplomat

Nr. 89.

To-To

Nr. Rej. 90. 14.IV 1924. Pierw. 4.X 1918. Fa. „Diamant” Gasglühlicht A. G. Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. Towary: siatki do światła żarowego, lampy, części lamp, palniki i części palników.

Probato

Nr. Rej. 91. 14.IV 1924. Pierw. 4.X 1918. Fa. „Diamant” Gasglühlicht A. G. Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. Towary: artykuły do światła żarowego.

Victoria

Nr. Rej. 92. 14.IV 1924. Pierw. 18.IV 1914 (Konw. Zw. Niemcy). Fa. „Diamant” Gasglühlicht A. G. Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. Towary: artykuły do światła żarowego.

Fantasia

Nr. Rej. 93. 14.IV 1924. Pierw. 4.VI 1914 (Konw. Zw. Niemcy). Fa. „Diamant” Gasglühlicht A. G. Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. **Towary:** siatki do światła żarowego.

Weltmeister

Nr. Rej. 94—95. 14.IV 1924. Pierw. 8.VI 1914 (Konw. Zw. Niemcy) Fa. „Diamant” Gasglühlicht A. G. Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. **Towary:** siatki do światła żarowego.

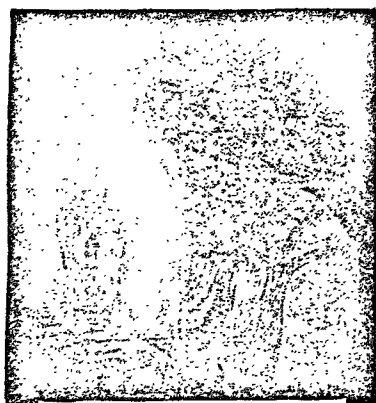
Nr. 94.

Sieger

Nr. 95.

Ultimatum

Nr. Rej. 96. 14.IV 1924. Pierw. 4.X 1918. Fa. „Diamant” Gasglühlicht A. G. Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. **Towary:** ciała żarowe dla celów oświetlenia, latarnie, lampy, jako też armatury dla przemysłu oświetleniowego, jak palniki, główki palnikowe, kurki, cylindry, daszki do lamp.

Blitzlicht hartkopf

Nr. Rej. 97. 14.IV 1924. Pierw. 8.I 1916 (Konw. Zw. Niemcy). Fa. „Diamant” Gasglühlicht A. G. Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. **Towary:** siatki do światła żarowego.

Gloria

Nr. Rej. 98—99. 14.IV 1924. Pierw. 15.X 1918. Fa. Ichthyol-Gesellschaft Cordes, Hermann & Co. Hamburg. Górnictwo, fabrykacja, kupno i sprzedaż środków i preparatów chemicznych, farmaceutycznych, opatrunkowych, dezynfekcyjnych i odżywczych. **Towary:** wyroby farmaceutyczne i preparaty, środki opatrunkowe, środki do tępienia roślin i zwierząt, środki dezynfekcyjne, zasady organiczne, kwasy i sole, siarczki, derywaty metanu i benzolu, dietyczne środki odżywcze.

Nr. 98.

Ichthoform

Nr. 99.

Ichthargan

Nr. Rej. 100. 14.IV 1924. Pierw. 18.X 1918. Fa. Friedrich Speidel. Pforzheim (Niemcy). Fabryka towarów biżuteryjnych. **Towary:** wszelkiego rodzaju towary biżuteryjne.

Nr. Rej. 101. 14.IV 1924. Pierw. 24.X 1918. Fa. „Sarotti” Chokoladen & Cacao-Industrie A. G. Tempelhof pod Berlinem. Fabrykacja, kupno i sprzedaż czekolady, cukierków i wyrobów cukierniczych. **Towary:** czekolada, konfitury, kakao, pasty owocowe, marcepany, cukierki i wyroby cukiernicze.

SAROTTI

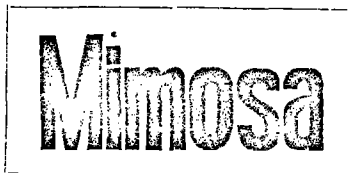
Nr. Rej. 102. 14.IV. 1924. Pierw. 18.X. 1918. Fa. Friedrich Speidel. Pforzheim (Niemcy). Fabryka towarów biżuteryjnych. **Towary:** wyroby biżuteryjne.

Nr. Rej. 103. 16.IV. 1924. Pierw. 1.VI. 1918. (Konw. Zw. Niemcy). Fa. Nitsche & Günther Optische Werke. Rathenow (Niemcy). Fabrykacja przyrządów optycznych. **Towary:** okulary i szkła do tychże; instrumenty, aparaty i przyrządy fizyczne, optyczne, żeglarskie, geodetyczne, sygnalizacyjne i fotograficzne, jak również części składowe tychże, przyrządy i narzędzia miernicze, aparaty, instrumenty i przyrządy lekarskie i zdrowotne, sztuczne oczy, optyczne aparaty, narzędzia i maszyny do szlifowania.

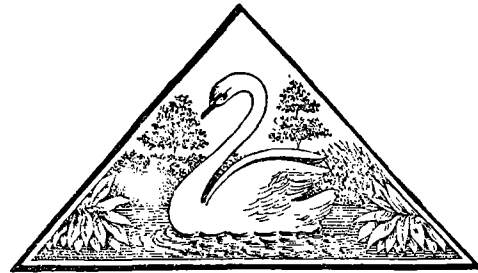

Nr. Rej. 104. 16.IV. 1924. Pierw. 14.X. 1916. (Konw. Zw. Niemcy). Fa. „Mimosa” Aktiengesellschaft. Drezno. Fabrykacja, kupno i sprzedaż papierów fotograficznych, klisz, chemikalii, aparatów i przyborów. **Towary:** wytwory chemiczne dla potrzeb fotografii, a mianowicie: papiery fotograficzne, klisze i błony, wywoływacze, wiraże, utrwalacze, proszki do światła błyskawicznego, aparaty, instrumenty i przyrządy fizyczne, chemiczne, optyczne, wagowe, sygnalizacyjne, kontrolujące i fotograficzne, przyrządy miernicze, wyroby fotograficzne i drukarskie.

Nr. Rej. 105. 16.IV. 1924. Pierw. 31.X. 1918. Fa. Sächsische Wollgarnfabrik Aktiengesellschaft vorm. Tittel & Krüger. Lipsk—Plagwitz. Przędzalnia wełny

czesankowej, farbiarnia i manufaktura do robót ręcznych. **Towary:** do robót ręcznych, jako to: hafty na materiałach wszelkiego rodzaju, materiały z wyrysowanymi wzorami, garnirowane i niegarnirowane, pokrycia z haftami i bez tychże, fasony kanwowe, artykuły z płótna, pluszu i tym podobne do użytku przy robotach ręcznych haftowania, szycia i szydełkowych; materiały do robót ręcznych wszelkiego rodzaju, jakoto: wełna do robótek na drutach, do robótek szydełkowych i do haftowania; jedwab i bawełna.

Schutz-Marke

Nr. Rej. 106—107. 16.IV. 1924. Pierw. 4.XI. 1918. Fa. Norddeutsche Wollkammer & Kammgarnspinnerei. Bremen (Niemcy). Czesalnia i przędzalnia wełny. **Towary:** surowe i farbowane nici (przędza).

№ 106.

TAUBE.

Towary: przędza z wełny owczej.

№ 107.

STERNWOLLE.

Nr. Rej. 108—109. 16.IV. 1924. Pierw. 31.V. 1916 i 21.II. 1918 (Konw. Zw. Niemcy). Fa. Chemische Fabrik vorm. Goldenberg, Geromont & Co. Winkel nad Renem (Niemcy). Fabryka chemiczna. **Towary:** wyroby chemiczno-farmaceutyczne.

№ 108.

ORMICET.

Towary: wyroby chemiczno-farmaceutyczne do leczenia i plombowania zębów.

№ 109.

KOLLOIDENT.

Nr. Rej. 110. 16.IV. 1924. Pierw. 4.XI. 1918. Fa. Julius Grünthal, Berlin. Fabrykacja, kupno i sprzedaż preparatów farmaceutycznych. **Towary:** preparaty chemiczno-farmaceutyczne.

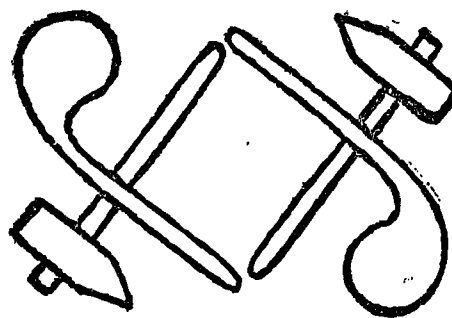
PINOFLUOL.

Nr. Rej. 111—113. 16.IV. 1924. Pierw. 16.VIII 1918 (Konw. Zw. Niemcy). Fa. Dr. Hauser & Co. Kolonia — Gereonshaus. Wyrób i sprzedaż wytworów chemicznych, import i export. **Towary:** lekarstwa, wytwory chemiczne dla celów lekarskich, higienicznych i kosmetycznych, materiały apteczne i preparaty ze świata roślinnego i zwierzęcego w stanie suszonym, płynnym i stałym, wytwory chemiczne dla potrzeb rolnictwa, rzemiosł, sztuk pięknych i nauki, plastry, środki opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania artykułów spożywczych, surowce mineralne, środki przeciwpożarowe, środki do hartowania i lutowania, masa do odcisków dla celów dentystycznych, plomby do zębów.

№ 113.

№ 112.

№ 111.

Nr. Rej. 114. 16.IV. 1924. Pierw. 23.XI. 1918. Jan Weroczy, Warszawa. Apteka. **Towary:** krem od świerzby.

Nr. Rej. 115. 16.IV. 1924. Pierw. 25.XI. 1918. Fa. Joh. Setzer & Em. Werner,

Warszawa. Fabryka barwników. **Towary:** ultramaryna.

Nr. Rej. 116. 16.IV. 1924. Pierw. 28.VII. 1915 (Konw. Zw. Niemcy). Fa. Vollbrot Verwertungs - Gesellschaft m. b. H. Berlin. Wyrób i sprzedaż wyrobów piekarskich. **Towary:** wyroby piekarskie.

Growitt

Nr. Rej. 117. 16.IV. 1924. Pierw. 28.XI. 1918. Fa. **Dürener Metallwerke Aktiengesellschaft**. Düren (Niemcy). Walcownia blachy i drutu z mosiądzu, miedzi i aluminium, ciągnięcie drutu i metalu, prasownia, szlancownia. **Towary:** Stopy metalowe wszelkiego rodzaju, których głównym składnikiem jest aluminium, w formie brył, bloków, prętów w wszelkich kształtach, części kutych, prasowanych i wytłaczanych, blach i drutu, towary ze stopów aluminowych, prasowane, walcowane, ciągnięte.

Duralumin

Nr. Rej. 118. 16.IV. 1924. Pierw. 28.XI. 1918. Fa. **Aktiengesellschaft der Eisen- und Stahlwerke vorm. Georg Fischer**. Schaffhausen (Szwajcaria). Fabryka maszyn, narzędzi i artykułów metalowych. **Towary:** łączniki surowe, narzędzia i artykuły do użytku dla techniki instalacyjnej, elektrycznej i maszynowej, dla celów przemysłowych i rolnych, jak również części składowe wszelkiego rodzaju ze stali lanej, tyglowej i elektrostali, odlewy z żelaza miękkiego i szarego.

+GF+

Nr. Rej. 119. 16.IV. 1924. Pierw. 28.XI. 1918. Fa. **Gebrüder Schubert**. Berlin. Eksport artykułów dla celów leczniczych. **Towary:** lekarski materiał opatrunkowy.

Mastisol

Nr. Rej. 120. 16.IV. 1924. Pierw. 3.XII. 1918. Fa. „Badag“ **Pastillenfabrik Baden-Baden G. m. b. H.** Baden-Baden (Niemcy). Wyrób preparatów medyczo-farmaceutycznych. **Towary:** lecznicze pastylki, tabletki, sole, sole źródlane, preparaty kąpielowe, karmelki od kaszlu.

Nr. Rej. 121—124. 16.IV. 1924. Pierw. 3.XII. 1918. Fa. **Mey & Edlich**. Lipsk-Plagwitz (Niemcy). Fabrykacja bielizny. **Towary:** bielizna z szyrtingu, płótna, półpłótna, wełny, bawełny, półwełny, papieru, gumy, celulozoidu, lithoidu, fibrolitoidu oraz z papieru, pokrytego materiałem.

№ 121.

PANTASSO

Towary: bielizna z szyrtingu, płótna, półpłótna, wełny, bawełny, półwełny, papieru, celulozoidu, fibrolitoidu, oraz z papieru, pokrytego materiałem.

№ 122.

Towary: bielizna z papieru, oraz z papieru, pokrytego materiałem.

№ 123.

№ 124.

Nr. Rej. 125—127. 16.IV. 1924. Pierw. 3.XII. 1918. Fa. **Friedr. Dick**. Esslingen (Niemcy). Wyrób i sprzedaż narzędzi. **Towary:** narzędzia do trzymania i chwytania, narzędzia do odmierzania, dzielenia i rytowania linii, narzędzia do rozdzielania i formowania, narzędzia do zdobnictwa i upiększania.

№ 125.

№ 126.

№ 127.

F. D. F.DICK

Nr. Rej. 128—129. 16.IV. 1924. Pierw. 5.XII. 1918. Fa. Jos. Zimmermann. Aachen (Niemcy). Fabrykacja igieł. Towary: igły do szycia (z wyłączeniem igieł do maszyn do szycia), szpilki, igły szydełkowe z krzywą płaszczyzną i igły do fonografów i gramofonów.

№ 128.

CONDOR.

Towary: szpilki, igły do szycia (z wyłączeniem igieł do maszyn do szycia) i igły do fonografów i gramofonów.

№ 129.

CONDOR.

Nr. Rej. 130—131. 16.IV. 1924. Pierw. 6.XII. 1918. Fa. W. Seeger Parfümeriefabrik Aktiengesellschaft. Berlin-Steglitz (Niemcy). Fabrykacja perfumerji. Towary: farba do włosów.

№ 130.

NÜANCOL

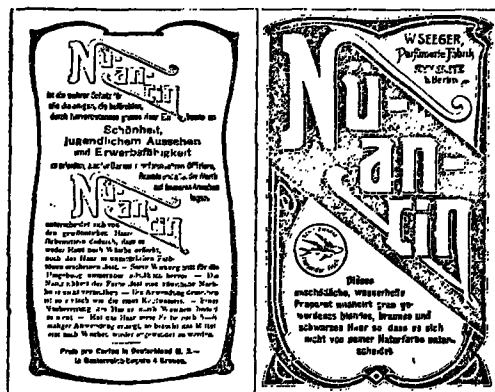
Towary: środki kosmetyczne, perfumerja, mydła.

№ 131.

Crème Seeger

Nr. Rej. 132. 16.IV. 1924. Pierw. 6.XII. 1918. Fa. W. Seeger Parfümeriefabrik Aktiengesellschaft. Berlin-Steglitz (Niemcy). Fabrykacja perfumerji i preparatów kosmetycznych. Towary: środki do farbo-

wania włosów, woda na włosy, preparaty kosmetyczne, perfumerja.

Nr. Rej. 133. 16.IV. 1924. Pierw. 6.XII. 1918. Fa. W. Seeger Parfümeriefabrik Aktiengesellschaft. Berlin-Steglitz (Niemcy). Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemiczno-technicznych artykułów. Towary: środki do farbowania włosów.

Nr. Rej. 134. 16.IV. 1924. Pierw. 4.XII. 1918. Fa. Heinrich Franck Söhne & Co. m. b. H. Ludwigsburg (Niemcy). Wyrób i sprzedaż środków do robienia kawy. Towary: surogaty kawy i środki dodatkowe do tejże wszelkiego rodzaju.

ENRILO.

Nr. Rej. 135. 16.IV. 1924. Pierw. 9.XII. 1918. Fa. Neckarsulmer Fahrzeugwerke Aktiengesellschaft. Neckarsulm (Niemcy). Fabrykacja rowerów zwykłych i motorowych, samochodów i części tychże. Towary: rowery zwykłe i motorowe, samochody i części tychże.

Nr. Rej. 136. 16.IV. 1924. **Pierw.** 9.XII. 1918. **Fa. Max Krause.** Berlin. Fabrykacja ozdobyńch wyrobów papierowych, tłoczni, drukarnia, litografja, handel i fabrykacja towarów wszelkiego rodzaju, eksport. **Towary:** towary szczotkarskie, pendzle, barwniki, farby, metal płatkowy, pokosty, lakiery, kleidła, ozdoby choinkowe, gumy do wycierania, taśmy gumowe, towary z drzewa, kości, korka, rogu, skorupy żółwiowej, rogu wielorybiego, kości słoniowej, masy perłowej, bursztynu, pianki morskiej, celuloīdu i podobnych ciał, wyroby tokarskie, snycerskie i plecione, ramy, lalki dla celów konfekcyjnych i fryzjerskich, maszyny, części do maszyn, pasy, kieszki, sprzęty domowe i kuchenne, meble, lustra, towary tapicerskie, materiały tapicersko-dekoracyjne, papier, tektura, karton, towary z papieru i tektury, surowce i półfabrykaty do wyrobu papieru, obicia, wytwory fotograficzne i drukarskie, karty do gry, godła, litery, przedmioty sztuki, porcelana, glina, szkło, mika i wyroby z tychże, guziki, towary siodlarskie, rymarskie, torebkarskie i skórzan, towary do pisania, rysowania, malowania i modelowania, kreda bilardowa i do znaczenia, sprzęty biurowe i kantorowe (z wyłączeniem mebli), środki naukowe, zabawki.

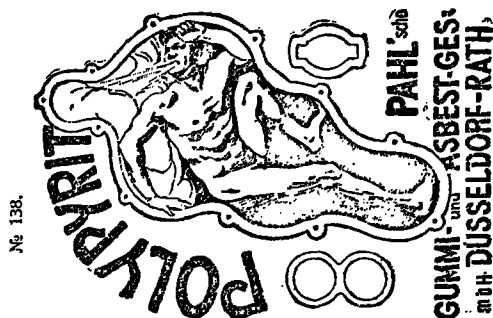

Nr. Rej. 137—138. 16.IV. 1924. **Pierw.** 10.XII. 1918. **Fa. Pahl'sche Gummi- und Asbest- Gesellschaft m. b. H.** Düsseldorf-Rath (Niemcy). Fabryka gumy i azbestu. **Towary:** materiały uszczelniające, klapy, kieszki i szczeliwa.

№ 137.

Polypyrut

Towary: towary gumowe i azbestowe dla celów technicznych.

Nr. Rej. 139—140. 16.IV. 1924. **Pierw.** 10.XII. 1918. **Fa. Haueisen & Cie.** Stuttgart-Cannstatt (Niemcy). Fabrykacja obuwia. **Towary:** trzewiki, buty i kamasze ze skóry i materiału, kopyta do trzewików i butów.

№ 139

MERCEDES

Towary: obuwie ze skóry, gumy, tkanin zwykłych i oczkowych oraz części obuwia, kamasze, wkładki do trzewików i butów, podeszwy, elastyki, ozdoby do obuwia, guziki, uszka, sprzączki, sznurowadła, kopyta do trzewików i butów, wciągacze i ściągacze do butów, zapinacze, środki i narzędzia do czyszczenia i konserwowania butów.

№ 140.

Nr. Rej. 141—142. 16.IV. 1924. Pierw. 12.XII. 1918. Fa. Alexanderwerk A. von der Nahmer Aktiengesellschaft. Remscheid (Niemcy). **Towary:** Metale, mianowicie żelazo, stal, miedź, ołów, nikiel, mosiądz, aluminium, biały mosiądz, srebro w stanie surowym lub częściowo obrobionym w postaci sztab, płyt, blach, rur, prętów i drutu. Maszyny i części maszyn, mianowicie: gwinciarki, nożyce do metali, odcinarki, szlifierki, frezarki, tokarki, wiertarki, heblarki, strugarki, narzynarki gwin-tów, strugarki pionowe, giętarki, maszyny do centrowania, zgrubiarki, spawarki, dziurkarki, maszyny do rznięcia metali, piły taśmowe, piły tarczowe, prasy mimośrod-kowe i frykcyjne, wentylatory, wietrzaki Roota, ekshaustory, pompy, sikawki do ognia, zaokrąglarki, uszczelniarki, zawijarki i wycinarki do rur kotłowych. Aparaty i narzędzia, mianowicie: imadła, napinaki i imadła do rur, równice, zgrubnice i wy-krojnice, wtłocznice korków, przyrządy do prostowania wałów, wciągi, dźwigi, żora-wie, dźwigniki fabryczne, wyprężaki, przez-miany, wagi dziesiętne, wiercidła, grze-chotki, narzędzia do obtaczania, korytka do toczydeł, piłki do cięcia metali na zim-no, pałaki, kuźnie przenośne, ogniska i for-my kowalskie, strugi, noże do strugów, kuźnie, obcinadła do zespórek, ucinaki do rur, klucze do rur gazowych, kleszcze ru-rowe, obciążki i szczypce do drutu, noży-ce ręczne do blachy, zwykłe klucze do śrub, uchwyty do wiercenia i toczenia, świdry zbieralne, rozwiertaki, główki gry-zaków, gryzaki, gwinciarki ręczne, gwin-towniki, gwintowniki do śrub, ściskacze śrubowe, imadelka ręczne i trzymadła to-karskie, serca tokarskie, zębnice do pił, kleszcze kowalskie, kowadła, młotki, spa-rogi, poziomnice wodne, kątowniki, cyrkle, wzorce (kalibry), znaczniki, liczniki obro-tów, mikrometry, miary do cylindrów, wzor-ce do gwintów, dzwony, sworznie i pierś-cienie do sprawdzania, drut, blacha, mac-ki, sprawdziany otworu, lineale, miarki, prawidła suwalne, obcegi do palników i drutu, ucinaki do drutu, świdry korbowe, krętaki, armatury dla fabryk i przewodów gazowych, wodnych i parowych, mianowi-cie kurki, zawory, zasuwki, kołnierze do rur, łączniki do rur t. zw. fittingi, odwad-niacze pary, gwizdawki ostrzegawcze, si-kawki ogrodowe, misy studzienne, studnie każdego rodzaju, hydranty, elewatory, in-jektory, suszarki parowe, pływak, zawory

przydławiające, zastawki parowe, ejektory, zasuwki gazowe, główki kurkowe, klucze do kurków, indykatory, pompy prądowe, pompy do powietrza, manometry, świstaw-ki, regulatory, smarownice, kurki do sma-rowania, smarownice tłoczące, pompy do smaru, zawory do polewaków, rury do si-kawek, rury stojące, próżniomierze, zaśru-bunki, oddzielacze wody, wodomierze, ga-zomierze, zasuwki wodne, wodoskazy, po-wietrzniki, rozpylacze, zawory zamienne, zawory powietrzne, suwaki kuliste, pompy do prób; maszyny, aparaty i narzędzia rol-nicze: maneże, pługi, brony, walce, rębarki konne, łańcuchy, siewniki, dryle, siewniki do sztucznego nawozu, kosiarki, wiązarki, przyrządy do podnoszenia kłosów, prze-trząsacze do siana, grabie konne, karto-flarki, kopacze do buraków, młocarnie, gniotowniki do owsa, krajacze do bura-ków, kruszarki do makuchów, płótkarki do kartofli, parowniki, prasy do siana, słomy i do paszy, maszyny i narzędzia mleczar-skie; maślarki, przyrządy do przewozu mle-ka, skopki do dojenia, chłodniki do mle-ka, aparaty gorzelnicze, młynki do wino-gron, tłocznice do wina, młynki do jagód, łuskacze do kukurydzy, młynki do owocu, prażaki do owocu, pompy studzienne i pompy do gnojówki, narzędzia i przy-rządy do robienia paszy, kosiarki do tra-wy, walce do trawników, podlewaczki, na-rzędzia do zrywania owocu, suszarki do owocu, nożyce do żywopłotów i drzew, maszyny do sortowania, sieczkarki, śru-towniki, maszyny, aparaty i narzędzia do użytku domowego, mianowicie: krajarki do mięsa, nadziewaczki do kielbas, lejki do nadziewania kielbas, krajarki do chleba, lodziarki, maszyny i narzędzia do rozdra-biania lodu, lodownie przenośne, formy do lodów, prasy do owoców, do smalcu i soku, maszyny do obierania, zmiatarki do dywanów, czyszczarki do noży, prasy do ziemniaków, formiarki do pasztetów, prasy do serwet, prasy do kopjowania, kopjarki, prasy do kart, ostrzarki do no-ży, staki dla rzeźników, pompy i sikawki do soku, skrobarki, rozcieraki, krajarki do fasoli, prasy do cytryn, otwieracze do ostryg, żelaza do wafli, łuparki do drze-wa, korkociągi, maszyny do korkowania, płótkarki do butelek, maszyny do nasa-dzania kapturków, wyżymaczki, maszyny do prania, maglownice, suszarki do bieli-zny, młynki do kawy, prażaki do kawy, wagi kuchenne, sprężynowe, belkowe i dzie-

siętne, piece kuchenne i naczynia, przyrządy do gotowania gazem, naftą i alkoholem, żelaza do prasowania, piece do prasowania, prasy do ugniatania, ściągacze do butów, sprężyny do drzwi, narzędzia do podnoszenia drzwi, magle, czasomierze do gotowania jaj, garnki do gotowania zwykłego i parą, naczynia do pieczenia, węborki, narzędzia do otwierania puszek, nożyce do puszek blaszanych, wydrażacze do jabłek, narzędzia do obierania fasoli, toporki, noże do chleba, łopaty do pieczenia, widelce do pieczenia, narzędzia do otwierania szampana, młotki do robienia kotletów, ucinacze do drutu, maszyny i opalki do mięszania mięsa, wędzarnie, krajarki do mięsa dla rzeźników, noże do krajania mięsa, krajarki do warzywa, młynki do korzeni i farb, strugi do ogórków, narzędzia do wybijania pestek, ugniatarki, przyrządy do pieczenia, młynki do kości, narzędzia do otwierania skrzyń.

Nr. 141. **ALEXANDER.**

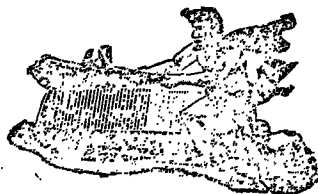
Nr. 142. **ALEXANDERWERK.**

Nr. Rej. 143—144. 16.IV 1924. Pierw. 18.XII. 1918. Fa. **New-York Hamburger Gummi-Waaren Compagnie.** Hamburg. Wyrób i sprzedaż towarów gumowych. **Towary:** grzebień gumowy, towary z ebonitu (gumy twardej) i gumy miękkiej, mianowicie: części dla aparatów technicznych, fizykalnych, chemicznych i elektrotechnicznych, płyty izolacyjne, tarcze, pierścienie, zawory, izolatory, telefony, ogniwa, części telefonów, pudła do akumulatorów, dzwoony do wprowadzania, rury, pręty, płyty, materiały uszczelniające, guma dla celów dentystycznych, iglice do robienia pończoch, szydełka, napastrki, kubki, obrączki do serwet, krążki do gryzienia dla dzieci, łyżki, podstawki, fajki, munsztuki do fajek,

Nr. 143

HERCULES

Nr. 144.

części do fajek, zapalniczki, cygarniczki i papierośniczki, obsadki do pisania, linjały, gładyszki, trójkąty, krzywiki, rączki i okładki do parasoli, lasek, broni i noży, strzałki do włosów, szpilki, ozdoby do włosów, artykuły dla celów chirurgicznych.

Nr. Rej. 145—146. 16.IV. 1924. Pierw. 21.XII. 1918. Fa. **„Laboratorium farmaceutyczne Ap. Kowalski”.** Właściciele **Mojżesz Goldberg i Ajzyk Selecki.** Warszawa. Fabrykacja i sprzedaż wyrobów farmaceutycznych i chemicznych oraz środków leczniczych, higienicznych i kosmetycznych. **Towary:** środki przeciw bólom głowy i migrenie.

Nr. 145. **KOWALSKINA.**

Towary: środki usuwające odciski, brodawki, oraz zgrubienia i stwardnienia skóry.

Nr. 146. **KLAWIOL.**

Nr. Rej. 147. 16.IV. 1924. Pierw. 9.I. 1919. **Stanisław Szepietowski.** Warszawa. Zakład ślusarsko-mechaniczny. **Towary:** kłódki, zamki, kasetki.

Nr. Rej. 148—151. 16.IV. 1924. Pierw. 16.I. 1919. **Jan Weroczy.** Apteka. Warszawa. **Towary:** krem przeciw świerzbie.

Nr. 148. **MUKUNA.**

Towary: środek przeciw rzeżączce.

Nr. 149. **TRIFLEX.**

Towary: proszki od bólu głowy i neuralgii.

Nr. 150. **NEWRAKS.**

Towary: medykamenty.

Nr. 151.

Nr. Rej. 152. 16.IV. 1924. Pierw. 16.1. 1919. Berek Cukier. Warszawa. Fabryka pasty do obuwia. Towary: pasty, glazury i środki do czyszczenia obuwia i skóry.

L O L A.

Nr. Rej. 153. 16.IV. 1924. Pierw. 29.1. 1919. Fa. „Perfumerja Wuka”, właściciel Władysław Kwiatkowski, Inowrocław. Fabryka i sprzedaż wyrobów kosmetycznych. Towary: kosmetyki i perfumy.

PERFUMERJA WUKA.

Nr. Rej. 154. 16.IV. 1924. Pierw. 21.1. 1919. Fa. „Perfumerja Wuka”, wł. Władysław Kwiatkowski. Inowrocław. Fabrykacja i sprzedaż wszelkich towarów kosmetycznych. Towary: kosmetyki i perfumy.

POMPADOUR.

Nr. Rej. 155—158. 16.IV. 1924. Pierw. 25.1. 1919. Stanisław Fiszer. Warszawa. Fabryka przetworów chemicznych. Towary: pasta do obuwia.

Nr. 155.

Towary: przetwory chemiczne.

Nr. 156.

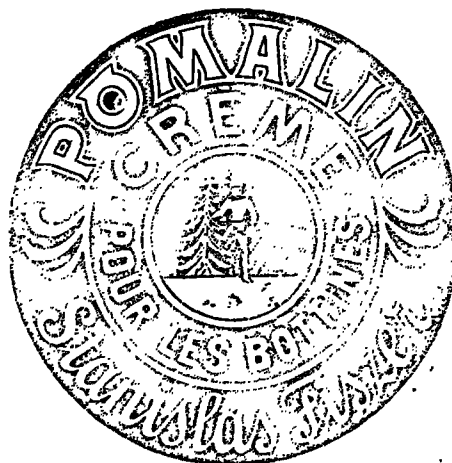

Towary: pasta do obuwia.

Nr. 157.

Nr. 158.

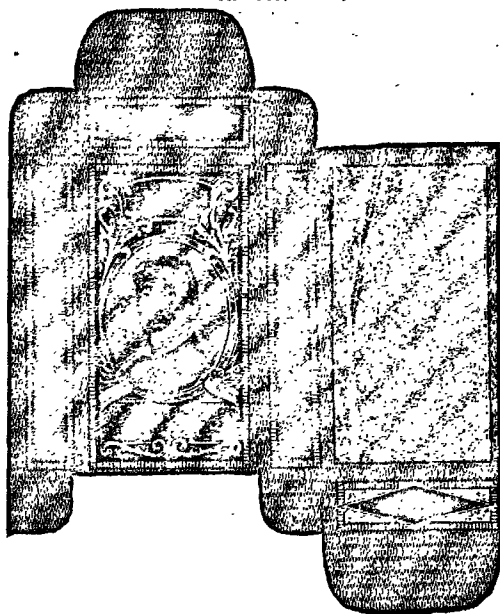

Nr. Rej. 159. 16.IV. 1924. Pierw. 27.1. 1919. Gitla Sobkowska. Warszawa. Wytwórnia pasty do obuwia. Towary: pasta, glazura i środki do czyszczenia obuwia i skór.

Nr. Rej. 160—164. 16.IV. 1924. Pierw. 30.I. 1919. Fa. **Gillette Safety Razor Co., G. m. b. H.** Hamburg. Przedsiębiorstwo eksportowe. **Towary:** surowe i częściowo obrobione metale nieszlachetne, wyroby nożownicze (z wyłączeniem pilników i tarników), mianowicie aparaty do golenia, strugi do zarostu, brzytwy, brzeszczoty do noży, z imitacji srebra, bronzu angielskiego, mosiądzu, drzewa, kości, rogu, skorupy żółwia, kości słoniowej, masy perłowej, celuloиду (z wyłączeniem pilników i tarników), skóry; maszyny do wyrobu aparatów do golenia, strugów do zarostu, brzytw, brzeszczotów do noży, pendzle i miseczki do golenia, trzymadła do pendzli, lustra do golenia, grzebienie i szczotki do zarostu i włosów, przepaski do wąsów.

Nr. 160.

Towary: wyroby nożownicze, mianowicie: aparaty do golenia, strugi do zarostu, brzytwy, brzeszczoty do noży, maszyny i narzędzia do wyrobu aparatów do golenia, strugów do zarostu, brzytw, brzeszczotów do noży, sprzęty toaletowe, mianowicie pendzle, mydła i miseczki do golenia, trzymadła do pendzli, mydła toaletowe, kremy i lustra do golenia, grzebienie i szczotki do zarostu i włosów, przepaski do wąsów, kremy do pielęgnowania skóry, puzderka, pudełka, kartony, papier do owijania, pudełka drewniane i blaszane, druki.

Nr. 161.

2

Towary: surowe i częściowo obrobione metale nieszlachetne, wyroby nożownicze, mianowicie aparaty do golenia, strugi do zarostu, noże do strugów do golenia, brzytwy, brzeszczoty do noży, z imitacji srebra, bronzu angielskiego, mosiądzu, drzewa, kości, rogu, skorupy żółwia, kości słoniowej, masy perłowej, celuloиду i skóry; maszyny i narzędzia do wyrobu aparatów do golenia, strugów do zarostu, brzytw, brzeszczotów do noży, sprzęty toaletowe mianowicie pendzle, mydła i miseczki do golenia, trzymadła do pendzli, mydła toaletowe, kremy i lustra do golenia, grzebienie i szczotki do zarostu i włosów, przepaski do wąsów, kremy do pielęgnowania skóry.

Nr. 162.

Gillette-Verschraubung

Towary: wyroby nożownicze, mianowicie aparaty do golenia, strugi do zarostu, brzytwy, brzeszczoty do noży, maszyny i narzędzia do wyrobu aparatów do golenia, strugów do zarostu, brzytw, brzeszczotów do noży, sprzęty toaletowe, mianowicie pendzle, mydła i miseczki do golenia, trzymadła do pędzli, mydła toaletowe, kremy i lustra do golenia, grzebienie i szczotki do zarostu i włosów, przepaski do wąsów, kremy do pielęgnowania skóry, puzderka, pudełka, kartony, papier do owijania, pudełka drewniane i blaszane.

Nr. 163.

Gillette

Towary: surowe i częściowo obrobione metale nieszlachetne, wyroby nożownicze (z wyłączeniem pilników i tarników), mianowicie aparaty do golenia, strugi do zarostu, brzytwy, brzeszczoty do noży, z imitacji srebra, bronzu angielskiego, mosiądzu, drzewa, kości, rogu, skorupy żółwia, kości słoniowej, masy perłowej, celuloиду (z wyłączeniem pilników i tarników), skóry; maszyny do wyrobu apar-

tów do golenia, strugów do zarostu, brzytw, brzeszczotów do noży, pendzle i miseczki do golenia, trzymadła do pendzli, lustra do golenia, grzebienie i szczotki do zarostu i włosów, przepaski do wąsów.

Nr. 164.

Nr. Rej. 165. 16.IV. 1924. Pierw. 1.II. 1919. Fa. Fagus - Werk, Karl Benscheidt, Alfeld a. L. (Niemcy). Przedsiębiorstwo eksportowe i importowe dla fabrykacji maszyn i artykułów potrzebnych dla fabryk obuwia i obrabiania skóry. Towary: kopyta do obuwia, bloki do butów, prawidła do wypełniania, formy do butów, kopyta do rozciągania i rozbijania, noże wyciskowe, kłocce do wyciskania, młotki wyciskowe, noże wszelkiego rodzaju, maszyny do wyrabiania i strugania prawideł i kopyt, tłoczarki i prasy tłoczące.

FAGUS.

Nr. Rej. 166—172. 16.IV. 1924. Pierw. 1.II. 1919. Fa. Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne, Ludwik Spiess i Syn, Spółka Akcyjna. Warszawa. Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemikalji, środków leczniczych i wszelkich towarów aptecznych. Towary: środki lecznicze.

Nr. 166.

CONTRAL. FAVOL.

Nr. 167.

Nr. 168. TOLUSAN.

Towary: środki przeczyszczające.

Nr. 169. PURGENAL.

Towary: środki lecznicze.

Nr. 170.

USUSAN. LANOFORM.

Nr. 171.

Nr. 172. CYSTOSAN.

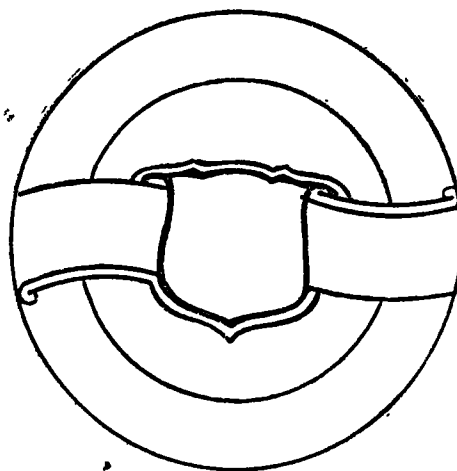
Nr. Rej. 173. 16.IV. 1924. Pierw. 2.VIII. 1918. Fa. Apteka i laboratorium chemiczno-farmaceutyczne Jana Gessnera i Ski w Warszawie. Towary: środki lecznicze, opatrunkowe, chirurgiczne, kosmetyczne i perfumeryjne.

„INJ. TRIPLEX I, II, III.
GESSNERI”.

Nr. Rej. 174. 17.IV. 1924. Pierw. 6.II. 1919. Rachmil Szlosbajtel. Warszawa. Fabryka cukrów i irysów. Towary: wyroby cukiernicze.

APOLLO.

Nr. Rej. 175. 17.IV. 1924. Pierw. 15.II. 1919. Stanisław Fiszer. Warszawa. Fabryka przetworów chemicznych. Towary: pasta do obuwia.

Nr. Rej. 176—177. 17.IV. 1924. Pierw. 17.II. 1919. Fa. Eisenwerk G. Meurer, Aktiengesellschaft. Cossebaude pod Dreznem. Fabryka żelaza. Towary: prasy do owoców.

№ 176

Tutti-Frutti-Minima

Towary: maszyny do użytku domowego, mianowicie: maszyny do krajania chleba, mięsa i jarzyn, do czyszczenia noży i do tarcia, prasy do owoców.

№ 177

Tutti-Frutti

Nr. Rej. 178. 17.IV. 1924. Pierw. 17.II. 1919. Fa. Eisenwerk G. Meurer, Aktiengesellschaft. Cossebaude pod Dreznem. Odlewnia artystyczna, szlifiernia parowa, zakład galwanizacyjny i bronzowniczy. Towary: przyrządy do gotowania na gazie i części tychże.

PROMETHEUS

Nr. Rej. 179—180. 17.IV. 1924. Pierw. 21.II. 1919. Fa. H. P. Kuhlmann Söhne. Schlebusch, Kr. Solingen (Niemcy). Fabrykacja i sprzedaż wyrobów żelaznych i stalowych. Towary: kosy, sierpy i noże do słomy.

№ 179

№ 180

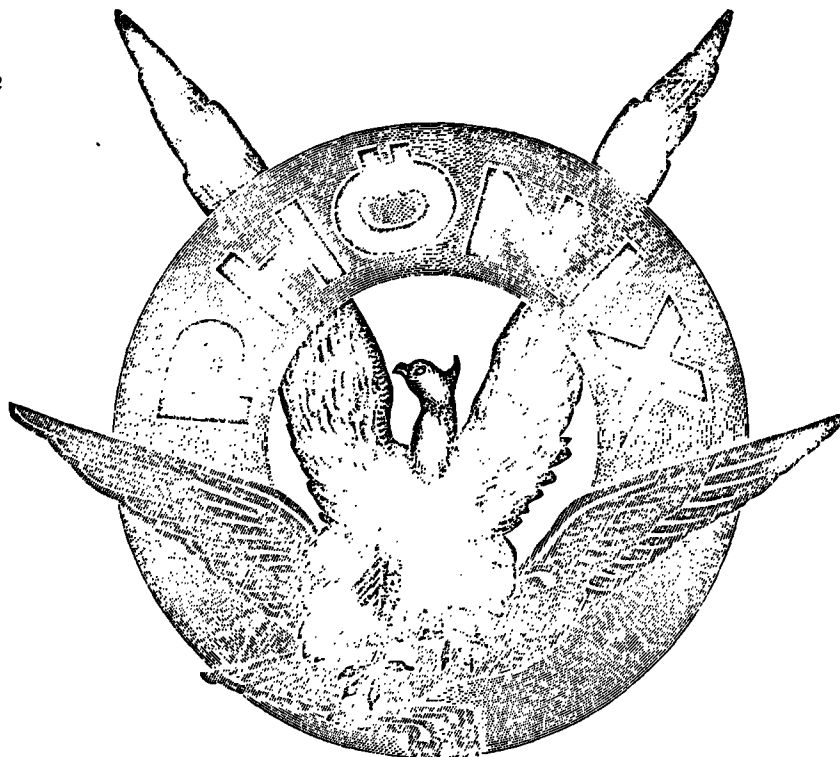
„Kosciuszko”

Nr. Rej. 181. 17.IV. 1924. Pierw. 24.II. 1919. Fa. Tow. Akc. Fr. Karpiński. Warszawa. Apteczny Dom Handlowy. Towary: wody mineralne.

Nr. Rej. 182—183. 17.IV. 1924. Pierw. 25.V. 1918. (Konw. Zw. Austrija). Fa. „Phönix“ Flugzeugwerke Aktiengesellschaft. Wie-

№ 182

deń. Fabryka samolotów, motorów i ich części. **Towary:** samoloty, ich części składowe i przynależności, z wyłączeniem towarów żelaznych i stalowych oraz gumowych i azbestowych każdego rodzaju, narty.

№ 183.

Nr. Rej. 184. 19.IV. 1924. Pierw. 25.V. 1918. (Konw. Zw. Austrija). Fa. „Phönix“ Flugzeugwerke Aktiengesellschaft. Wiedeń. Fabryka samolotów, motorów i ich części. **Towary:** samoloty.

Nr. Rej. 185. 19.IV. 1924. Pierw. 27.II. 1919. Fa. Tow. Akc. Fr. Karpiński. Warszawa. Apteczny Dom Handlowy. **Towary:** środki lecznicze.

Nr. Rej. 186. 19.IV. 1924. Pierw. 3.VI. 1918. Fa. B. Kasprowicz. Gniezno. Fabrykacja i sprzedaż likierów, win, wódek

i wszelkiego rodzaju spirytualji. Towary: likiery, wina i inne spirytualja.

Nr. Rej. 187. 19.IV. 1924. Pierw. 22.III. 1919. Fa. Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn, Spółka Akcyjna. Warszawa. Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemikalji, środków leczniczych i wszelkich towarów aptecznych. Towary: środki lecznicze.

GARGAROL.

Nr. Rej. 188. 19.IV. 1924. Pierw. 5.III. 1918. Fa. N. Fejngold i B. Zając. Kielce. Fabryka wyrobów kosmetycznych i chemicznych. Towary: mydło.

SPEIK.

Nr. Rej. 189. 19.IV. 1924. Pierw. 6.III. 1919. Mejer Safro. Warszawa. Fabryka wyrobów cukierniczych. Towary: irysy, cukierki, czekolada, marmelada, herbatniki, kakao i wyroby cukiernicze.

Nr. Rej. 190. 19.IV. 1924. Pierw. 8.III. 1919. Fa. Fabryka świec i przetworów technochemicznych „Ursus” Spółka z ogr. odp. Warszawa. Towary: pasty, glazury i środki do czyszczenia obuwia i skóry, środki do czyszczenia metali, mebli, podłóg i szkła.

Nr. Rej. 191. 19.IV. 1924. Pierw. 13.III. 1919. Fa. Fabryka czekolady i cukierków „Sfinks”, Wł. Fiszel Szpiro. Warszawa. Towary: czekolada i cukierki.

Nr. 189.

Nr. Rej. 192. 19.IV. 1924. Pierw. 17.III. 1919. Leon vel Leib Lewin. Warszawa. Fabryka przetworów techno-chemicznych. Towary: pasta do obuwia, skóry, środki do czyszczenia metali, szkła, drzewa, podłóg i marmuru.

Nr. Rej. 193. 19.IV. 1924. Pierw. 22.III. 1919. Fa. Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn, Sp. Akc. Warszawa. Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemikalji, środków leczniczych i wszelkich towarów aptecznych. Towary: środki lecznicze.

CORYZIN.

Nr. Rej. 194—197. 19.IV. 1924. Pierw. 24.III 1919. Fa. Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn, Sp. Akc. Warszawa. Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemikalji, środków leczniczych i wszelkich towarów aptecznych. Towary: środki kosmetyczne.

Nr 194

FLOROZON.

Towary: środki lecznicze.

Nr 195.

KORNOL. RIENOL.

Nr 196.

Nr 197.

PEDICULIN SPIESS.

Nr. Rej. 198—200. 19.IV. 1924. Pierw. 26.III. 1919. Fa. Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn, Sp. Akc. Warszawa. Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemikalji, środków leczniczych i wszelkich towarów aptecznych. Towary: środki kosmetyczne.

Nr 198.

SILVANOL SPIESS.

Towary: klej do wyrobów gumowych.

Nr 199.

COLLAGEN SPIESS.

Towary: środek do czyszczenia metali.

Nr 200.

DELTA SPIESS.

